עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 80 (חלק א')

מיום חמישי, כ"ה באייר תשע"ח (10.05.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר משה רווח – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת אגף נכסי העירייה, מר ג'קי אביטל – עוזר ראש העיר, גב' גלי אבני אורנשטיין – דוברת העירייה, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, מר שלמה בנימין – סגן גזבר העירייה ומנהל התב"ר, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

מוזמנים נוספים: גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון וארגון עירוני.

הקראת פרק תהילים.

1. **שאילתות:**

א. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"מצב הניקיון בר"ג – עלות לעומת תועלת"

ב. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני"

ג. **שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"הפעלת מוזיקה באמצעות מערכת כריזה בסמוך למועד כניסת השבת"

ד. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"יעוד כספי התמורה ממכירת התמונה של סרוב"

ה. **שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"מגרש וינטר"

ו. **שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

פרסום והפצה של מידעון "המנהלת להתחדשות עירונית רמת גן"

ז. **שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:**

"השכרת נכס ציבורי"

ח. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"איסור כניסת משאיות אשפה עד השעה 8:30 בשכונות צמודות קרקע"

ט. **שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"תשלומי ועד על הנכסים העירוניים – מקרה הרצל 75"

2. **הצעות לסדר:**

א. **הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"ניצול משאבים עירוניים למערכת בחירות של ראש העיר"

ב. **הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא:**

"שמירה על צביון העיר כעיר גנים וירוקה"

ג. **הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:**

"ניהול עיר"

ד. **הצעה לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:**

"מרכז אילנות בשכונת קרית קריניצי"

3. **סדר יום:**

א.1. **אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת גן" עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ" חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 239, 268, 263 בגוש 6182 בשטח של כ-10.5 דונם שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של כ-41 דונם בכפוף לשלביות הפינוי**

מצ"ב חוות דעת משפטית של משרד עו"ד עמידור, חוות דעת של השירות המשפטי, הסכם פינוי וחכירה, שומה של השמאי שאול לב, דברי הסבר של מנהלת אגף החינוך ומנהלת אגף נכסים ושקופית שלביות הפינוי.

א.2. **מסירת הודעה אישית מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר.**

ב. **הנחת דוחות כספיים של התאגידים העירוניים ועמותות לשנת 2017, לדיון:**

1. **תאגיד מי רמת גן**
2. **חברת בתי האבות בע"מ**
3. **עמותת האגף הסיעודי**
4. **חברת גני המלך דוד בע"מ**
5. **המוזיאון לאומנות ישראלית**
6. **המכון להשתלמות רפואת שיניים**
7. **עמותת הספורט (בפירוק)**
8. **עמותת על"ה**
9. **חברת בית עמנואל**
10. **מוזיאון האדם והחי**
11. **חברת הפארק הלאומי**
12. **חברת המרכז הזואולוגי (הספארי)**

13. החברה הכלכלית לפיתוח ר"ג

14. המרכז החדש למוסיקה

15. מוזיאון בית הראשונים (בית קריניצי)

ג. מינוי יו"ר ועדת בחירות.

ד. אישור העברת סך של 283,342 ₪ עבור הפועל רמת גן כדורסל וזאת בהמשך להחלטת מועצה מיום 3.7.2017.

ה. <u>כספים:</u>

1. רשימת שינויים תקציביים מס' 2.

2. חוק עזר לסלילה:

א. בקשה להארכת תוקף לחוק עזר קיים

ב. חוק עזר חדש

ג. היטל מבני ציבור

3. אישור רשימה מס' 3 תקציב בלתי רגיל.

4. אישור הקדמת אמות מידה (תקצוב) של העירייה ממפעל הפיס לשנת 2019-2020. עיריית רמת גן מאשרת הגשת בקשה להקדמת אמות המידה לשנת 2019-2020 לפרויקטים הבאים:

פארק ואדי כופר - 5,359,000 ₪

שיקום גן הבנים - 1,000,000 ₪

ו. אישור העסקה מעל גיל 70 – גב' זהבה אבטה, ספרנית בספרית רמת-חן.

ז. אישור העסקה מעל גיל 70 – גב' עמליה כשר, לשכת ראש העיר.

ח. <u>אישור פרוטוקול ועדת תרומות מיום 22.2.2018:</u>

תרומה בסך 200,000 ₪ לחידוש גינה בצומת הרחובות ישעיהו דניאל בשכונת רמת-חן וקריאת הגן על שם קובי מילשטיין ז"ל, ההנצחה תהא לצמיתות.

ט. <u>אשרור הרכב ועדת קליטה ועלייה:</u>

א. גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך – יו"ר הוועדה

ב. **גב' רינה גוזי – סגנית מנהלת אגף החינוך ומנהלת מחלקת כספים**

ג. **מר אלכס שמידט – מנהל מחלקת עלייה וקליטה**

ד. **גב' טניה רזינקוב – סגנית מנהל מחלקת עלייה וקליטה**

ה. **עו"ס שרה כהן – אגף הרווחה, מנהלת אזור הצפון**

ו. **עו"ס תמרה אמידן – אזור הצפון**

ז. **עו"ס שרה רווח – מנהלת מחלקה לעבודה קהילתית באגף הרווחה**

ח. **עו"ס מלי פנחסי – מנהלת מדור קליטה והורים עצמאים**

ט. **גב' לונה פוגל – עובדת אגף הרווחה**

י. **גב' חומה פינציב – מנהלת מרחב במשרד הקליטה**

יא. **גב' דינה ריבקין – יועצת קליטה בקהילה, משרד הקליטה**

יב. **גב' אוסנת נגר שטרית – מנהלת תחום קליטה בקהילה, מחוז ת"א והמרכז**

י. **נכסים:**

1. **אישור הסכם הקצאה עם "ענבר" – עמותה ישראלית לנפגעים במחלות ראומטיות, לנכס ברח' ארלוזורוב 24 רמת גן, חלקה 259 בגוש 6127**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם הקצאה. באישור ועדת הקצאות.

2. **אישור הסכם הקצאה עם עמותת "אמילי" לנכס ברח' הגאון אליהו 20 רמת גן, חלק מחלקות 636 ו-637 בגוש 6186**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם הקצאה. באישור ועדת הקצאות.

3. **אישור לרישום צו ירושה של המנוחה, צילה גריצר ז"ל שניתן ביום 5.12.17, רח' נורית 3 רמת גן, חלקה 128 בגוש 6203**

מצ"ב צו ירושה.

4. **<u>אישור לרישום צו קיום צוואה של המנוח, מרדכי גרייצר (גרייצר) ז"ל שניתן ביום 1.1.18, רח' נורית 3 רמת גן, חלקה 128 בגוש 6203</u>**

מצ"ב צו קיום צואה.

יא. **<u>אישור עדכון הרכב חברי הוועדה המקצועית לאישור טכנולוגיות ושת"פ טכנלוגי</u>:**

הסרת ד"ר יואב רוזן, סמנכ"ל מינהל ותרבות לשעבר, הסרת מר חזי קינן, עוזר מנכ"ל החברה הכלכלית לשעבר.

יב. **<u>ועדת חובה</u>:**

1) **<u>ועדת איכות הסביבה</u>:**

אישור מינוי גב' אדוה פולק המשנה לראש העיר כמ"מ יו"ר הוועדה.

יג. **<u>ועדות רשות</u>:**

1) **<u>ועדות רישוי עסקים</u>:**

אישור מינוי מר צחי זליכה סגן ראש העיר כמ"מ יו"ר הוועדה.

2) **<u>ועדת שפ"ע</u>:**

אישור מינוי מר ישראל זינגר ראש העיר כמ"מ יו"ר הוועדה.

יד. **הנחת דו"ח תלת חודשי לחודשים ינואר-מרץ 2018.**

<u>מר שמואל לרמן:</u> ערב טוב. אנחנו מתחילים בישיבה. ישיבת מועצה מן המניין מס' 80, היום יום חמישי, כ"ה באייר תשע"ח, 10.5.18, השעה 18:00, אולם מועצת העיר.

פרק תהילים, דוד, בבקשה.

- עו"ד דוד מנחם, קורא מתוך ספר תהילים פרק מ"ו –

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה. על פי סעיף 15 לפקודת העיריות, בנושא ביקורת פנימית ותלונות ציבור, המבקר, דני רייף, מגיש לנו דו"ח על פעולותיו בנושא תלונות ציבור לשנת 2017. זה אמור להיות מוגש עד חודש מאי, מוגש במועד, זה על השולחנות של כולנו, אתם מוזמנים לעיין.

אנחנו מתחילים בשאילתות.

1. <u>שאילתות</u>:

א. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מצב הניקיון בר"ג – עלות לעומת תועלת"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה מספר 1 – מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מצב הניקיון בר"ג – עלות לעומת תועלת". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> ערב טוב לכולם. על אף שהמידע המבוקש מפורסם באופן גלוי ושקוף בספר התקציב, הזמין גם באתר העירוני, להלן הנתונים המבוקשים, עלויות אגף שפ"ע באלפי שקלים:

בשנת 2013 (ישנה טבלה), הוצאות שכר – 64,600 מיליון. הוצאות לפעולות – 60,665 מיליון. סך הכול בשנת 2013 – 125,265 מיליון.

בשנת 2017 – להוצאות שכר – 66,215 מיליון. הוצאות לפעולות – 76,230 מיליון. סך הכול – 142,445 מיליון.

יצוין כי במשך 4 שנים עלה תקציב שפ"ע לטובת הניקיון בכ-14%. שאר הנתונים מפורטים.

מר אלי מוסרי: שאלה, אפשר? אדוני ראש העיר, ישראל, רק שאלה אחת בבקשה. אני רואה שכתבת פה, ובצדק, שהניקיון, התקציב עלה ב-14%, וטוב שכך. האם יש יחס ישיר בין התוספת בתקציב לבין רמת הניקיון? לפי דעתך אני שואל.

מר ישראל זינגר: לעניות דעתי – כמעט.

מר אלי מוסרי: תודה רבה.

ג. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "הפעלת מוזיקה באמצעות מערכת כריזה בסמוך למועד כניסת השבת"

מר שמואל לרמן: אלי, שאילתה שניה שלך בנושא: "הפעלת מוזיקה באמצעות מערכת כריזה בסמוך למועד כניסת השבת". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: 1. דף הפייסבוק העירוני נמצא באחריות מחלקת המדיה של העירייה וניהול מקצועי על ידי חברת "רוית חבקוק", במימון עיריית רמת-גן. את דף ראש העיר האישי מנהל כיום שי מורדוב, במימון ראש העיר.

2. ידוע לי כי ישנם כללים לכתיבה על העמוד העירוני, הכללים נוסחו יחד עם היועץ המשפטי,

מר שמואל לרמן: משה, משה, אתה לא בשאילתה הנכונה.

מר משה בודאגה: סליחה. סליחה.

מר שמואל לרמן: אתה אמור לטפל בנושא של מערכת הכריזה ולא דף הפייסבוק.

מר ליעד אילני: תחליף לו. מה, אתה צריך לקרוא עוד פעם?

מר אלי מוסרי: אפשר לדלג.

מר שמואל לרמן: ב' לא קיים. לא משנה, קיבלת גם איזו שהיא חצי תשובה על ב'.

מר ליעד אילני: בינתיים ייחסמו עוד כמה.

מר שמואל לרמן: יכול להיות. אני חוזר עוד פעם על השאילתה. אני חוזר, סעיף ג' (ב' נמחק), שאילתה ג' של אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "הפעלת מוזיקה באמצעות מערכת כריזה בסמוך למועד כניסת השבת". בבקשה, עד שתמצא, לאט לאט.

מר משה בודאגה: הנושא ידוע ומטופל. פניתי מספר פעמים לראש עיריית בני ברק בנושא ושוחחתי איתו אישית, אך הבעיה בעינה. לאור זאת, פנינו למשרד להגנת הסביבה מחוז תל אביב לביצוע אכיפה כנגד בני ברק.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, יש לי שאלה וחצי הערה. תראה, אני הכנתי פה, שלחו לי הקלטות של תושבים שגרים ברמת עמידר שהמוזיקה נכנסת להם לתוך הבית. ואני לא רוצה להשמיע את זה פה, נראה לי שזה למטה מכבוד,

מר ישראל זינגר: לא צריך, כי אני הכי קרוב אליהם.

מר אלי מוסרי: אני יודע.

עו"ד דוד מנחם: תושבי רמת עמידר זה שניים שאתה מכיר בלבד. כולם מרוצים מהכול והכול בסדר ברמת עמידר. כל רמת עמידר מרוצה.

מר אלי מוסרי: אם הכול מרוצה, אז למה הוא פנה למשרד לאיכות הסביבה?

עו"ד דוד מנחם: זה הזה שאתה רוצה לקחת אותו מספר 2 ועוד מישהו ממשפחתו.

מר שמואל לרמן: די, בחייכם, מספיק.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי זה לא יפה להעליב ככה. מה אתה אומר רמת עמידר? כולם מרוצים, אתה בשביל שניים עושה בלגאן.

מר אלי מוסרי: תושבים המתגוררים ברמת עמידר.

עו"ד דוד מנחם: שניים – ההוא וההיא.

מר אלי מוסרי: שניים זה יותר מאחד.

עו"ד דוד מנחם: אבל למה הוא עונה? סליחה, למה הוא עונה?

מר אלי מוסרי: מה קרה לך? למה אתה מפריע לי?

עו"ד דוד מנחם: לא, כי אולי הוא התבלבל.

מר ליעד אילני: יש לך גם תושב גני מרום אבל שלא מרוצה.

מר ישראל זינגר: עזוב, עזוב, עזוב. תמשיך.

מר אלי מוסרי: אם ראש העיר היה חושב, דוד, שאין בעיה, הוא לא היה פונה למשרד לאיכות הסביבה. הוא גם לא היה פונה לראש עיריית בני ברק.

אז השאלה היא כזאת, אדוני ראש העיר, יכול להיות שחבר המועצה, סגן ראש העיר דוד מנחם, לא סובל מזה, אבל יש אחרים שכן סובלים מזה.

מר ישראל זינגר: אני מציע,

מר אלי מוסרי: השאלה, אני שואל,

מר ישראל זינגר: לא, לא, אבל בוא נמחק את ההערה. תמשיך באופן ענייני.

מר אלי מוסרי: אז אני שואל, אדוני ראש העיר, באמת, אפשר לפתור את הבעיה הזאת?

מר ישראל זינגר: באופן חוקי אי אפשר למנוע או לחייב עירייה אחרת. אני נוקט באמצעים הללו. יש עוד כמה אמצעים שדיברתי גם אני עם אותם תושבים שאתה דיברת. נשקול אולי להחריף צעדים.

מר אלי מוסרי: או קיי. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: יופי.

ד. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ייעוד כספי התמורה ממכירת התמונה של סרוב"

מר שמואל לרמן: שאילתה ד' – אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ייעוד כספי התמורה ממכירת התמונה של סרוב". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: א. כפי שטענו נציגי העירייה מול חברי הוועדה לביקורת המדינה מול גורמים אחרים, הליך מכירת התמונה נעשה כדין, כאשר כספי המכירה יועדו כולם להצלת היצירות הקיימות באוסף צייטלין ולהקמת מוזיאון חדש שבו יינתן ביטוי מכובד לאותן יצירות אומנות רוסיות ואחרות.

ב. אין כל שינוי ביעוד כספי המכירה. התמורה ממכירת התמונה נועדה לשדרג ולהגדיל את נפח המוזיאון הקיים על מנת שיוכל להכיל ולהציג את יצירות האמנות הרוסית. חצר בית כהנא מהווה חלק בלתי נפרד משדרוג המוזיאון להלן, קריית המוזיאונים.

ג. נכון להיום מתרכזים המאמצים העירוניים בהשלמת קריית מוזיאונים מכובדת וראויה שבה ניתן יהיה להציג, בניגוד לעבר, את שלל יצירות האומנות המצויות במוזיאונים ברחבי העיר, שטרם זכו להצגה ראויה. להזכירך, התמונה המדוברת, וכן תמונות נוספות מהאוסף, נשמרו במשך שנים מתחת למדרגות המוזיאון, לא הוצגו בפני הקהל ואף עמדו בפני השלכה.

ד. כל כספי התמורה הועמדו לטובת פרויקט קריית המוזיאונים.

מר אדם קניגסברגר: מר זינגר?

מר ישראל זינגר: כן.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל, אני מודה על התשובה, אבל היא לא עונה בכלל על מה שנאמר בשאלה. אני מבקש שאנשים יידעו על מה מדובר. היו 3 הצהרות של מנכ"ל העיר, מר אברמוביץ ושואקה, שאמרו כשספי התמורה, אני מקריא מהזיכרון, שכספי התמורה יהיו לבניית מוזיאון וכך הלאה ויהיו לשימור ערכי האוסף. כל מה שנעשה בפיתוח של בית כהנא, צריך לבוא מכספי הפיתוח. מבקר העיר יקבל את החומר והוא יבדוק אם אתה מוציא את הכסף לייעוד שלו. האם המדרכה של אבא הלל שייכת גם לכספי התמורה?

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אין מה להוסיף. תודה רבה.

מר אדם קניגסברגר: בוודאי שאין מה להוסיף.

מר שמואל לרמן: 100%. אלי, שאלת אותי אם דילגנו על שאילתה שלך. רעות סימנה לי כרגע שהשאילתה הזאת ירדה, על הנושא של,

מר ליעד אילני: אבל היא בסדר היום.

מר אלי מוסרי: היא מופיעה בסדר היום.

מר שמואל לרמן: איפה רעות?

מר ליעד אילני: המנכ"ל התחיל להקריא אותה.

מר ישראל זינגר: בינתיים תעבור הלאה.

מר שמואל לרמן: הבנתי ממנה, אבל תיכף, אם תהיה באה אני אחזור. בסדר?

מר ישראל זינגר: לא להפריע. הלאה.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך למה, כי מותר לכל אחד שתי שאילתות. שאלתי אותה. לא תהיה בעיה. לא תהיה בעיה. אני עובר לשאילתה ה', כששאילתה ב' עומדת כרגע ב'סטנד ביי'.

ה. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "מגרש

וינטר"

מר שמואל לרמן: שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "מגרש וינטר". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: מתחם אצטדיון וינטר הוחכר לאגודה למען מכבי רמת גן בפברואר 1973. מטרת החכירה – הקמת מגרש כדורגל ומטרות ספורט נוספות. העמותה מחויבת לתת זכות שימוש ל"מועדון הכדורגל הכוח מכבי רמת גן".

בשנת 2001 המועדון נכנס לקשיים כלכליים, מונה נאמן מטעם בית המשפט למכירת המועדון ובשנת 2002 נמכר המועדון על ידי הנאמן למר נמרוד ורד.

עפ"י ההסכם, "הרוכש" קיבל חזקה ו/או זכות בר רשות להשתמש במתחם האצטדיון. בהתאם להסכם זה, הוסרה בין הצדדים הזכות לקבל הקצבות או תמיכות ממרכז מכבי ומהעירייה.

ככל הידוע לעירייה, מועדון הכדורגל הכוח מכבי רמת גן משתמש באצטדיון.

ככל וקיים פולש או גוף שהשתלט על האצטדיון, נדרשת חוכרת המשנה, המחזיקה בנכס, לפעול בכל דרך על מנת לסלקו מן הנכס. בעקבות תלונה על שימושים ללא רישיון עסק, מצורף דו"ח ממצאי בדיקה של מר בני פלס, מנהל מחלקת רישוי עסקים בעירייה.

מר ישראל זינגר: תודה. כן, אדם.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל, כתוב, אני מקריא: מצורף דו"ח ממצאי בדיקה של מר בני פלס. לא מצורף כלום.

מר אריה מזרחי: אין שום דו"ח מצורף.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אריה, לא אתה. אם כתוב מצורף ולא מצורף, אז אני מבקש לצרף בהקדם לאדם. צודק. הלאה.

מר אריה מזרחי: לא רק אדם.

מר ישראל זינגר: לכולם, בוודאי, בוודאי, בזכות אדם.

מר ישראל זינגר: לכולם. אין שום בעיה.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו, דבר שני, כתוב פה שנדרשת חוכרת המשנה.

מר ישראל זינגר: אדם, אדם, דבר קצר, לא נאום.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, עד עכשיו אמרתי חצי משפט, מר זינגר.

מר ישראל זינגר: תמשיך, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי כל פעם שאני מדבר.

מר ישראל זינגר: תמשיך. תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: החוכרת היא האגודה של מכבי רמת גן.

מר ישראל זינגר: לא לענות. אני אענה.

מר אדם קניגסברגר: היא לא חוכרת משנה. בעל זכות השימוש הוא איננו. מישהו השתלט על המגרש ועושה בו לא לצורך משחקים אלא לצורך הכנסה. התשובה של מר זינגר היא נכונה, שהחוכר יסלק אותו, כי מר זינגר לא רוצה להתעסק עם הפולשים. הוא לא רוצה.

מר שמואל לרמן: אדם, שאלת הבהרה אתה צריך לשאול, לא נאום.

מר ישראל זינגר: מה השאלה?

מר אדם קניגסברגר: השאלה היא פשוטה: העירייה אמרה שהיא מעוניינת להרוס את האצטדיון ולבנות בוינטר אצטדיון. איך תבנו שם אצטדיון אם אתם לא מרחיקים את הפולש?

מר ישראל זינגר: תודה. תן לנו קרדיט, נעשה זאת. הלאה.

מר אדם קניגסברגר: עד היום לא נתת.

ו. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "פרסום והפצה של מידעון המנהלת להתחדשות עירונית רמת גן"

מר שמואל לרמן: שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "פרסום והפצה של מידעון המנהלת להתחדשות עירונית רמת גן". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: העירייה פועלת כנדרש בחוק ובהתאם להנחיות חוזר מנכ"ל משרד הפנים. יובהר, כי החוברות הופצו לתושבים עד ה-30 באפריל 2018.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, אני חייב לומר שלא נענו כל השאלות. יש פה 3 שאלות שמצורפות, לא נענתה שאלה 3 לחלוטין, לא נענתה שאלה 2 לחלוטין. שום דבר. אני יכול להבין מזה שני דברים – או שההתייחסות הזאת מתייחסת רק לסעיף 1 שמתייחס באמת לחוברת הזאת, ואז כל השאר לא נמצא במסגרת התשובה, ואם כך אני מבין שעל כל השאר אתם לא אומרים שזה נעשה על פי חוק. כלומר, היום נעשים פרסומים על ידי העירייה שלא על פי החוק, אדוני זינגר, כאשר מפורסמים תמונותיהם ושמותיהם,

מר ישראל זינגר: הבנתי. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני רוצה לדעת תשובה – האם הפעולות שנעשות היום, בין היתר הכנסים כמו שציינתי בשאלה, המפגשים, החוברות שמופצות, הפרסומים שיש בעיתונים במרום ובביאליק,

מר ישראל זינגר: הבנתי. האם הם נעשות על פי חוק?

עו"ד רועי ברזילי: האם אתה עומד על זה שהן נעשות על פי חוק? כל הדברים האלה נעשים על פי חוק הנהלת העיר.

מר ישראל זינגר: התשובה כן. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי. תודה.

מר אדם קניגסברגר: כל התשובות הן על פי חוק.

ז. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "השכרת נכס ציבורי"

מר שמואל לרמן: הלאה. שאילתה נוספת של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "השכרת נכס ציבורי". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: גזברות העירייה והחברה הכלכלית פועלות, כל אחת בתחומה, לגביית חוב שכר הדירה וחוב הארנונה. החברה הכלכלית שכרה את שירותיו של עו"ד צבי ירדני הפועל לגביית החוב, ושבהתאם לשיקוליו המקצועיים מקיים בימים אלה חקירה כלכלית לבחינת היתכנות הגבייה.

במקביל ובנפרד, פועלת מחלקת הגבייה באמצעות משרד י. שפירא ושות' לגביית חוב הארנונה. במסגרת הליכים נפתחו שני תיקי הוצאה לפועל וכן הוטלו עיקולים בבנקים (מרכנתיל, פועלים, דיסקונט, לאומי, בנק הדואר),

בחברות וכרטיסי אשראי (אמריקן אקספרס, לאומי קארד, ויזה כ.א.ל, ישרכארט, יורוקרד) ובמשרד הרישוי. אולם בפועל, טרם נתפסו כספים.

במסגרת הליכי הגבייה, מתכוונת העירייה באמצעות עורכי הדין, כאמור, לפעול כנגד השותפות ולזמן את מנהלי החברה לחקירה, הכול בהתאם לשיקול הדעת המקצועי של עורכי הדין.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: גם כאן, שוב, שתי שאלות מתוך השלוש לא נענו בכלל. אז קודם כל, מי הגורמים העירוניים שאחראים להיווצרות החוב הזה? לא נענתה השאלה הזו. אני לא יודע כלפי מי מיוחסת הפעולה המשפטית, ההליכים בהוצאה לפועל. זה גם לא מצוין. אז התשובה הזאת מבחינתי לא מספקת. אני שואל עוד הפעם – כנגד מי פתחה העירייה בהליכים משפטיים בהקשר הזה? ומי הגורמים העירוניים שאחראים לכך שנוצר חוב במשך שנה שאף אחד לא טיפל בו על נכס עירוני? זו שאלה שנשאלת כבר בפעם השלישית.

מר ישראל זינגר: תודה. העניין ייבדק. תודה.

עו"ד רועי ברזילי: ייבדק. מתי נקבל תשובה?

מר ישראל זינגר: הלאה. השאילתה הבאה.

עו"ד רועי ברזילי: אז ייבדק זה באוויר.

מר ישראל זינגר: אמרתי ייבדק.

מר אדם קניגסברגר: אמרת גם בפעם שעברה ייבדק.

עו"ד רועי ברזילי: אז החלטת מועצת עיר אומרת שזה ייבדק.

מר ישראל זינגר: אתה שמעת מה שאמרתי? אל תפרש אותי. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מפרש אותך.

מר ישראל זינגר: אל תפרש. השאילתה הבאה.

ב. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני"

מר שמואל לרמן: אני חוזר לשאילתה של מר אלי מוסרי שדילגנו עליה. שאילתה ב' – שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "חסימות לכאורה של תושבים בדף הפייסבוק העירוני". משה, בוא תחזור לשאילתה הזאת ותענה לאלי.

מר משה בודאגה: אני כבר מחקתי אותה, אבל בסדר.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לחזור.

מר משה בודאגה: 1. דף הפייסבוק העירוני נמצא באחריות מחלקת המדיה של העירייה וניהול מקצועי ע"י חברת "רוית חבקוק", במימון עיריית רמת-גן. את דף ראש העיר האישי מנהל כיום שי מורדוב, במימון ראש העיר.

2. ידוע לי כי ישנם כללים לכתיבה על העמוד העירוני, הכללים נוסחו יחד עם היועץ המשפטי של העירייה והחסימות מתבצעות רק בנסיבות של לשון הרע, תמונות לא ראויות, הצפת הדף ופגיעה בו כמשרת את כלל הציבור וכיו"ב.

3. אף אחד לא נתן הוראה כזו – להיפך, דעות התושבים נשמעות כיום בכל פלטפורמה דיגיטלית אפשרית, דבר שלא קרה בקדנציה בה אתה היית חבר הנהלת העיר.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה אלי.

מר אלי מוסרי: אני מבין שכל תחלואי הקדנציה הקודמת זה אני. אז זה בסדר. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי זאת.

מר אלי מוסרי: אז רוב.

מר ישראל זינגר: גם לא אמרתי זאת.

מר אלי מוסרי: גם לא. חלק.

מר ישראל זינגר: לא, שותף.

מר אלי מוסרי: שותף כן.

מר אריה מזרחי: עקרונית האופוזיציה אשמה בכל.

מר אלי מוסרי: לא, לא, הייתי אז בקואליציה.

מר ישראל זינגר: אלי, בבקשה, ברוח טובה. בבקשה.

מר אלי מוסרי: ברוח טובה. אדוני ראש העיר, תראה, אתה מתאר לעצמך שאני לא בא ואני ממציא את זה. אנשים פונים אלי. אני מסכים איתך שהשפה צריכה להיות שפה נקיה ומכבדת, ואני אומר פה לכולם, אמרתי את זה כמה פעמים בכל פוסט, אתה נפגעת מזה, גם אני נפגע מזה.

מר ישראל זינגר: בדיוק.

מר אלי מוסרי: אז צריך מאד מאד להיזהר שבשם הביקורת לא לחסום אנשים. תודה רבה.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר שמואל לרמן: תודה, אלי. הגענו, אם אני לא טועה, ל-ח'.

ח. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "איסור כניסת משאיות אשפה עד השעה 8:30 בשכונות צמודות קרקע"

מר שמואל לרמן: שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "איסור כניסת משאיות אשפה עד השעה 8:30 בשכונות צמודות קרקע". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: ראשית יובהר, כי אין שום הנחיה גורפת לאי כניסת משאיות עד השעה 08:30 בשכונת שיכון ותיקים.

אגף שפ"ע, יחד עם אגף משאבי אנוש ובשיתוף משרד האוצר, מקיים הליך עבודת מטה מסודר לארגון מחדש של מחצית ממסלולי פינוי האשפה בעיר לשעות אחר הצהריים. מרבית השינויים צפויים להתבצע במסלולים בקרבת בתי ספר ו/או גני ילדים, ולאור מורכבות ההליך, שכולל בין היתר גם עדכון תשלומי פרמיה לעובדים, נדרשים עוד מספר חודשים עד ליישומו.

בהקשר זה נציין, כי בוצע פיילוט בשכונת ראשונים לשינוי שעות פינוי הגזם והגרוטאות לשעות הצהריים. הפיילוט לא צלח, מכיוון שהתושבים טענו כי שינוי שעות האיסוף מצמצם עבורם את שעות הוצאת הגזם והגרוטאות – דבר שפוגע בתנאי השירות העירוני שאליו הורגלו.

מר ישראל זינגר: תודה. השאילתה הבאה.

ט. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "תשלומי ועד

על הנכסים העירוניים – מקרה הרצל 75"

מר שמואל לרמן: תודה רבה. השאילתה האחרונה של גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "תשלומי ועד על הנכסים העירוניים – מקרה הרצל 75". בבקשה.

מר משה בודאגה: בניגוד לנטען, העירייה אינה מתנערת מחובותיה לתשלומי דמי הוועד ותשלומים אחרים בבניין. העירייה מבצעת מעקב שוטף על כלל תשלומיה וחובותיה לנכסים בהם היא עושה שימוש, ועם כל דרישת תשלום מתבצעת בדיקת התאמה בין גודל הנכס לסכום דמי הוועד המבוקשים.

באשר למגדל אואזיס ברחוב הרצל 75 – מבדיקת הנושא עולה כי העירייה מחויבת בתשלום בגין שטח גדול יותר בהשוואה לגודל הרשום באגף הנכסים. בתום הבהרת העובדות ובהתאם לדרישת התשלום שנתקבלה בעירייה, בתאריך ה-18.3.18 שולמו דמי הוועד עבור כל שנת 2018.

מר שמואל לרמן: תודה. סיימנו עם השאילתות. אנחנו עוברים לסעיף 2 – הצעות לסדר.

2. הצעות לסדר:

א. הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ניצול משאבים עירוניים למערכת בחירות של ראש העיר"

מר שמואל לרמן: הצעה ראשונה – של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ניצול משאבים עירוניים למערכת בחירות של ראש העיר". בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה, לפני שאתחיל להציג את הצעתי לסדר, אבקש ליידע אתכם במה שגיליתי לפני מספר ימים. כהרגלי, לקראת דיון במליאת הוועדה לתכנון ובנייה, על הבקשה להיתר ברחוב אלימלך 6, יצאתי לסיור במקום. לשמאלי ראיתי את מבנה בית היתומות

ואת ביתו של מר ויינגוט, שלימד שנים רבות באוהל שם. היום יש שם 4 גנים. שאלתי את עצמי, מה קורה בשטח הגדול הזה? הגעתי הביתה, פתחתי את המפה הגדולה שקיבלתי מאגף ההנדסה והסתכלתי על המתחם. ומה אני רואה? אני רואה שהשטח של בית היתומות והבית של מר ויינגוט הם שטח למבני ציבור.

עו"ד דוד מנחם: זה אלימלך 7 ו-9, לא אלימלך 6. כי אני האדריכל הביצוע המשפטי לגבי בית היתומים והיתומות.

מר אדם קניגסברגר: דוד מנחם, אני לא אפריע לך, אל תפריע לי.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה לא אלימלך 6. זה 7 ו-9.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אלימלך 6, תקשיב טוב, אני הרי משתדל לכתוב את הדברים כדי שאתה לא תטעה. כתבתי שהלכתי לראות את אלימלך 6 שעליו יש בקשה למליאה. אמת? אבל מולו, לשמאלי אמרתי, יש את בית היתומות. לשמאלי, זה כמו שאמרתי, 7 ו-9. וזה שטח של מוסדות ציבור. שטח חום. לפתע קלטתי שהשטח הזה הוא שטח חום, המיועד למבני ציבור במוסדות. כך כתוב. ידוע לכם, העירייה נמצאת במצוקה רבה כי חסרים לה שטחים חומים. היום הנושא יעלה במסגרת הדיון בנושא המכללות. אז איך יתכן ששטח גדול כזה, מר בודאגה, אתה מסתכל עלי, שטח גדול כזה, המיועד למבני ציבור, לא מנוצל כיאות. ראש העיר הלך, אז על מי אני אסתכל? מי שאחראי על העיר זה אתה. עוד שני משפטים.

מר שמואל לרמן: אדם, אבל עלי, עלי, עלי אתה מסתכל תמיד.

מר אדם קניגסברגר: עליך. בסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או עלי.

מר אדם קניגסברגר: האם השטח הזה הוחכר למישהו?

מר שמואל לרמן: שלא ייתפס לך הצד.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, אתה לא הקשבת אפילו.

מר שמואל לרמן: אני מקשיב.

מר אדם קניגסברגר: האם השטח הזה הוחכר למישהו? או חלילה נמכר בתקופת בר? חברים, אני מציע להקים במקום הזה, היות שמדובר על מבנה ציבור, את היכל התרבות של רמת גן, כיאה לעיר גדולה הרוצה להתחרות בשכנה. עכשיו תענה.

עו"ד דוד מנחם: אני מבקש לענות.

מר אדם קניגסברגר: אתה אל תענה. אתה יודע למה.

עו"ד דוד מנחם: בודאגה, אני.

מר שמואל לרמן: בודאגה לא קיבל רשות לענות.

מר אדם קניגסברגר: אני ממשיך.

מר שמואל לרמן: בבקשה. ממשיך.

מר אדם קניגסברגר: ועכשיו נחזור להצעה לסדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רגע, זו ההצעה?

מר אדם קניגסברגר: רגע, עכשיו ההצעה לסדר. חברי המועצה, אתם שמתם לב כולכם שראש העיר לא היה במקרה הקודם.

עו"ד דוד מנחם: אבל זה לא מבנה ציבור, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אל תפריע לי.

עו"ד דוד מנחם: זה לא מבנה ציבור. אני נלחמתי על המקום הזה 3 שנים, יש קטע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: צריך להגיד שזה שטח חום פרטי.

עו"ד דוד מנחם: זה גם לא שטח חום,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: פרטי.

עו"ד דוד מנחם: אין שטח חום פרטי.

מר שמואל לרמן: דוד, די. מתחיל להיות דיון.

עו"ד דוד מנחם: יש קטע מסוים, שניה, תירגע קצת,

מר אריה מזרחי: נקים ישיבה, בקיצור.

עו"ד דוד מנחם: תעצור רגע. אני נלחמתי לבד,

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש לא להוריד לי את הזמן.

עו"ד דוד מנחם: בקדנציה הקודמת אני נלחמתי לבד, אדם, אני נלחמתי לבד ומנעתי את הרס בית היתומים והיתומות, אני אומר את זה פה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נכון.

עו"ד דוד מנחם: יש גם ב-YNET ובאינטרנט, וכתבות,

מר שמואל לרמן: תודה.

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, שמענו עליך, תירגע קצת. לא לעשות את הדבר הזה.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אני אחזיר תיכף את המיקרופון. אתה יכול להמשיך.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, תודה. חברי המועצה, אני רואה את עיקר תפקידי כראש האופוזיציה להיאבק למען ניהול העיר באופן תקין, אחראי ומוסרי, וכנגד מה שאני מאמין שאינו ראוי ואינו כשר. אני שמח שגם חלק מחברי הקואליציה אינם מוכנים לתת יד לשיטות המתחכמות של ראש העיר והצביעו ברגליים בישיבה שלא מן המניין, שכמובן לא היתה לעניין, שראש העיר זימן.

בגלל התמשכות החקירה, המלצת המשטרה והפרקליטות והדחיינות בקבלת החלטה, חיובית או שלילית, בעניין כתב האישום כנגדו (כנגד ראש העיר), הציבור מאבד את האמון ברשויות החוק וחבל שכך.

לצערי, יש אנשים שאינם מבינים שהמבחן האמיתי הנדרש מאיש ציבור אינו המבחן הפלילי. המבחן האמיתי הוא המבחן הציבורי. האם מר זינגר דובר אמת ונוהג ביושר? האם לא שיקר בתצהיר למבקר המדינה? האם התנהלותו היא ללא ניגוד עניינים? האם לא היתה לו זיקה פרטית בעניין הבניין בתש"י 6? האם לא קידם את מקורביו במשוא פנים ואת תורמיו

בניגוד לאינטרס התושבים? האם לא פגע בעובדת ציבור בגלל שמסרה מידע לרשויות החוק? האם פעל כנגד יועץ שעבר על החוק כמתחייב מתפקידו? אני קורא רק חלק כדי לא לשעמם אתכם. הייתי יכול להמשיך. אבל כיוון שהתשובות לשאלות האלה ידועות, הדבר מספיק כדי להבין שהאיש לא עמד במבחן הציבורי. הוא מפר אמונים סדרתי.

הדבר החמור שקורה עכשיו, הוא ניצול משאבי העירייה לטובת מערכת הבחירות שלו. האיש מחזיק צוות פרסומאים, יועצי תקשורת, יועצי תדמית, יועצים למיתוג העיר ודוברים, שכולם פועלים למען בחירתו לקדנציה שניה. האיש גם משתמשים ב'יוזרים' שכנראה בשכר, שמגיבים בפייסבוק ליריביו ומרעיפים שבחים על מעשיו.

מיום שהודיע על התמודדותו בבחירות הקרובות, לא ראוי שתמונתו תמשיך להתנוסס בפרסומים של העירייה ואלה הנתמכים על ידה. נכון שהעירייה צריכה להמשיך לעדכן את התושבים במידע חיוני, אבל תמונתו של ראש העירייה אינה מוסיפה דבר למידע אלא לראש העירייה. גם שימוש שהוא עושה בנכסי העירייה למפגשי תושבים, הינו למעשה תעמולת בחירות וצריך להיפסק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מבקש, לא להפריע לאדם, אין לו כמעט הרבה הזדמנויות להישאר פה, אז לא להפריע לו.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> למי?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני חושב שהתגובה שלך עכשיו היתה תגובה חצופה.

אם קיימת חובה לשתף את התושבים בנושאי תכנון ובנייה, את ההסברים יכולים להציג אנשי המקצוע הבכירים.

אני מבקש שנקיים דיון בהצעתי שמהיום עבודת הפרסומאים והיועצים למיניהם תהיה על חשבון הקמפיין האישי של ראש העירייה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> מה הקשר לבית היתומות אבל?

<u>מר ישראל זינגר:</u> למה להפריע לו?

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אל תפריעי לי. אל תפריעי לי.

גב' אדוה פולק: הוא מתעניין במקורות מידע.

מר אריה מזרחי: זה לא מקורות מידע ... חבר'ה, אדם מציג עובדות, מה אתם מקשקשים? כן, עובדות. אדוה, עובדות.

מר ליעד אילני: אדם, מקור מידע אחד זה מבקר המדינה. מקור מידע שני זה היחידה הארצית לחקירות הונאה.

מר שמואל לרמן: די, ליעד.

מר ליעד אילני: האם יש לך פקפוק,

מר שמואל לרמן: ליעד, מספיק. זה לא רלוונטי.

מר ליעד אילני: פקפוק במקורות המידע האלה?

מר שמואל לרמן: ליעד, מספיק.

מר אדם קניגסברגר: לפני שאתחיל להציג את הצעתי לסדר,

מר שמואל לרמן: עוד לא הגענו לזה?

מר אדם קניגסברגר: סליחה. אני מבקש לקיים דיון בהצעתי שמהיום עבודת הפרסומאים והיועצים למיניהם תהיה על חשבון הקמפיין האישי של ראש העיר. אדוה, עכשיו אפשר לקיים דיון.

מר שמואל לרמן: זהו? נגמר?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: יופי. נגמר הזמן.

מר אדם קניגסברגר: קצר.

מר שמואל לרמן: לא, על הכיפאק אתה. אנחנו מעלים את הצעתו לסדר של אדם קניגסברגר להצבעה. מי בעד לדון בהצעתו של אדם קניגסברגר,

עו"ד דוד מנחם: מה ההצעה? קודם כל אומרים מה ההצעה, אחרי זה.

מר דני גולדשטיין: הוא אמר. הוא אמר. הוא אמר, אתה לא מקשיב, דוד.

מר אריה מזרחי: אתה לא מקשיב.

מר דני גולדשטיין: הוא אמר. הוא אמר.

מר אריה מזרחי: אדם, תחזור על ההצעה.

מר שמואל לרמן: אריה, אריה, אריה, תן לי לנהל את הדיון. בבקשה, מי בעד הצעתו של אדם קניגסברגר לסדר היום? יצביע. לספור.

מר רון קוגמן: 6.

מר שמואל לרמן: מי נגד הצעתו?

מר רון קוגמן: 13 נגד. ההצעה ירדה.

מר אדם קניגסברגר: לא רוצים לענות.

מר שמואל לרמן: ההצעה לסדר ירדה.

מר אדם קניגסברגר: אז הכול אמת.

מר אריה מזרחי: כל הכבוד לקואליציה, ניצחתם, 0:1.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 13 – נגד העלאת ההצעה לסדר היום, 6 – בעד להעלות את ההצעה לסדר היום. ההצעה לא עלתה לסדר היום.

ב. הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "שמירה על צביון העיר כעיר גנים וירוקה"

מר שמואל לרמן: אני עובר להצעה מס' 2 – אריה, שלך. הצעה לסדר של מר אריה מזרחי חבר מועצת העיר בנושא: "שמירה על צביון העיר כעיר גנים וירוקה".

מר אריה מזרחי: אני רוצה להתחיל במצגת שמתארת את המצב של העיר. למעשה, זה מצב נתון. מה עשתה עיריית תל אביב ומה אנחנו עשינו כדי לשמור על רמת גן כעיר ירוקה ומקיימת?

עיריית תל אביב, לפני 5 שנים, מימשה את סעיף 78-77 ועצרה השתוללות ה-תמ"א עד להגשת תוכנית כוללת עם תנאים לביצוע נכון עם צדק חלוקתי. מה זאת אומרת צדק חלוקתי? ברגע שאתה מעניק למישהו זכויות, אתה לא פוגע בזכויות של האחרים.

מר אדם קניגסברגר: אריה, הוא הגיש את העתירה, תזכיר.

מר אריה מזרחי: או קיי. הוא הגיש את העתירה, אני מרכז את כל החומר. ובכן, ברמת גן, השלטון הקודם יש לציין, ואדוני ראש העיר לא הכוונה אליך, גנבו את השטח הציבורי, זכויות הבנייה לטובת קבלנים וטובות הנאה ותקעו את התושבים.

מר אדם קניגסברגר: אני נתתי דוגמא אחת היום.

מר אריה מזרחי: אדם, יש לנו דוגמאות רבות ועל אחת מהן אני הגשתי תלונה במשטרה ועל זה ראש העיר הקודם נשפט, נמצא אשם, עשה הפקרות מהשטח הציבורי שלנו. זו פגיעה בצדק החלוקתי הזועק לשמים ועלינו ללמוד לקח. ברמת שקמה, מגדלים על חשבון הציבור. מה שעשו שם, לקחו את הקאונטרי של השכונה, רבותי, היתה שם בריכת שחיה, היה שם אולם ספורט, היו שם מגרשי כדורגל ואולמות לפעילויות.

מר ישראל זינגר: גם בקדנציות קודמות.

מר אריה מזרחי: אני מדבר על הקדנציה הקודמת, ואת זה הצגתי כדי,

מר ישראל זינגר: כן, כן, ברור.

מר אריה מזרחי: שכבודו, ראש העיר, ילמד לקח ויעשה דברים אחרים. תיכף נראה מה אתה עשית.

בין ההערכות שעושים פה למציאות אין קשר ואין צדק חלוקתי ואין תשתיות ואין תחבורה מתאימה. זאת אומרת, מציגים לנו דברים והקשר ביניהם, בין תחבורה, בין תשתיות, ורבותי, תשתיות זה גני ילדים, זה בתי ספר, זה לא רק ביוב. זה כל המערכת הסביבתית שגורמת לנו לחיות בנוחיות. בשכונות הצפוניות, בחרוזים, אין בית ספר, הולכים ל-4 בתי ספר – ניצנים, הגפן, גבעולים, המנחיל – על פי התקן צריך להיות בית ספר.

בתהליך מימוש נמצאים 1,000 יחידות דיור. בתהליכי הגשה עוד 1,000. סך הכול 2,000 יחידות דיור שהולכים לבנות בשכונה ללא בית ספר וללא תשתיות. לדוגמא, אזור א', שיכון ותיקים, שכונת חרוזים, בניינים בתהליכי תמ"א – 55 בניינים. דירות למימוש – 44 דירות בשנה. זאת אומרת, כל שנה נוספות 44 משפחות ודירות לשכונה. תמונת מצב – כל חצי שנה בבדיקה ומעקב כדי למנוע חריגות ולמנוע שחיתות. זה ביקשנו בתחילת הקדנציה, אדוני ראש העיר, לא קיבלנו שום דו"ח מעקב אחרי חצי שנה, גם לא אחרי שנה. עברו כבר 4 שנים מאז ו"נאדא". קצב מימוש דירות בכל שנה בחלוקה אזורית. חישוב של כושר נשיאה של מערכת החינוך – סעיף זה בוצע, יש נתונים, ביצעו את הסעיף הזה, בדקו כמה יש בכל בתי הספר, יש לציין את אגף החינוך שהוא בודק את עצמו, אבל זה הסעיף היחידי שבוצע. מיפוי הבניינים המיועדים ל-תמ"א – סעיף זה בוצע על ידי מחלקת הנדסה, גם אותם יש לציין לשבח. קיבלנו מצב קיים.

אני חוזר על זה שרצינו שמקסימום תושבים ייהנו מהתוכנית. שזה אומר – צרכי ציבור, כל המבנים הציבוריים, החל מגן ילדים וכלה במרכז תרבות, בתי ספר, תיכוניים, מרכז תרבות או מתנ"סים, וכל זה לא ניתן לביצוע, כי הצפיפות,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אריה, עוד 3 דקות בבקשה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> הכלל הראשון – טובת התושבים לניהול חיים נוחים במינימום קשיים. פה אני מסיים את המצגת ועכשיו אני אעבור לדברים האחרים.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> תשמע, האפקטים שלך מצוינים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, לא להפריע.

<u>מר אלי מוסרי:</u> הבן אדם התאמץ, השתדל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> רגע, רגע, חברים, לא לתקוף, לא להגן. אריה, תתעלם מההערות, בבקשה. לא להפריע. בבקשה, תמשיך.

מר אריה מזרחי: או קיי, בזמן הנותר אני אמשיך. רוב השטחים הירוקים נעלמו לטובת בנייה פראית ולא מתחשבת. המשכתם את מעשה צבי בר במקום לעצור את הבנייה. המשכתם גם על שטחים ירוקים לבנות ונתתם אישורים. נכרתו עצים בצורה מוגזמת בכל רחבי העיר. גינות העיר הוזנחו ורוב גינות העיר סבלו מהזנחה. השיטה פה – עד שלא מתלוננים לא מטפלים. מבנים לשימור נהרסו, הצפיפות גדלה והמרחב הציבורי הצטמצם. כשבונים מגדל, צריך להגדיל את המרחב הציבורי והגנים מסביב. מאשרים מגדלים ברחובות צרים ללא תשתיות מתאימות. בתי ספר – צומצם שטח המחיה של התלמידים עקב הוספת קרוואנים על שטח החצר. פיתרון זמני שמשום מה הפך להיות פיתרון קבוע. הצגנו שיש צורך, כנציג הירוקים, שימוש באנרגיה סולרית במוסדות החינוך והעירייה – לא בוצע שום דבר, או כל התקדמות, אפילו לא התקנה אחת כדי לנסות את הדבר.

שבילי אופניים – מדברים על תוכניות וביצוע כושל. הוכנסו אופניים שיתופיים אבל לא סומנו או נסללו שבילי אופניים. רק אחרי 4.5 שנים מתחילים ברחוב רזיאל. מדוע לא הובאו האופניים השיתופיים לפני 4 שנים? רק לקראת הבחירות לומר ולעשות מצגת עירונית – עשינו ותראו איזה יופי. מעניין המחיר שאנחנו נשלם עליהם, רבותי. בתל אביב הוכשרו 70 ק"מ שבילי אופניים ב-5 שנים. ברמת גן אפילו לא קילומטר אחד.

מתחם האצטדיון – מוזנח, לא נעשה כלום 4.5 שנים. פרט לגביית תשלום עבור חניה באזור, במקום לקדם, לפי דרישתי, מתחם ספורט מודרני, ולהקים אקדמיה לספורט שתתן מענה לתלמידי רמת גן הסובלים מצפיפות,

מר ישראל זינגר: אריה, חצי דקה.

מר אריה מזרחי: תן לי לסיים.

מר ישראל זינגר: אני נותן לך חצי דקה, כן.

מר אריה מזרחי: אני חושב שזה חשוב מאד שגם ההורים ישמעו.

מר ישראל זינגר: בהחלט, לכן עוד חצי דקה.

מר אריה מזרחי: אקדמיה לספורט שתתן מענה לתלמידי רמת גן הסובלים מצפיפות יתר בבתי הספר ומחסור בכיתות לימוד. ניתן לבנות שתי אקדמיות לספורט – בצפון העיר במתחם אצטדיון רמת גן, ובמתחם וינטר בדרום העיר, ולשחרר לחץ וצפיפות ביתר בתי הספר בעיר. כל זה לא נעשה כלום. כל מה שזרקנו במשך 5 שנים – לא התקדמנו במאומה.

לכן, הצעתי היא להעלות את זה לדיון, כי זה מאד חשוב. בבקשה, אפשר לעבור להצבעה אם אתם רוצים להעלות את זה לדיון, כי למעשה זה בדיוק ההצעה שלכם לכינוס אסיפה שלא מן המניין.

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. אני מעלה את הצעתו של אריה מזרחי לסדר, נושא של שמירת צביון העיר כעיר גנים ירוקה. מי בעד ההצעה של אריה לסדר היום? להצביע. לספור בבקשה.

מר רון קוגמן: 7.

מר אריה מזרחי: עכשיו תראו, תושבים, מי נגד חינוך ומי נגד עיר ירוקה.

מר שמואל לרמן: אנחנו באמצע הצבעה. מי להוריד את הצעתו של אריה מסדר היום?

מר רון קוגמן: דוד, אתה מצביע?

עו"ד דוד מנחם: ברור.

מר אריה מזרחי: זו הצעה שאתם העליתם שלא מן המניין.

מר רון קוגמן: 14 נגד.

מר שמואל לרמן: יופי. הלאה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 14 – נגד העלאת ההצעה לסדר היום, 7 – בעד להעלות את ההצעה לסדר היום. ההצעה לא עלתה לסדר היום.

מר אריה מזרחי: חתיכת פופוליסטים. זו ההצעה שאתם העליתם,

מר ישראל זינגר: אם היית נשאר היית שומע מה ההצעה. אז אל תקרא לה ואל,

מר אריה מזרחי: זו ההצעה שאתם העליתם.

מר ישראל זינגר: טוב, שמעתי, שקט.

מר שמואל לרמן: ההצעה ירדה מסדר היום.

מר ישראל זינגר: מה להישאר, שאתם מחליטים לבד? תתביישו לכם. עלובי נפש שכמותכם.

מר שמואל לרמן: אריה, אריה, אריה.

עו"ד דוד מנחם: אריה, תירגע. דני גולדשטיין, הוא הקריא הצעה לסדר ולא אמר מה ההצעה. אין הצעה להעלות לסדר. הצעה צריכה להיות משהו ועליה מצביעים. אבל גם את זה אתם אפילו לא יודעים.

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא,

מר אריה מזרחי: סליחה, סליחה, אני חזור בי מהאמרה עלובי נפש.

מר שמואל לרמן: 100%.

מר אריה מזרחי: כי יש כאלה שלא הבינו כנראה. וההצעה, אני אקריא לך את ההצעה.

מר שמואל לרמן: אריה, לא, לא, גמרנו.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת שההצעה להעלות להצבעה. אין דבר כזה, לא עכשיו ולא קודם. אין הצעה כזאת.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אין רמקול, רק שתדעו.

מר אריה מזרחי: חברי'ה, אני אחזור על ההצעה שלא הבנתם.

מר שמואל לרמן: אין. אין. אין.

(השתקת מיקרופונים)

מר אריה מזרחי: מה אתה מנסה לספר סיפורים?

עו"ד גלעד שריר: הצעה לסדר, אתה מצביע אם אתה רוצה לקיים על זה דיון.

מר אריה מזרחי: סליחה, אני חוזר על ההצעה שלי.

מר שמואל לרמן: ההצעה לא רלוונטית, אריה, ההצעה ירדה מסדר היום. הצבענו האם להעלותה לסדר היום או להורידה.

עו"ד גלעד שריר: לא הבינו.

מר שמואל לרמן: הבינו.

עו"ד גלעד שריר: אומר רמי פדלון ש - -

מר שמואל לרמן: רמי פדלון לא מחליט על מה מצביעים. אני מקריא על מה הוא מצביע. אם הוא מבין או לא מבין, זו בעיה שלו, לא של אף אחד אחר.

עו"ד גלעד שריר: ושל הציבור.

מר שמואל לרמן: שלו. אני מקריא על מה שהודענו ורמי מצביע לפי מה שהוא מבין.

ג. הצעה לסדר של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "ניהול עיר"

מר שמואל לרמן: הצעה עכשיו שלך, גלעד, חבר מועצת העיר בנושא: "ניהול עיר". בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה רק לוודא, לפני שאני מציע את ההצעה, אם אפשר היו"ר, שהיועץ המשפטי יבהיר לנו, אולי דווקא כמעט אחרי 5 שנים, מהי הצעה לסדר, מה אני מציע. האם אני צריך להציע הצעת החלטה? או שמא אנחנו מעלים הצעה לסדר היום ואתם מצביעים, אני יודע, רמי, אני יודע, אבל היו פה כמה שהתבלבלו. או האם אני מציע הצעה

שההצבעה עליה היא לא אם אנחנו מחליטים בעד הרעיון שלי או נגדו, אלא האם לדון בכלל בנושא.

מר אריה מזרחי: העלאה לדיון. זה ההצעות.

עו"ד גלעד שריר: חברים, אני יודע היטב, אבל היו פה כאלה שאמרו שאתה היית צריך להגיד הצעת החלטה. הייתי מבקש שהיועץ המשפטי יסביר. אולי אני התבלבלתי. אני לא בטוח שאני יודע נכון.

מר שמואל לרמן: אז אני אגיד לך בדיוק על מה מצביעים. אתה מעלה הצעה לסדר. אם הצעתך תתקבל – נדון במה שכתבת כאן בדף. אצלך זה יהיה ניהול העיר למשל. זו לא הצעת החלטה, זו הצעה להעלות אותה לסדר היום. כרגע זה לא לדיון, אתה מדבר 10 דקות ואז אני מעלה, לאור מה שאמרת,

מר אריה מזרחי: אבל רק שיבינו, הצעתי לא הועלתה לסדר היום כי אתם לא רציתם.

מר שמואל לרמן: לא עלתה.

מר אריה מזרחי: הבנתי, לא, שהציבור יבין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הבינו.

מר אריה מזרחי: שנושא כזה חשוב אתם לא רוצים להעלות לסדר היום.

מר שמואל לרמן: טוב. גלעד, אתה מעלה נושא, מחליטים אחרי זה אם הוא יהיה לדיון או לא. אם יחליטו, זה סדר היום מה שנקרא, לדיון. אם יהיה רוב הוא יעלה לדיון, לא יהיה רוב – בזה נגמר. אז אתה יכול עכשיו, שלך הזמן.

עו"ד גלעד שריר: נהדר. למען הפרוטוקול, יצוין שבעבר אף העליתי הצעות שנכנסו לדיון ואף הצעות שלא נכנסו לדיון.

מר שמואל לרמן: בסדר. יופי. גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה להציע הצעה, אני הייתי שמח שמועצת העיר תסכים לדון בנושא שכבר ביקשתי ממנה לדון בעבר, לדעתי לפני כחודשיים, ודווקא הערב, ודווקא במה שיקרה פה במהלך הערב, רק מתחדד הצורך לדון בנושא הזה ולקבל החלטה. בעבר הצעתי החלטה שקמה פה צעקה גדולה, הצעה לדון, ואת ההצעה שלי להחלטה, אבל עוד פעם, אנחנו לא מצביעים על הצעה להחלטה אלא רק על ההסכמה לדון בנושא. בעבר זה הקים צעקה גדולה. לכן הערב אני גם אציע את ההצעה, אבל עוד פעם, אני אדגיש בפניכם, אנחנו לא מצביעים על ההצעה, אנחנו מצביעים על הדיון. ננהל דיון. יכול להיות שההצעות ליישום של הרעיון שלי תהיינה אחרות ואני אשמח לקבל אותן.

אני אחזור ואזכיר שזה היה לפני, לדעתי, חודשיים, אבל בטוח יש פה נוברים בהיסטוריה שיעדכנו במהירות, שהצעתי למועצת העיר לקבל החלטה שלא תתקבלנה החלטות משמעותיות ארוכות טווח, אם במוגבל בסכום או אם במוגבל בזמן, קרי, מעל סכום מסוים או להסכמים ארוכי טווח תקופות מסוימות, במהלך, אז זה היה 7-6 החודשים הקרובים ועכשיו אני מדבר על 5 החודשים הקרובים. ההיגיון בהצעה הוא מאד פשוט – אנחנו לא מדברים יום אחרי שראש עיר נבחר ב-50% מקולות הציבור ויש לו מנדט מהציבור, מעבר למנדט הרשמי המשפטי גם מנדט ציבורי ערכי לקבל החלטות. שמוליק, אני מבין שבסוף תצביע אולי נגד זה, אבל לפחות תעשה כאילו אתה שומע, בסדר? מצוין. אז אנחנו לא מדברים על ה-23 לאוקטובר 2013 במקרה שלנו, שבו אנחנו מדברים על יום אחרי ש-52% מהבוחרים בעיר בחרו בראש העיר ויש לו מנדט לקדם מדיניות ארוכת טווח. אנחנו מדברים 5 חודשים, 173 יום ברוטו, 120 יום נטו, לפני שאולי ראש העיר יתחלף. סיכוי גבוה לכך אפילו לאור התמיכה הנמוכה בו. אפשר להוסיף שגם ממה שאנחנו רואים, הרכב המועצה הזה בטוח לא יהיה אותו דבר, חלק ירוצו, חלק לא ירוצו, חלק ירוצו ולא ייבחרו, חלק שלא פה ייבחרו. והמדיניות וסדרי העדיפויות העירוניים ישתנו. גם אם באורח פלא ראש העיר ייבחר עוד פעם. משמע, עוד פעם תתקבל החלטה 120 יום נטו, אולי פחות, 120 ימי עבודה, לפני שמתחלפת פה כהונה, על החלטות ארוכות

טווח, דבר שלא נראה הגיוני בטח ובטח על החלטות נגיד בסכומי כסף של למעלה מ-100 מיליון שקלים, או שיחייבו את העירייה ל-למעלה מ-10 שנים. כיוון שיש דברים במדיניות של ראש העיר הזה שאני כראש עיר אעשה אחרת. נתתי את הדוגמא אז וישר ראש העיר התרעם. אז עכשיו, ראש העיר, אני רק נותן את זה כדוגמא, לא שמעתי אותך אומר את זה, אם ראש העיר יחליט לסגור את הספארי, לדוגמא אז. או, אם ראש העיר יחליט שבמכללת רמת גן הוא רוצה להקים ספארי חדש. או אם ראש העיר גלעד שריר חושב שהוא צריך להקים אולמות ספורט במכללת רמת גן. ולכן, מן הראוי ש-120 יום לפני שאתה מתחלף, אדוני ראש העיר, לא תקבל החלטות הרות גורל ל-10, 15, 20 שנה, או בסכומים של 20, 30, 50, 100 מיליון שקל. ולא נקבתי בסכום, כי אם ננהל דיון אמיתי נוכל להגיע לשם.

יחד עם זאת, זה מה שאמרתי בפעם הקודמת וישר פה קפצו כולם, לכן אני מציע עוד משהו – אפשר שנקבל החלטות כאלה 120 יום לפני שחלק גדול מהאנשים פה יתחלפו או לא יהיו או ישנו את התפקידים או תחומי האחריות, אבל אם נקבל אותם נחיל על עצמנו תנאי קשה יותר, שנקבל אותם ברוב של 80%, או כמו שייעץ היועץ המשפטי פה – ברוב של 50% מחברי כלל מועצת העיר ולא הנוכחים בדיון. לקבוע לעצמנו תנאים יותר משמעותיים, יותר מגבילים, לאור העובדה שאנחנו מקבלים ערב הבחירות, ראש העיר כבר לא יוכל לעמוד הרי מול הציבור תחת הנחיות מסוימות, בעוד שתי ישיבות תתקבלנה פה החלטות פרקטיות בעולם הבחירות, כי אנחנו כבר בתוך מערכת בחירות. לא הגיוני שתתקבלנה החלטות מוטות בחירות, ככלכלת בחירות, שישפיעו על העיר ל-10, 15 ו-20 שנה קדימה, שלא ברוב משמעותי וגדול. אני חושב שמן הראוי לנהל על זה דיון ולקבוע מהם הגבולות.

וענתה לי בפעם הקודמת סגנית ראש העיר – תשמע, גם ככה הכול יובא בפני מועצת העיר ויתקבל ברוב. נכון, אביבית, זה החוק.למרות שעשו פה דברים לפעמים על הגבול שלו, אבל זה החוק. אבל אני חושב שנדרש מאיתנו משהו קצת מעבר לחוק, ברמה של האחריות הציבוריות, ברמה של איפה. קחו למשל החלטה עירונית של להוציא, והיתה כזאת לא מזמן, להתחייב, ועוד לא יודעים את המקורות התקציביים, ואני מכיר את זה היטב מעולם הגזברות ומהעולם כשהחזקתי את תיק הכספים, התחייבות לבנייה של תחום מסוים ב-300 מיליון שקל כשאין לזה כיסוי תקציבי יחייב את ראש העיר הבא. ולזה נדרש אולי לקבל החלטה שתחיל על עצמנו קצת קשיים יותר גדולים. לקבל את ההחלטה ברוב של 80%, לקבל את ההחלטה ברוב של 13 חברי מועצה כמו שנדרש הערב, לא לקבל אותה בכלל במסגרת 120 היום האחרונים של כינונה של המועצה, וזה עובדתית,זה 120

הימים האחרונים. חלק מהיושבים פה לא רוצים להתמודד, חלקם רוצים, אולי הוא לא ימשיך מתפקידו.

אני חושב שמן הראוי לנהל על זה לפחות דיון, כי הדברים הם ארוכים, משמעותיים וישפיעו על עתיד העיר. זה כל מה שאני מבקש ואני לא צריך את כל ה-10 דקות לשם כך.

מר שמואל לרמן: תודה, גלעד. אנחנו מצביעים. מי בעד להעלות את הצעתו של גלעד לסדר היום לדיון? יצביע.

עו"ד גלעד שריר: אני מבקש הצבעה שמית.

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר רון קוגמן: דני – 1, אריה – 2, אדם – 3, רועי – 4, גלעד – 5, ליעד – 6, אלי – 7.

מר שמואל לרמן: זהו. מי בעד להוריד את הנושא מסדר היום? להצביע.

מר רון קוגמן: דוד – 1, משה – 2,

עו"ד גלעד שריר: ההצבעה היא לא להוריד מסדר היום, היא לא להכניס אותו לסדר היום. לא לקיים דיון.

מר שמואל לרמן: מקובל, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: מאד משמעותי.

מר רון קוגמן: שמוליק – 3, ... אדוה – 5, אביבית – 6, אביהוא – 7, מוקי – 8, לילי – 9, רמי – 10, איצ'ה – 11, גבי – 12, חיים – 13, צחי – 14.

מר שמואל לרמן: 100%. ההצעה לא התקבלה.

החלטה:

הצבעה שמית: 14 – נגד העלאת ההצעה לסדר היום (מר ישראל זינגר, גב' אדוה פולק, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, עו"ד מנחם דוד, מר משה רווח, מר שמוליק לרמן, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, מר איצ'ה שחם, מר צחי זליכה, גב' לילי שמה, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס), 7 – בעד להעלות את ההצעה לסדר היום (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי, מר דני גולדשטיין, עו"ד רועי ברזילי). ההצעה לא תעלה לסדר היום.

ד. הצעה לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "מרכז אילנות בשכונת קרית קריניצי"

מר שמואל לרמן: הצעתו לסדר של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "מרכז אילנות בשכונת קרית קריניצי". בבקשה, ליעד.

מר ליעד אילני: תודה. גם ההצעה שלי, ערב טוב, גם ההצעה שלי אמורה להיות קצרה ופשוטה. אבל אני רוצה בכל זאת לנצל את הזמן שיש לי,של 10 דקות, כדי להעלות, אדוני ראש העירייה, סוגיה אחרת וכואבת.

אני נפגשתי השבוע עם אילנה, אמא של א', האוטיסט, הילד האוטיסט משכונת רמת שקמה. אני רוצה להקריא לך, אדוני ראש העירייה, ציטוט מעיתון המקומון. הכתבת אפילו נמצאת פה כרגע, אז אני עושה לך כבוד, גלי. כתבה מה-30 בנובמבר 2017:

הבן שלי זקוק לחברים. א', ילד אוטיסט מרמת גן, לומד בבית בשל העדר הסעה מתאימה. הוריו: בננו מבקש לחזור לכיתת התקשורת בה למד בשנה שעברה. א', ילד בן 11 אוטיסט, בתפקוד גבוה, מרמת-גן, לומד בבית ולא בכיתת תקשורת. לטענת ההורים, משרד החינוך והעירייה לא אישרו לילד

הסעה נפרדת לבית הספר ניצנים. רק בשנה שעברה נמצא לילד בית ספר שמתאים לצרכיו ולשכבת הגיל שלו, היחיד ברמת גן – מספרת אמו למקומון. הילד פרח ושגשג מבחינה חברתית ולימודית, אך מה שפגם בלימודים היתה ההסעה האורכת כשעה מביתנו בשכונת רמת שקמה עד לבית הספר הנמצא בצפון העיר. ההורים מדווחים שילדים קטנים, שנסעו עמו בהסעות, הציקו לו והוא חזר הביתה ממוטט נפשית ופיזית, סבל מכאבי ראש, בחילות והקאות. אני יכול לומר כאן שבהמשך יש חוות דעת פסיכיאטרית שאני קראתי, שטוענת שהוא חייב לנסוע לבד.

ובאמת, אדוני ראש העירייה, באותה כתבה תגובת העירייה היתה: הנושא נבדק בוועדת חריגים ודיון אצל הממונה הארצי בנושא במשרד החינוך. ההחלטה שהתקבלה – שאין הצדקה לאשר לילד הסעה רק עבורו. ההצעה שימשיך לנסוע לבית הספר בהסעה שבה שני תלמידים נוספים בלבד במתכונת זהה לאשתקד עומדת בעינה.

אבל כנראה שהכתבה הזאת של המקומון לא נתפסה טוב בציבור ולאחר שבוע הדוברת שלך, או הדובר, הדובר, סליחה, זה היה ב-28 בדצמבר 2017, פנה למקומון ודרש שיכניסו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, לא להפריע. אלי, אם יש דיון אפשר בחוץ בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> ודרש שיכניסו אייטם שכמובן נראה מצוין מבחינה ציבורית עבור ראש העירייה – יש פיתרון. בהתערבותו של ראש עיריית רמת גן, ישראל זינגר, פתר אגף החינוך העירוני את סוגיית ההסעות של א', תלמיד במערך החינוך המיוחד הנמצא על הרצף התקשורתי, אשר סיפורו פורסם לאחרונה ב-המקומון. א' שהה בבית מתחילת שנת הלימודים, לאחר שלא אושרה לו הסעה אישית לבית הספר. בחודשים האחרונים למד א' מהבית באמצעות מיזם 'קדימה מדע' שניתן לו על ידי משרד החינוך בכדי שיתקדם בחומר הלימודי. בעקבות מפגש תושבים עם משפחות בעלי צרכים מיוחדים שהתקיים מוקדם יותר החודש בבית הצנחן ברחוב רוקח, הנחה ראש העיר לעשות כל מאמץ לפתור את הנושא, לרבות הדברות מול הגורמים הרלוונטיים במשרד החינוך. בתום סבב התייעצויות נרחב, שכלל גם את מנכ"ל העירייה משה בודאגה, שעמד במשך שנים רבות בראש אגף החינוך, הוחלט לפנים משורת הדין ובאופן חריג ביותר לאשר לתלמיד הסעה אישית ונפרדת בכל יום מביתו.

אתה זוכר את זה, אדוני ראש העירייה, אני מניח. החתימו את האמא על מסמך שבו היא מתחייבת שזה רק לשנה אחת, אבל זה עד סוף שנת הלימודים הנוכחית. ולפני 3 שבועות, חודש, הודיעו לה לפתע שמצרפים ילד נוסף להסעה. כל זה בזמן שיש חוות דעת פסיכיאטרית שאומרת מפורשות שהילד הזה לא יכול בשלב הנוכחי, עובדים איתו כרגע, עובדים איתו על להוציא אותי מהחרדות שבהן הוא נמצא,

מר ישראל זינגר: ליעד,

מר ליעד אילני: תן לי, תן לי.

מר ישראל זינגר: לא, לא, מכיוון, תראה, אם הנושא באמת חשוב, לא צריך לחכות לישיבת מועצה. יכולת לגשת לאגף החינוך לבדוק מה קורה. אבל אין בעיה, אתה רוצה שישמעו,

מר ליעד אילני: תקשיב לי. תקשיב לי.

מר ישראל זינגר: אני מקשיב. אני מבצע ואני שומע אותך.

מר ליעד אילני: תודה. אני אסביר לך למה הוא חשוב.

מר ישראל זינגר: כדי שיצולם, אבל אין בעיה.

מר ליעד אילני: לא, לא, לא כדי שיצולם.

מר ישראל זינגר: לא, לא, תמשיך.

מר ליעד אילני: אני רוצה לחסוך לך את המבוכה. כי האמא שלחה לי שיחה עם הלשכה שלך השבוע, שהיא הקליטה, והיא ביקשה שאני אשמיע אותה למיקרופון, ואני רוצה לחסוך לך את המבוכה. אני אגיד לך למה, אתה הבטחת,

מר ישראל זינגר: מה, למדו ממך להקליט?

מר ליעד אילני: אהה, באמת?

מר ישראל זינגר: כן. עזוב, בוא נדבר על, מה הנושא?

מר שמואל לרמן: מה שהוא רוצה.

מר ישראל זינגר: מה שהוא רוצה. טוב.

מר ליעד אילני: האמא התקשרה ללשכת ראש העירייה, ביקשה להיפגש איתו. אחרי שהיא ביקשה להיפגש עם כל מי שרק אפשר. ותשמעו, אני רוצה לשבח באמת את עובדות הלשכה המצוינות שלך. יש שם מישהי שבאמת מגיע לה פרס עובדת השנה, ואני אומר את זה לא בציניות, כי יכולת ההדיפה שלה גדולה מיכולת ההדיפה של כיפת ברזל. אני שמעתי את השיחה. ואני יודע שאתה קצת נבוך עכשיו, זה בסדר, כי מי שיצא בהצהרות שיש לו דלת פתוחה לתושבים, ואני מוכן פה, אני אומר לך, עד לישיבת המועצה בחודש הבא אני אביא לך עוד 10 שיחות של תושבי העיר שמנסים להגיע לפגישה אצל, ראש העירייה,ותראה איך הודפים אותם. אלא אם מחלקת המודיעין של המלמ"ב של רמת גן מגיעה למסקנה שאתה תשמע רק מחמאות בפגישה שכזו. אבל לצורך העניין, השיחה נותקה.

אבל אני רוצה לומר לך כרגע, יש התחייבות שלך שהילד יקבל עד סוף השנה הסעה. אתה איש חינוך. אני מצפה ממך לעמוד במילה שלך ולהנחות את כל אנשי אגף החינוך שרוצים לעשות ניסיונות על גבו של ילד, בזמן שיש מכתב חד משמעי מרופא פסיכיאטר שזה לא עושה לו טוב, וזאת בלשון המעטה, תתערב בזה ותגיד להם – הבטחתי עד סוף השנה, אני אעמוד במילתי. אז זה לעניין הזה.

מר ישראל זינגר: במספר מקרים שפנית ופנית יפה בשם כמה תושבים, בלי פופוליזם, נפתרו הבעיות, ואפילו הודית על כך. לו היית פונה אלי או לקשרי קהילה ולא פה, ודאי היה נפתר. אני אבדוק את הנושא ואני אטפל. תודה רבה.

מר ליעד אילני: אני מודה לך. אני ממשיך.

אני רוצה לדבר על מרכז אילנות וההצעה יכולה להיות באמת קצרה ולדקה, ואני שמח. קראתי השבוע שבאמת, אני אדבר תיכף על השבוע ה-מאד מאד ציני שאנחנו עוברים כעולנו, אבל קראתי את מכתבו של יו"ר ועד ההורים והיתה שם שורה שמצאה חן בעיני. כי אמרתי – הוא מרים לי להנחתה. לא יתכן שהצעות שהן טובות יפלו בגלל פוליטיקה. אז אני רוצה להעלות כרגע הצעה, אני מגיע משכונת קרית קריניצי, ישבתי עם מספר גורמים תושבים, הם אומרים – תשמע, יש פה את מרכז אילנות לקשיש בשכונה, שמשרת את הגמלאים והקשישים בשכונת קרית קריניצי. אין לנו שום מרכז תרבות אחר בשכונה. אנחנו מבקשים, חברי ועד העמותה של השכונה ונציגים נוספים מהשכונה, לעשות שימוש במרכז התרבות הזה לפעילויות רבות שיש לנו, פעילויות קהילתיות.

מר איצ'ה שחם: ...

מר ליעד אילני: תודה. מאד רגשת אותי, איצ'ה, אני רוצה בכל זאת להמשיך את הדברים. הגמלאים, המרכז הזה עומד מזה שנתיים לפחות לטענתם שומם מהשעה 5. אם באים גמלאים – אהלן וסאהלן, אבל אני מניח שגם לגמלאים חשוב שהילדים שלה והנכדים שלהם גם תהיה להם פעילות תרבותית וקהילתית בשכונה, ואין שום מרכז כזה. ובהנחיית המחלקה שאתה אמון עליה לא נותנים להם להשתמש מהשעה 5 בערב. לא ביקשתי בחינם. יש עמותה, העירייה תומכת בעמותה הזאת, שישלמו חשמל, מים, אני לא יודע מה. מישהו אמר שזה נגד הגמלאים? לא מתאים לך, איצ'ה, הפופוליזם הזה.

מר ישראל זינגר: לא להתווכח.

מר ליעד אילני: ולכן, אני מוכן לא להצביע, גם פה, אדוני ראש העירייה. אני מבקש,

מר ישראל זינגר: מה הצעתך?

מר ליעד אילני: ההצעה היא פשוטה, אני מוכן גם לא להצביע, שתנחה, אני לא מבין, איצ'ה,

מר שמואל לרמן: עזוב את איצ'ה.

מר ישראל זינגר: מה אתה מבקש? עזוב את איצ'ה.

מר ליעד אילני: אני מבקש שמהשעה 5 בערב הבית הזה, הבית הקהילתי היחיד בשכונה ישרת גם את הגמלאים, גם את הילדים שלהם וגם את הנכדים שלהם. גם וגם וגם. ואפשר, אתה יודע, אני מאד מאמין בפעילות שיש בה חיבור בין דורי.

מר דני גולדשטיין: משולבת.

מר ליעד אילני: בדיוק. שהסבא והנכד עושים דברים ביחד. אני מאד אוהב את זה. ואני שמח שוועד ההורים פה, הנה, אדוני מר פדלון, אולי תראו איך מורידים מסדר היום הצעה שהיא טובה לציבור, לא עולה כסף.

מר אדם קניגסברגר: לא יורידו.

מר דני גולדשטיין: לא, לא, לא, לא יורידו, לא יורידו.

מר ליעד אילני: לא יורידו?

מר דני גולדשטיין: איצ'ה בעד שיהיה דיון.

מר ישראל זינגר: זאת הצעתך?

מר ליעד אילני: ההצעה שלי אליך, שאם אתה מתחייב גם פה לאפשר, זו דרישה של תושבי השכונה, זו לא דרישה שלי, אפשר גם לא להצביע.

מר ישראל זינגר: חברים, שניה, הצבעה, מכיוון שיש פיתרונות אחרים שליעד כנראה לא ביקר מזמן שם ולא יודע, גם לצעירים, גם לילדים, לכן לא צריך לעשות מזה issue, בבקשה.

מר שמואל לרמן: נעלה להצבעה?

מר ישראל זינגר: כן.

מר שמואל לרמן: נעלה להצבעה.

מר ליעד אילני: אני צריך לחזור על ההצעה?

עו"ד גלעד שריר: על מה מצביעים? אני לא יודע על מה מצביעים.

מר שמואל לרמן: תגיד רק את המשפט.

עו"ד גלעד שריר: מה זה משפט? מנהלים דיון הבנתי. אנחנו מעלים להצבעה לדון במשהו.

מר שמואל לרמן: בסדר, גלעד, אבל זה כל הזמן אותו ניו-אנס, אנחנו כבר חיים פה 5 שנים, אנחנו יודעים על מה מצביעים – יהיה או לא יהיה דיון – זה הרעיון.

מר ליעד אילני: פשוט חילקו לנו לפני 5 שנים ספרים אחרים של פקודת העיריות, נוסחים אחרים, אז אני מבין אותו, זה בסדר.

עו"ד גלעד שריר: בינתיים התקיימו ישיבות עם 10 אנשים ב-10 בבוקר והוארכו פה ישיבות. כל מיני דברים.

מר שמואל לרמן: תגיד לי את הנושא שאתה רוצה להעלות על מרכז אילנות.

מר ישראל זינגר: הוא ביקש פיתרון,

מר דני גולדשטיין: איצ'ה, הוא רוצה דיון.

מר איצ'ה שחם: יש עמותה פרטית שם שרוצה לתפוס חזקה, לעשות פעולות,

מר דני גולדשטיין: איצ'ה מבקש דיון.

עו"ד גלעד שריר: יש זכות לקואליציה, לראש העיר, להגיב 5 דקות תשובה אם רוצים לנהל דיון. מותר לו.יש לו 5 דקות לפני הצבעה, בוא נשמע.

מר ליעד אילני: יש מבנה ריק. מ-5 הוא ריק.

(מדברים ביחד)

מר ישראל זינגר: רק ראש העיר באמת מותר לו,

עו"ד גלעד שריר: לא רק ראש העיר, לא רק ראש העיר,

מר ישראל זינגר: אתה תקרא את הפקודות.

עו"ד גלעד שריר: לא פעם ראש העיר הסמיך אותי לענות במקומו, אז אפשר שאז הוא עבר על החוק, אבל לא יפתיע אותי.

מר ישראל זינגר: אל תפריע. אל תפריע. גם פה,

מר דני גולדשטיין: יש לך המון מה להגיד בנושא. אני אומר שיהיה דיון.

מר ישראל זינגר: איצ'ה, זה לא ויכוח ביניכם ואני לא נוקט עמדה. צריך לדאוג גם לצעירים, גם למבוגרים, ואכן יש דברים שנעשו, נעשים וייעשו שם.

מר דני גולדשטיין: איצ'ה רוצה דיון.

מר ישראל זינגר: ואם זה מעניין אותך מה, לא אחד על גב השני, יש פיתרונות כמו בשכונות אחרות. אני מציע לגשת לאגף החינוך או אלי לקבל את התשובות ואז אני אשמח כאדם ישר שתאמר שאתה חושב שקיבלת תשובה. תודה רבה.

מר ליעד אילני: אדוני ראש העירייה, זה לא אגף החינוך, שתדע, זה מחלקת הגמלאים היושבת באגף הרווחה. אבל בוא רגע אחד,

מר ישראל זינגר: תבוא אלי. לא, לא, שום רגע. אין דיון. הלאה.

מר ליעד אילני: אני מבקש להעלות, רגע, הוא ביקש שאני אקריא את ההצעה.

מר שמואל לרמן: תקריא את ההצעה.

מר ליעד אילני: אני מבקש לקיים דיון בנושא פתיחת מרכז אילנות מהשעה 5 אחר הצהריים לפעילות קהילתית של תושבי שכונת קרית קריניצי לכל הגלאים, לכל המגזרים, ללא הבדל דת, צבע ומין. אני מבקש הצבעה שמית. תודה.

מר שמואל לרמן: בבקשה. מי בעד הצעתו של ליעד אילני? בבקשה, להצביע.

מר רון קוגמן: דני – 1, אריה -2, אדם – 3, רועי – 4, גלעד – 5, ליעד – 6, אלי – 7.

מר שמואל לרמן: מי נגד הצעתו של ליעד?

מר רון קוגמן: דוד – 1, שמוליק – 2, ישראל – 3, אביבית – 4, ... – 5, מוקי – 6, לילי – 7, רמי – 8, איצ'ה – 9, גבי – 10, חיים – 11, צחי – 12.

מר שמואל לרמן: מי נמנע בבקשה?

מר רון קוגמן: נמנע משה – 1.

מר שמואל לרמן: ההצעה לא עולה לסדר היום.

החלטה:

הצבעה שמית: 12 – נגד העלאת ההצעה לסדר היום (מר ישראל זינגר, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, עו"ד מנחם דוד, מר שמוליק לרמן, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, מר איצ'ה שחם, מר צחי זליכה, גב' לילי שמה, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס), 7 – בעד להעלות את ההצעה לסדר היום (מר אלי מוסרי, מר ליעד אילני, עו"ד גלעד שריר, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי, מר דני גולדשטיין, עו"ד רועי ברזילי). 1 – נמנע (מר משה רווח), ההצעה לא תעלה לסדר היום.

מר ישראל זינגר: ותושבי השכונה שפנה אליהם ליעד מוזמנים ללשכתי לשמוע על פיתרון ריאלי ולא פיתרון פופוליסטי. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. גמרנו, רבותי, גמרנו את ההצעות לסדר וגמרנו את השאילתות. אנחנו עוברים לסדר היום.

יש כאן בקשה של אלי מוסרי לדבר. אלי, אני דיברתי עם היועץ המשפטי של העירייה, אתה תוכל להביע את דעתך בחופשיות מוחלטת בדיון הזה, יש חוות דעת שלו שהוא נתן לי, ללא הרגשה שיש נגדך איזו שהיא טענה אישית או משהו שאתה צריך,

מר אלי מוסרי: ...

מר דני גולדשטיין: אלי, לא שומעים אותך לפרוטוקול.

מר שמואל לרמן: החשש שלך היה בשיחה שלך איתי שלא תוכל להביע את דעתך,

מר אלי מוסרי: אין לי חשש.

מר ישראל זינגר: אבל אמרת את זה.

מר אלי מוסרי: אני חושב, למען הסדר הטוב,

מר ישראל זינגר: לא, למען החשש, זה מה שהבעת.

מר אלי מוסרי: לא, לא, שניה. אני ביקשתי גם משמוליק, יו"ר המועצה, אני גם מבקש ממך, אדוני ראש העיר, כיוון שהנושא הוא נושא רגיש, אני ביקשתי שאת ההודעה האישית אעשה לפני הדיון, להסיר כל חשש.

מר ישראל זינגר: מכיוון שהיועץ המשפטי אמר שאין כל חשש, התשובה היא לא. אחרי הדיון. בבקשה.

מר שמואל לרמן: דוד, אכן אלי מוסרי יוכל להביע את דעתו ללא כל חשש לניגוד עניינים? אין שום בעיה? בסדר גמור. בבקשה, אפשר להתחיל בסקירה.

3. סדר יום:

א.1. אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת גן" עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ" חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 239, 268, 263 בגוש 6182 בשטח של כ-10.5 דונם שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של כ-41 דונם בכפוף לשלביות הפינוי.

מצ"ב חוות דעת משפטית של משרד עו"ד עמידור, חוות דעת של השירות המשפטי, הסכם פינוי וחכירה, שומה של השמאי שאול לב, דברי הסבר של מנהלת אגף החינוך ומנהלת אגף נכסים ושקופית שלביות הפינוי.

מר שמואל לרמן: אני רק אקריא את סדר היום, רק שנדע איפה אנחנו נמצאים. אנחנו מדברים על סעיף 3 סדר היו, תת סעיף א.1. – אישור הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת גן" עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ" חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 239, 268, 263 בגוש 6182 בשטח של כ-10.5 דונם שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של כ-41 דונם בכפוף לשלביות הפינוי. זה כרגע על סדר היום. בבקשה, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: כדי שיהיה מסודר, כמובן כל מי שרוצה יירשם. אבל קודם כל אנחנו נשמע את אנשי המקצוע בנושאים השונים, בהיבטים השונים. אני רוצה לומר שבעקבות, לברך את חברי המועצה מהקואליציה ומהאופוזיציה על ההערות שלהם בפעם שעברה, שבעקבות זה בהחלט, בהמלצת המועצה, היועץ המשפטי ואנשי המקצוע האחרים העירו,

תיקנו מספר דברים, העירו, שינו ברוח הדברים של פה. כלומר, בהחלט המועצה, אפשר לומר באופן אקטיבי, אכן השפיעה על מה שבהחלט מועלה כאן.

קודם כל, ההסכם, שתי הערות כלליות לפני שנשמע את אנשי המקצוע. הסכם זה תואם באמת את התפיסה שאני מוביל מהיום שנבחרתי, שנכסי העיר אינם הפקר ולא יימסרו ללא תמורה, לא לגופים מסחריים פרטיים, כפי שנעשה בלא מעט מקרים בעבר. בהתאם להנחיה שלי, ואת זה כבר אמרתי מספר פעמים, אגף ההנדסה והנכסים דאגו לבדוק הסכמים קיימים, לא רק כאן, לשפר, לתקן, לפרסם מכרזים חדשים, כל זאת במטרה למקסם את השימושים בקרקע ולמקסם הכנסות העירייה. בלי לפרט, אפשר לפרט כי חלק, מה זה חלק? הדברים הובאו פה בישיבות השונות של המועצה, מה שהיה צריך להביא כאן מבחינת נכסים. כסיכום ביניים, ב-3 השנים האחרונות, גדלו ההכנסות כתוצאה מתיקון הסכמים ושמאויות אמיתיות יותר בכ-1.5 מיליארד שקל.

ועכשיו נשמע קודם כל את עו"ד שואקה לגבי ההערות שעלו בפעם שעברה ועכשיו, בבקשה. נא לא להפריע.

<u>עו"ד דוד שואקה:</u> אני אסקור בקצרה מה נשתנה בין ההסכם שהוצג בפניכם בפעם הקודמת לפעם הזאת.

קודם כל, הוכנסו בהסכם עצמו בין 9 ל-10 תיקונים. דבר שני – חוות הדעת של עו"ד חן עמידור, שטיפל בעסקה הזאת, תוקנה והורחבה. דבר שלישי – הוסף מכתב של מנהלת אגף החינוך שמסביר מה הדחיפות של העניין ומה הצורך העירוני במקום הזה, בזמן הזה. והוסף מכתב של נורית דיין, הסבר לגבי התמורה שהעירייה תקבל. ונוספה חוות דעת שלי.

לגבי ההסכם – שתי הנקודות העיקריות שעלו בישיבה הקודמת נגעו – אחת לשאלה של הדחיפות. לא היה ברור בהסכם למה זה דחוף. למה אי אפשר לחכות עד אחרי הבחירות. והנקודה השניה היתה לגבי אורך התקופה של 49 שנה. חברי מועצה פה העלו תהיות למה פרק זמן כל כך ארוך. אז שתי הנקודות האלה שונו – החכירה היא עכשיו קוצרה ל-24 שנים ו-11 חודש. לגבי הדחיפות והצורך – א', הוכנס סעיף בהסכם לגבי פינוי הדרגתי מוקדם לפני הפינוי הסופי של השטח שחוזר לעירייה, בטווח של השנה הקרובה. כאשר צוין שהעירייה יכולה גם לפני המועדים נקבעו להיכנס, לעשות עבודות הכנה ולעשות את הפעולות כדי להכשיר את הנכסים לצרכים שהיא זקוקה להם. ב', כפי שציינתי, יש מכתב של מנהלת אגף

החינוך שמסביר את החשיבות והצורך ולמה צריך לחתום עכשיו ולא אחר כך. ובנוסף לזה אני מבין שבהמשך גם יינתנו לכם הסברים בנושא הזה.

בנוסף לשני התיקונים המהותיים האלה, בוצעו עוד כ-8-7 תיקונים: תיקון אחד, זו גם היתה הערה של חבר מועצה פה, שמבהיר בצורה ברורה שהשימוש היחיד במקום יהיה למכללה ואסור לעשות שימוש אחר במקום.

מר שמואל לרמן: רבותי, רק שניה, הקהל מאחורה.

עו"ד דוד שואקה: תיקון נוסף, שלא היה בצורה בהיר בהסכם ושבוצע, זה שכל מה שבנוי וכל מה שייבנה על המגרש, כולל שני הבניינים שהמכללה מתכוונת לבנות, הם יהיו בבעלות העירייה ויעברו לבעלות העירייה בתום החכירה ללא תמורה. תיקון נוסף של ועדת מקרקעין, בעקבות הערה בוועדת מקרקעין, הוספה הבהרה בנושא הארנונה. בנוסף לזה, ערבות בנקאית, נקבע בהסכם שתינתן ערבות בנקאית, אבל לא היה כתוב מתי היא תינתן. אז עכשיו נקבע שהיא תינתן במעמד חתימת ההסכם. ועוד כמה שינויים שמצאתי לנכון שצריכים להבהיר אותם ולכלול אותם. ההסכם הונח בפניכם ובטח יכולתם לראות את זה.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. גב' דליה לין, מנהלת אגף החינוך, מדוע הדחיפות ומה החשיבות למערכת החינוך? בבקשה.

גב' דליה לין: ערב טוב לכולם. כפי שאתם רואים, בתשע"ח, מאחר והיה רישום יתר באשכול בתי הספר קורצ'אק-עתיד-אביגור, הכנסתי כאן את הבילויים, הוא באשכול אמנם, אבל הוא פחות יכול לתת מענה מבחינת המרחק לקורצ'אק ועתיד. גם אביגור קצת רחוק, אבל עדיין אנחנו לוקחים אותו בחשבון. בתשע"ח נאלצנו להקים מבנה דו קומתי כדי להכיל 4 כיתות בבית ספר קורצ'אק, למרות שהתפנו רק 2 כיתות בכיתה ח', הביקוש היה גבוה. ומאחר והתאפשר לנו, אז כאמור נענינו לפניות ההורים. וכך בעצם פתרנו את הבעיה, זה אומר באשכול הזה, שלושת בתי הספר, 9 כיתות סך הכול, כולל בילויים.

בתשע"ט, כדי לתת מענה לאותו רישום יתר שכרגע אנחנו באמצע הרישום, אבל כמעט סיימנו, הוא אפילו קצת יותר מהשנה הקודמת, נאלצנו להסב חדרי ספח בבית ספר קורצ'אק, אבל רק ל-3 כיתות. גם השנה, כלומר, לקראת השנה הבאה, היינו מעדיפים לפתוח רק 2 כיתות בקורצ'אק, מאחר

ו-2 כיתות ח' יוצאות, אבל מאחר והביקוש גדול, מצאנו פיתרון לתשע"ט, שוב, כדי להיענות לבקשות של הורים, בעיקר הורים שגרים במרחק קרוב, והורים שיש להם כבר אחים בתוך בית הספר, ומאחר ונשארה כיתה אחת בחוץ, פנינו וביקשנו מבית ספר עתיד, למרות שאין מקום שם, להסב חדר ספח ולפתוח כיתה שלישית. שוב, סך הכול 9 כיתות.

תש"פ – אנחנו בעצם נשארים רק עם 7 כיתות, סך הכול 7 כיתות שאנחנו יכולים לאכלס תלמידים. מאחר ואין לנו מקום יותר בבית ספר קורצ'אק, אנחנו נוכל לפתוח רק 2 כיתות בבית ספר קורצ'אק, נוכל לפתוח רק 2 כיתות בבית ספר עתיד ו-3 כיתות באביגור. כלומר, גם הרישום עולה וגם יש לנו בעצם פחות 2 כיתות שאנחנו יכולים להכיל את התלמידים. לכן, הפיתרון של להסב את תיכון אלון, שהיה בעברו בית ספר יסודי, לבית ספר יסודי, מאפשר לנו לפתוח בית ספר יסודי צומח, עם 2 כיתות נוספות, שנמצא באזור הרישום ונותן מענה גם מבחינת המרחק לביקוש גם לבית ספר עתיד, שיש לידו בניה, וגם בית ספר קורצ'אק שכבר היום הביקוש אליו מאד גבוה.

כדי לתת מענה לתיכון אלון, ומאחר ותיכון אלון הוא בית ספר על אזורי, הפיתרון שאנחנו מצאנו זה להעביר אותו למכללה במקום בית הספר מקיף, שבינתיים הצטמצם, וכדי שתיכון אלון יוכל להיכנס במלואו, המנכ"ל הצליח להגיע להסכם עם המכללה שנקבל עוד 2 מבנים צמודים כדי שתיכון אלון במלואו יוכל להיכנס למכללה. את התיכון המקיף, שהוא מאד חשוב לנו, ונותן מענה כאמור לילדים, באת לילדי קצה, שאין יותר טוב מאשר למצוא את הפיתרון בספארי, בדיוק כמו שעשינו עם בית ספר בית אקשטיין לחינוך מיוחד, ולהעביר אותו בעצם לספארי. אני רואה בזה פיתרון באמת מצוין, רווח לכולם, גם בית ספר יסודי נוסף, גם מענה טוב לתיכון אלון וגם מענה מצוין לתיכון מקיף. זה דחוף, כי אם בתש"פ לא יהיה הפיתרון הזה, אין אפשרות לבנות בית ספר יסודי באזור שאנחנו צריכים. כך שבעצם כמעט 2 כיתות של תלמידים יישארו ללא מקום.

בנוסף לכך, יש לנו כבר במכללה שבט צופים חדש שהוקם לפני שנה – שבט ירדן, שאם והיה וההסכם הזה לא ייחתם, לא נוכל, כבר אנחנו יודעים שהוא יצטרך לצאת משם. נוסף לכך, יש שם מבנים יבילים שמאפשרים לנו להעביר בתי ספר שנמצאים בבנייה למתחם הזה. בית ספר שלום היה שם בעבר וחזר למשכנו. בית ספר בן איש חיל אמור לעבור בתחילת השנה. ובהמשך אולי, אם יוחלט לבנות את בית ספר ניצנים מחדש, נוכל לפחות חלק מבית ספר ניצנים להעביר למבנים שם. כל החלק הזה נותן לנו באמת מענה מצוין.

היתה התחייבות להקים סנף לתנועת הנוער בני עקיבא. כרגע הבנים נמצאים במבנה לא ראוי, במקלט צפוף ביותר, וגם זה היה אמור להיות ממש ממש בחודשים הקרובים. כל הדברים האלה לא יוכלו להיות אם ההסכם הזה לא ייחתם.

עו"ד רועי ברזילי: הם היו שם כל הזמן.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. הערות – כשיסיימו. כל אחד בתורו את ה-5 דקות. או קיי, דליה תודה. נורית, ותציגי בבקשה את מי שמטפל בנושא השמאות. בבקשה.

גב' נורית דיין: רק בהשלמה למה שדליה אמרה, מתחם המכללה קיים על שטח של כ-41 דונם. השטח איננו מנוצל באופן המיטבי, לכן הכנו תוכנית רעיונית ששקדנו עליה במשך מעל שנה וניהלנו משא ומתן ארוך וממושך עם נשיא המכללה על מנת לצמצם אותו לשטח קטן יותר. במסגרת המו"מ הכנו שומות. השומה של העירייה הוכנה על ידי השמאי שאול לב. השמאי נמצא פה והוא יציג את חוות דעתו.

מר ישראל זינגר: ליד מיקרופון בבקשה, תנו לו אפשרות.

שמאי שאול לב: שלום לכולם. ההערכה מתייחסת לנכס בשטח של 10.7 דונם. הייעוד של הקרקע בנייני ציבור על פי תוכנית רג/340. הבעלות על הקרקע הינה של עיריית רמת גן, הקרקע רשומה על שם עיריית רמת גן. על הקרקע בנוי בניין אחד שמשמש היום את המכללה, בניין ישן, אני מקווה שאתם רואים. הוא שימש פעם כנגריה. ב-1999, על פי דו"ח של השמאית הממשלתית אהובה גלעד, שעשתה שומה לשטח של המכללה, הבניין עבר חיזוק והוספו לו שטחים והיום שטחו 2,560 מטר, מהם 1,100 בקומה הראשונה, 1,100 בקומה שניה, וכ-350 מטר בקומת המרתף. החלק האחר של המגרש הוא ריק ופנוי ועליו מתכוונת המכללה לבנות 4,000 מ"ר. זאת אומרת, בסך הכול עוברת המכללה לשטח של 10.7 דונם, שייעודו בנייני ציבור והוא בבעלות מלאה של העירייה. המכללה ממשיכה להשתמש בבניין שהיא משתמשת בו היום, בשטח של 2,560 מטר ובונה עבור העירייה, עבור העירייה, בניין שיירשם על שם העירייה. הבניין יהיה בניין של העירייה, יירשם על שמה, המכללה בונה עבור העירייה את הבניין.

מבחינה שמאית יש לנו שתי בעיות או שתי סוגיות או שני מרכיבים שאנחנו צריכים להתמודד איתם: המרכיב הראשון הוא – כמה כסף עולה לבנות את הבניין, שהרי המכללה בונה עבור העירייה את הבניין. אז צריך לקבוע כמה עולה למכללה לבנות את הבניין. כאן לקחנו את הפרסומים של הלשכה לסטטיסטיקה לעניין עלות בניית שטח משרדי, כשמתעדכנים לפי חוזים שהלשכה לסטטיסטיקה, חוזים ציבוריים שהלשכה לסטטיסטיקה בודקת. והעלות היא 5,000 שקל.

מר ישראל זינגר: למטר.

שמאי שאול לב: למטר. אם כך, העלות של בניית 4,000 מטר היא 20 מיליון שקל. עכשיו יש שתי אפשרויות – או שהעירייה משקיעה 20 מיליון שקל, ואז, כאשר מתקבל טופס 4, המכללה משלמת לה דמי שימוש ראויים על פי מה שרווח ונהוג בשוק. כיוון שלעירייה אין את הכסף הזה ולמכללה דווקא יש אותו, המכללה היא שבונה את הבניין והעירייה משלמת לה, היא בונה עבור העירייה, זה בניין עירוני, העירייה משלמת לה בקיזוז דמי שכירות ראויים עד לתום ה-20 מיליון שקל שצריכים לשלם.

עכשיו נשאלת השאלה השניה – מהם דמי השכירות לשנה? לפי זה נקבע מהי התקופה שבה יקוזזו דמי השכירות. ונשאלת השאלה – מהם דמי השכירות הראויים? ביקשתי, כדי לשמור על ה-continuation לבדוק כמה משלמים כל המכללות כדי לעשות את ההשוואה הראויה.

מר ישראל זינגר: ביער.

שמאי שאול לב: בעיר רמת גן. אז מצאתי שהמרכז האקדמי, ש-75% שלו מוחזק בבעלות פרטית,

מר ליעד אילני: סליחה רק, אם אפשר גם, ובאיזו שנה נחתם הסכם עם כל ה - -

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, בסוף הערות. לא להפריע. בסוף, תרשמו את כל השאלות ותשאלו. בבקשה, שאול.

עו"ד גלעד שריר: אבל תקפיד להגביל אותנו בזמן, שנעמוד בול על ה-5 דקות, כי זה לא דיון שכדאי לנהל עליו מוגבל בזמן ופתוח שיהיה דיון.

מר ישראל זינגר: אם לא יפריעו, אני אחליט מה. כן, בבקשה.

שמאי שאול לב: המרכז האקדמי משלם היום 26.5 שקל למ"ר. שנקר, על פי הערכה של שמאי הוועדה, משלמת 8 שקלים למ"ר. בית צבי איננו משלם, כי יש לו חוזה שהוא פטור. המכללה עצמה משלמת 5 שקלים למ"ר. זה לא מדויק לגמרי 5 שקלים למ"ר, כיוון שהמכללה ביצעה עבודות בנייה בבנייני ציבור מחוץ למכללה ובתוך המכללה, שפוץ של בנייני עירייה, בסכום שעל פי השמאית הממשלתית גלעד, היא השקיעה 17 מיליון. אם מכמתים את הסכום 17 מיליון לתקופה שהיא שוכרת, מתקבל שווי של כ-10 שקלים למ"ר.

האמת היא שדי הופתעתי, כיוון שעל פי הנחיות השמאי הממשלתי, הקווים המנחים, צריכים לשלם בסביבות 70-60 אחוז משווי של מ"ר משרדי. בשנה האחרונה, ב-2017, ייצגנו את העירייה בלא פחות מ-4 בוררויות ענקיות לגבי שטחים באזור הבורסה, שהסתיימו בזה שקיבלנו למעלה מ-100 מיליון ₪, וכל השמאויות האלה, אחרי שהלכו לשמאי מכריע, הלכו גם לוועדות ערר. כך שיש לנו דיונים של עשרות שעות לגבי מהו השווי בעיר רמת גן. ואני יכול לומר שהשווי נע, דמי השכירות בבניינים של עד 8 קומות, במגדלים זה טיפה אחרת, נעים בין 55 ל-65. אם כך, ואם זה 65, אז דמי השכירות הראויים על פי הקווים המנחים צריכים להיות 45, וזה היה די קשה לבוא למכללה שמשלמת 5 שקלים ולהגיד – היי, תשמעו, אתם צריכים לשלם 45 שקלים, אלה הקווים המנחים. בכל אופן, ההערכה שלי מבוססת על 45 שקלים על פי הקווים המנחים, וזה, כפי שאתם יכולים לראות, הרבה הרבה יותר גדול ממה שאי פעם גבו ברמת גן

מר אדם קניגסברגר: רק הערה אחת.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, בבקשה, אדם, אין הערות עכשיו.

מר שמואל לרמן: אדם, אחרי זה. אחרי זה תוכל,

מר ישראל זינגר: אין, אני מבקש.

מר אדם קניגסברגר: זה לא הערות, אני,

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא להפריע. שאול, לא עונים. לא להפסיק את הרצף.

מר אדם קניגסברגר: אתה עושה סתם רעש.

מר שמואל לרמן: ישראל, אתם סתם מדליק - - אני אעצור את זה. אני אעצור אותו.

מר ישראל זינגר: לא רוצה להפריע.

מר שמואל לרמן: אני אעצור אותו. אתה סתם מלהיט אותם.

שמאי שאול לב: אמרתי שישנם שני בניינים – בניין אחד שהוא בשטח 4,000 מ״ר, שלו קבענו 45 שקל למ״ר. הבניין השני שהתחיל להיבנות בשנת 44 וצבר פחת מואץ, את הבניין הזה הערכנו ב-20 שקל למ״ר. בסך הכול מתקבל שהתשלום השנתי עבור שני הבניינים האלה מגיע לכ-2.8 מיליון שקל לשנה. זאת אומרת, אנחנו מדברים על כך שבטווח של כ-7 שנים העירייה, על ידי קיזוז דמי השכירות שמגיעים לה, תכסה את עלות הבנייה עבור העירייה בבניין שנבנה.

מר אדם קניגסברגר: אמת.

שמאי שאול לב: עכשיו אני רוצה לומר לכם את השורה האחרונה, כדי לא להלאות אתכם. השורה האחרונה היא, שעד שהבניין יקבל טופס 4, להערכתי זה יהיה לא לפני 1.1.22, עד אז הם ממשיכים לפי

החוזה הישן והם ישלמו 530,000 שקל כל שנה, כלומר, כ-5 שקלים למ"ר לכל מטר. מאותו רגע שהם קיבלו את טופס 4, הם לא ישלמו והם עוברים ל-10.7 דונם, הם לא ישלמו עבור דמי שכירות לבניינים הללו במשך 7 שנים. לאחר 7 שנים הם ישלמו 2,800,000 כל שנה. אבל אז מצאנו שיכול להיות שדמי השכירות יישחקו, שכן יש עליה של 2-3 אחוז כל שנה ב-10 השנים האחרונות. יוצא שב-10 שנים העירייה יכולה להפסיד כ-30%. אז אמרנו, וכתבנו את זה בשומה, שראוי ונכון שאחרי 7 שנים תיערך שומה חדשה שתיקח בחשבון את עליית המחירים. כיוון שב-10 השנים האחרונות העלייה הינה בין 2 ל-3 אחוז, הרי שה-2.8 יהיה בסביבות 3.3, 3.5 מיליון שקל. זאת אומרת, העירייה "מפסידה" כל שנה, החל מטופס 4 במשך 7 שנים, 2.8 מיליון שקל. אחרי 7 שנים ואחרי השערוך, אני מניח שהיא תקבל בין 3 ל-3.5 מיליון שקל. כלומר, בתוך שנה וחודש, שנה וחודשיים, היא תחזיר לעצמה את מה שהפסידה ותמשיך לקבל דמי שכירות בהיקף של 3.3 מיליון שקל במשך,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> איך במתמטיקה תוך שנה שנתיים השלמת 14 מיליון על חצי מיליון?

<u>שמאי שאול לב:</u> אני רק אשלים את המשפט.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תן לו בבקשה.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אבל הוא מציג לנו מספרים, רק שיציג אותם נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> חבר'ה, לא להפריע לו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> הפער של 400,000 בשנה על 7 שנים, ואתה אומר שתוך שנה וחצי הוא יושלם, זה קצת לא, יש 14 מיליון, 2.8 ל-7 שנים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> גלעד, אחרי זה אני אתן לך זמן, אין בעיה. תוכל להבהיר את העניינים.

עו"ד גלעד שריר: 5 דקות, מגביל, יש הרבה שאלות. אבל פה הציגו לנו מספר לא נכון, לפחות בוא נדייק.

מר ישראל זינגר: לדעתך.

עו"ד גלעד שריר: לא לדעתי, עובדתית מספרית.

עו"ד דוד מנחם: גלעד, הוא מדויק מאד. כי זה 7 שנים ו-4 חודשים לפי 2.8, זה יוצא לך 20 מיליון והבנייה 20 מיליון בול.

עו"ד גלעד שריר: אחלה, 20 מיליון זה יצא?

עו"ד דוד מנחם: כן.

עו"ד גלעד שריר: מעולה. הבנתי. ובין 2.8 שכירות ל-3.5, כמה ההבדל, 700,000?

עו"ד דוד מנחם: 700,000.

עו"ד גלעד שריר: איך בשנה וחצי השלמנו את ה-20 מיליון?

עו"ד דוד מנחם: אבל זה לא שנה וחצי.

שמאי שאול לב: זה 7 שנים.

עו"ד דוד מנחם: 7 שנים ו-4 חודשים.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע ... אבל הוא אמר שתוך שנה וחצי נקבל חזרה.

עו"ד דוד מנחם: לא הקשבת, לא חזרה.

עו"ד גלעד שריר: הקשבתי. תקשיב לתמליל.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תנו לשאול לסיים.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, בוא נסיים. שאול, תמשיך.

שמאי שאול לב: לטובת מי שלא הבין, עוד הפעם, דמי השכירות המוערכים על ידי הם 2.8. עוברות עוד 3 שנים עד שהבניין ייבנה. לאחר מכן, 7 שנים עד שמקזזים את דמי השכירות. כלומר, עברו 10 שנים. עברו 10 שנים, אנחנו עושים שערוך ל-2.8.כיוון ש... מגמות מהעבר מראה שזה יעלה ב-20-30 אחוז, לפי מה שאני למדתי ולימדתי במשך 40 שנה, אני יודע שזה מגיע ל-3.3-3.5. ואז אתה מחזיר את מה שהפסדת ב-7 שנים בתוך שנה וחודש. מה לא מובן?

עו"ד גלעד שריר: מה הפסדתי במשך 7 שנים? בוא תגיד לי.

שמאי שאול לב: ב-7 שנים הפסדת 530,000 כפול 7.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל שנה. נכון.

עו"ד גלעד שריר: איך הפסדתי 530?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי זה מה שהם משלמים היום.

שמאי שאול לב: כי זה מה שאתה גובה היום – 530,000 לשנה.

עו"ד גלעד שריר: אני יודע מה אני גובה היום. אבל אני יודע גם, כשאני פותח חוזה, אני אמור לגבות את זה לפי 2.8. אם נתתי לו הנחה לפי 2.8 אתה מציג לי שהשלמתי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה כשהבניין גמור.

עו"ד גלעד שריר: אתה מציג לי את ההנחה לפי 2.8, אבל את השלמת הפער לפי 500. תגידו, מה, כולנו מטומטמים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא יסיים ואז כל אחד יגיד מה שהוא רוצה. תסיים ואז כל אחד ישאל את השאלות שלו.

עו"ד דוד מנחם: אבל עד שהמבנה לא קיים, הוא ממשיך לשלם את המחיר הישן.

עו"ד גלעד שריר: בסדר. רק את ההנחה נתת לו לפי כאילו ... נכון?

עו"ד דוד מנחם: אין הנחה, כי הבניין עדיין לא קיים. אז הבנייה של ה-20,000 עוד לא חלה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חברי"ה ,לא להתווכח עם גלעד. לא להתווכח עכשיו.

שמאי שאול לב: אני מתפלא שאפשר להתווכח.

עו"ד גלעד שריר: אין לך מה להתווכח. זה 20 מיליון שקל של הציבור, עזבי אותך, את צודקת.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא מתווכחים. כן, נכון.

עו"ד גלעד שריר: גם אל תדאגי, ראש העיר יספור לנו את השניות ואנחנו נגמור את הדיון ותצביעי כמו תוכי כהרגלך, הכול בסדר.

מר ליעד אילני: לא, לא, ראש העירייה יפריד בין 5 הדקות של הדיבור לשאלות.

מר רמי פדלון: גלעד, מי שלא מקשיב זה אתה, לצערי הרב. תקשיב טוב למה שהוא אומר.

עו"ד גלעד שריר: אני מקשיב נהדר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הוא הקשיב, אבל אולי הוא חושב אחרת.

מר רמי פדלון: אתה נתקע עם ה-20 מיליון שקל, לא חשוב מה אומרים לך זה 20 מיליון שקל. זה לא נכון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שאול, תמשיך.

שמאי שאול לב: אני רוצה לחזור על עיקרי השומה. עלות הבנייה, אחרי שהשלמנו את השומה, מסרה לנו המכללה שומה אחרת, נגדית, שבה היא אומרת שהעלות לא תהיה 20 מיליון אלא 50 מיליון, ובה היא אומרת שלא יכול להיות שאנחנו נעלה את דמי השכירות לבניין הקיים מ-5 ל-20 במכה, ולא יכול להיות שאנחנו ניצור שיא של 45 שקל למ"ר, מה שלא היה ולא נהוג, לא ברמת גן ולא בתל אביב. ואנחנו אמרנו שאנחנו פועלים על פי הלשכה לסטטיסטיקה ועל פי הקווים המנחים. השומה היא פשוטה וחבל לסבך אותה. היא מאד פשוטה. העלות עלפי הלשכה לסטטיסטיקה, פרסומים רשמיים של מכרזים ודמי השכירות הם 70% מדמי השכירות הנהוגים.

לגבי הבניין הקיים – צריך לראות אותו כדי לדעת שהוא צבר פחת מואץ. תראו איך הוא נראה. ולא יכול להיות שנעריך אותו כמו מבנה משרדים

חדש. אנחנו הערכנו אותו ב-20 שקל, זה שיקול הדעת שלנו. אנחנו העלינו את דמי השכירות ב-400%, יכול להיות שמישהו חושב שצריך להעלות אותם ב-600-700 אחוז, אנחנו סברנו שמספיק להעלות אותם ב-400%.

מר דני גולדשטיין: אבל למה 400%?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כי זה עבר ל-20.

מר דני גולדשטיין: אבל לא, הוא אומר 10 שקלים עם ה-17 שהשקיעו. עם ה-17 מיליון זה 10 מיליון, זה פי 2.

עו"ד גלעד שריר: הוא חישב את ה-17 מיליון שהוא בנה, אבל אנחנו לא מקשיבים.

מר דני גולדשטיין: הם השקיעו עוד 17 מיליון.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בחדש.

מר דני גולדשטיין: לא, בישן.

עו"ד גלעד שריר: בישן. בישן.

(מדברים ביחד)

מר ישראל זינגר: חברים, בין שאלות ענייניות לציניות, יש פה, תנו, לאחר מכן תוכלו לשאול.

שמאי שאול לב: אני רוצה לומר כך, אנחנו נותנים את השירות הזה לעשרות עיריות במשך עשרות שנים. זה שיקול הדעת שלנו. ניסיתי להסביר אותו. אם לא שכנעתי מישהו – אני מצטער.

מר אדם קניגסברגר: אותי שכנעת.

מר ישראל זינגר: חברים, שניה. רגע, רגע, רגע, לא סיימנו עוד את הצגת המומחים. שאול, אתה משמש שמאי במספר רשויות, נכון? את המספרים תשאלו ואם יש מה להתווכח – להתווכח. האם לדעתך המקצועית, האם מבחינה כלכלית, שזה לא הדבר העיקרי, יש פה עניין חינוכי ודחיפות, האם לדעתך מבחינה כלכלית ההסכם הזה בין הסכמים שעשית לרשויות אחרות הוא הסכם טוב כלכלית לעירייה או לא?

שמאי שאול לב: הייתי מוכן להיכנס לנעלי העירייה, לשלם לעירייה 530,000 שקל במשך 7 שנים ולקבל בהמשך 3.5 מיליון שקל עד לתום ימי חייו של הבניין.

מר ישראל זינגר: תודה. נורית, רק להשלים מה אמור להיות שם ואז אביבית. בבקשה.

גב' נורית דיין: או קיי, אז אני אשלים את דברי ואומר, שההסכם הזה אמור בעצם למקסם גם את הכנסות העירייה, כפי שהציג השמאי שאול לב, ולמקסם גם את התועלות הציבוריות. בשקף שלפניכם אנחנו ככה רואים רק חלק הרעיונות שאמורים להתקיים במקום. אמור להיות שם מתחם קהילתי עבור תושבי השכונה, בית למתנדב – לכל גופי ההתנדבות בעיר, מעונות סטודנטים, מבנה קהילתי, מועדון קשישים. כמובן שאנחנו נפנה שטחים ציבוריים נוספים מתוך שכונות צפופות, כמו למשל את הישיבה התיכונית שנמצאת בשכונת הלל, שגם שם יש צפיפות בכיתות והיא עתידה לעבור למתחם המכללה. אשכול גנים נוסף, בתי ספר יסודיים וכו'. מדובר פה ב-41 דונם והיא יכולה לספק המון צרכים עירוניים.

מר ישראל זינגר: תודה. אביבית, בבקשה. השלמת שאלות ודברים מקצועיים ואז דיון, בבקשה.

מר ליעד אילני: לא, אנחנו רוצים לשאול שאלות.

עו"ד גלעד שריר: לפני הדיון.

מר ליעד אילני: את אנשי המקצוע. היא לא אשת מקצוע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כחלק מהתהליך של ההתייעלות של השטחים החומים, אנחנו עושים את זה כבר למעלה מ-4 שנים שאנחנו עובדים על תוכנית איך לבוא ולייעל את השטחים החומים שלנו.

מר אדם קניגסברגר: על איזה תוכנית, על התוכנית הזאת 4 שנים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, אנחנו מדברים על כל השטחים החומים בעיר, באופן כללי. אנחנו לא עושים את זה לבד ובגלל זה גם ועד ההורים כאן, כי אנחנו עובדים איתם לאור מכתב שבזמנו שלחו שהם לא יודעים מה קורה עם התשתיות ואיך אנחנו מתפקדים ביחד. יש צוות שיושבים שם רק אנשי מקצוע – מנכ"ל העירייה, מהנדסת העיר, אדריכל העיר ויחד עם צוות ועד ההורים, והם יושבים ועוברים שכונה שכונה ובודקים איך אפשר לייעל את השטחים ומה התוכניות העתידיות,

מר ישראל זינגר: גם עם מנהלת אגף החינוך.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוודאי, בוודאי, דליה, בלי דליה זה הרי לא קורה. והנושא של המכללה, אנחנו מדברים עליו כבר 3 שנים. התחלנו בפרוגרמה למכללה. קודם כל, להביא אותם לידי הידברות, לבוא ולהגיד להם – חבר'ה, אתם מצמצמים מ-40 דונם ל-10 דונם, ואז לבדוק מה הם צריכים. זה לקח הרבה מאד זמן, מה הצרכים של המכללה. אחר כך לבדוק מה הצרכים שלנו כעיר.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אני אתקן אותך, פני 4 שנים את לא נפגשת עם ההורים כי לא הבנת בתכנון ובנייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא מה שאמרתי. אמרתי שלפני 4 שנים התחלנו לשבת על זה יחד עם עזרא ומנכ"ל העירייה, והדבר הראשון שאמרנו – למה המכללה הזאת יושבת על 40 דונם, שטח חום? רובכם, חלקכם הייתם כאן גם בקדנציות הקודמות ואף אחד לא דיבר בכלל. וזה לא דבר של מה בכך. לא באים ומייעלים שטח, חבר'ה, כולם פה אומרים – למה עכשיו נזכרתם?

עו"ד גלעד שריר: בסדר, זה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סליחה, גלעד, אבל,

עו"ד גלעד שריר: לא היית סגנית ראש עיר בקדנציה הקודמת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, לא הייתי כל הקדנציה.

עו"ד גלעד שריר: לא? את בטוחה, לא היית?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע. אתה רוצה, אחר כך אני אתן לך זמן ברוטו, אז בוא תעצור.

עו"ד גלעד שריר: לא, אני לא מבין.

מר ישראל זינגר: אתה אחר כך תעיר מה שיש לך. אל תפריעי כשגלעד ידבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ברור. אני לא יכולה לדבר אז אני לא אפריע לו. לבוא ולעשות כזו תוכנית זה לא ביום אחד. באים אלינו - למה נזכרתם עכשיו? איפה הייתם כל הקדנציה? חבר'ה, אנחנו עובדים על זה מהתחלה. זה לא כזה פשוט לקבל כזאת החלטה ולהביא את המכללה לידי הידברות, שתכל'ס מגיע להם בין 4 ל-6 שנים. זה דבר ראשון.

דבר שני – צריך להתייחס, מה לעשות, קדנציה היא 5 שנים, היא לא 4.5 שנים, ומקבלים החלטות עד הרגע האחרון. חלקכם, אולי גם אני, נהיה כאן גם בקדנציה הבאה.

גב' אדוה פולק: מה זה אולי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא יודעת מי יהיה פה. ולכן, כולנו מסוגלים לקבל החלטות שהן חשובות. ולא באנו והפכנו שטח חום למגדלים. זה שטח חום שמיועד למבנה ציבור ומייעלים אותו למבנה ציבור. לא עשינו שום עסקה שהיא באה והופכת איזה שהוא מישהו ליזם נדל"ן גדול.

מר אדם קניגסברגר: אין ויכוח.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זו עמדתי. כי חלק מהחזון שלנו, של העיר הזאת, ואני חושבת שגם שלכם, זה לשמור את המכללות האלה בעיר. כי היום לא מאשרים יותר מכללות חדשות בארץ. יכול להיות שזה ישתנה. כרגע זה המצב. צריך לשמור את המכללות האלה ולא לתת להן לברוח לשום עיר אחרת. וזה חלק מהעניין. אני שואלת עוד דבר – מה שונה המכללה הזאת משאר המכללות שנמצאות פה בעיר, שלא הגבלנו את הזמן? אנחנו רוצים שגם הם יישארו כאן וגם זאת, היא לא שונה מאף אחת מהן.

דבר אחרון – להקים בית ספר חדש עולה 60 מיליון שקל. לנו יש את ההזדמנות לא לבנות בית ספר חדש, כי בית ספר אלון הוא כבר היה יסודי בעבר. ולכן, לבנות מהתחלה בית ספר, שלא לדבר על מקום, שאין לנו שום מקום באזור הזה של 5 דונם. אין, לא קיים. ולכן, גם את החיסכון של ה-60 מיליון שקלים,

עו"ד גלעד שריר: זה לא חיסכון. משרד החינוך מממן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא הכול. לא הכול. 25% אנחנו מממנים.

עו"ד גלעד שריר: אז זה לא 60 מיליון. אבל רק במספרים תדייקו. 25% זה לא אותו מספר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: משרד החינוך לא מממן לך הכול. לא מממן לך הכול. סיימתי. ישראל, דבר אחרון לגבי מה שנאמר כאן – חלק באמת ממבני הציבור האלה יושבים היום, כמו הצופים. יחד עם זאת, המכללה, למעשה אנחנו מפרים הסכם, אנחנו מפרים הסכם כי הם לא חייבים לתת לצופים להיות שם, הם לא חייבים לאפשר לנו בתי ספר זמניים. הם יכולים להגיד לנו מחר – קומו ולכו, דברו איתנו עוד 4-6 שנים. ואני מקווה מאד שכולנו כאן נקבל החלטה, כי בית הספר הזה חשוב והוא חשוב לספטמבר 2019.

מר ישראל זינגר: תודה. חברים, רגע,

מר ליעד אילני: לא, לא, לפני.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, שניה, שניה.

מר אלי מוסרי: קודם כל דיון.

מר ליעד אילני: לא, אני רוצה לשמוע תשובות.

מר אלי מוסרי: אחרי, אחרי, קודם כל דיון

עו"ד אביבית מאור נמרודי: תעשו סדר, ישראל, אחד אחד.

מר ישראל זינגר: חברים, תהיינה הפרעות אז לא יהיה זמן. כל אחד, אני מציע ליו"ר, קודם כל, כל אחד שרוצה לומר אז בבקשה יצביע. אדם,

מר אדם קניגסברגר: רק שניה.

מר ישראל זינגר: רגע, חברים,

מר דני גולדשטיין: אבל תחלקו את זה לשניים – יש שאלות ויש דיון.

מר ליעד אילני: זינגר, תפריד בין השאלות לבין הדיון.

מר דני גולדשטיין: יש שאלות ויש דיון. אל תכניסו את השאלות בדיון.

מר ישראל זינגר: אל תחליטו בשבילי.

עו"ד גלעד שריר: אתה לא מנהל את הישיבה.

מר שמואל לרמן: קודם כל, בוא נראה מי רוצה לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אבל זה לפני לדבר. יש לי שאלות לשמאי, מה?

מר שמואל לרמן: מישהו אמר לך לא לשאול?

מר ישראל זינגר: אז ניתן לך להאריך את הזמן.

עו"ד גלעד שריר: מה זה קשור למה אני רוצה לדבר, אולי לא יהיה לי מה להגיד אחרי שהוא יענה?

מר שמואל לרמן: רק רגע, למה אתה ישר קופץ?

עו"ד גלעד שריר: אבל מה הקשר? אין קשר בין הדברים אבל.

מר שמואל לרמן: אתה לא רוצה לדבר?

עו"ד גלעד שריר: אולי אני לא רוצה לדבר אחרי שהשמאי יענה לי?

מר שמואל לרמן: שאלתי – מי רוצה לדבר?

מר ישראל זינגר: הדיבור זה גם שאלות.

עו"ד גלעד שריר: אני אחכה שהשמאי, זה לא קשור.

מר ישראל זינגר: סליחה, זה קשור.

עו"ד גלעד שריר: אתה לא מנהל את הישיבה, סליחה, עם כל הכבוד לך, יש יושב ראש.

מר שמואל לרמן: גלעד, אני רוצה משהו להבין, אתה רוצה לדבר? שאלתי מי רוצה לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אני רוצה לשאול את השמאי שאלות, זה לא קשור לזמן הדיבור שלי.

מר ישראל זינגר: זה קשור לזמן הדיבור.

עו"ד גלעד שריר: זה לא קשור. אני רוצה שהיועץ המשפטי יגיד לי שזה על חשבון זמן הדיבור.

מר שמואל לרמן: היועץ המשפטי, כשאני ארצה הוא יענה.

מר ליעד אילני: לא, לא, לא, לא.

עו"ד גלעד שריר: אתה הבאת מידע חיצוני,

מר ליעד אילני: כשכל חבר מועצה רוצה, הוא ייתן לו את העצה. גם זה כתוב בספר הקומיקס בפקודת העיריות.

מר דני גולדשטיין: לרמן, היועץ המשפטי הוא יועץ של כולנו, לא שלך.

עו"ד גלעד שריר: אולי אני לא ארצה לדבר?

מר שמואל לרמן: אבל לא, רק שניה.

מר דני גולדשטיין: לא רק מתי שאתה רוצה לשאול.

מר שמואל לרמן: שאלתי שאלה נורא פשוטה – מי רוצה לדבר?

מר דני גולדשטיין: אני רוצה שהוא יענה לי.

מר שמואל לרמן: למה, הוא צריך לענות לך אם אתה רוצה לדבר?

מר דני גולדשטיין: אני רוצה רק לשאול.

מר שמואל לרמן: רק לשאול?

מר דני גולדשטיין: קודם לשאול. לפי זה אחר כך אני אחליט אם אני רוצה לדבר.

עו"ד גלעד שריר: גם אני אותו דבר.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לדבר.

מר ליעד אילני: אני רוצה לשאול ואחרי זה אני אחליט אם אני ארצה לדבר.

עו"ד גלעד שריר: אותו דבר בדיוק, גם לי יש שאלות לשמאי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, למען הסדר הטוב, לרמן, תן לי רגע, למען הסדר הטוב, מי שרוצה לשאול שישאל. אחר כך, לפי פקודת העיריות מגיע לי לפתוח, אני מעביר את הרשות לפתוח לאלי מוסרי, שהוא יהיה הראשון, ואני אחריו, ואחר כך מי שרוצה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל שכולם יגידו, כולל חברי הקואליציה, מי רוצה לדבר.

מר שמואל לרמן: אין בעיה.

עו"ד רועי ברזילי: ואני מציע שחברי הקואליציה ידברו קודם.

מר שמואל לרמן: בסדר. אני אחליט.

מר דני גולדשטיין: אבל אדם, הוא אומר שהקואליציה ידברו קודם, אתה רוצה שאנחנו נדבר קודם.

מר שמואל לרמן: השאלה נורא פשוטה, למי שיש שאלה זה במסגרת ה-5 דקות או בנפרד?

עו"ד דוד שואקה: השאלות לא נספרות בזמן. אני מציע קודם תשאל מי יש לו שאלות, תרשום, כל מי שיש לו שאלה ישאל, נגמור את שלב השאלות והתשובות, נעבור לשלב הדיון.

עו"ד גלעד שריר: אגב, היה אפשר לחסוך את זה אם בזמן שהציגו לנו היו נותנים לנו לשאול שאלות.

מר ישראל זינגר: לא, זה לקטוע את רצף החשיבה שלו.

עו"ד גלעד שריר: זה לנהל דיון חס וחלילה.

מר שמואל לרמן: מי רוצה שאלות הבהרה? ליעד, גלעד, מי עוד?

מר אלי מוסרי: גם לי, גם לי יש שאלה.

מר שמואל לרמן: רועי, אלי, דני. זהו? זהו. יופי. בואו נתחיל מצד ימין – ליעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: אלי גם אמר שיש לו שאלה לדעתי, לא?

מר אלי מוסרי: כן, כן, יש לי שאלה.

מר שמואל לרמן: זה לא דיון, זה שתי הבהרות, שאלות הבהרה.

עו"ד גלעד שריר: זה שאלות, יכול להיות גם 20.

מר ישראל זינגר: עונים בסוף על כל השאלות.

מר אלי מוסרי: נורית, יש לי שאלה אלייך.

מר ישראל זינגר: נורית, שאול, רושמים ובסוף לענות על כל השאלות. בבקשה.

מר אלי מוסרי: והשאלה שלי אלייך כמנהלת המחלקה, אבל את לא אחראית על התשובה.

מר ליעד אילני: האגף.

מר אלי מוסרי: האגף, סליחה. הורדתי אותך בדרגה, חס וחלילה. אז אני חוזר, השאלה שלי אלייך כמנהלת אגף הנכסים ובתור מחזיקת התפקיד, אבל זה לא היה באחריות שלך.

האם ניתנה לכאורה הסכמה בכתב של העירייה למכללה המאפשר לה להתקשר בהסכם עם המכללה האקדמית חל״צ להשכרת חלקי מהמבנים במתחם?

מר ישראל זינגר: לרשום.

מר אלי מוסרי: שאלה שניה, זה לשמאי – קודם כל גילוי נאות, אני מכיר את שאול הרבה שנים, שמאי מקצועי, רב ניסיון.

שאול, תראה, יש בשומה שלך, ואני אגיד את זה בדברים אחר כך, מספר חללים. אני אתן לך דוגמא של חלל ותסביר לי את ההיגיון שלה. תראה, אתן לך דוגמא למשל, בסעיף של קיזוז דמי השכירות לשנים קדימה כתוב שהסכם החכירה החדש, סעיף ח׳, הסכמה של העירייה כי המכללה שילמה קדימה עד יולי 2014 דמי שכירות בסך של 5 שקלים ל-1 מטר. זאת אומרת, אני רוצה להבין את ההיגיון, אם אנחנו חותמים היום הסכם חדש, אז למה דמי השכירות - - אני אחזור על השאלה – בסעיף ח׳ – השכרה של העירייה כי המכללה שילמה קדימה עד יולי 2014 דמי שכירות בסך של 5 שקלים למטר. זאת אומרת, אנחנו עושים, אני רוצה להבין,

שמאי שאול לב: עד יולי 24, נכון?

מר אלי מוסרי: עד יולי 24, כן. מה אמרתי?

שמאי שאול לב: 14.

מר אלי מוסרי: לא. יולי 2024. זאת אומרת, אני מסתכל קדימה, חותמים היום ועדיין השכירות שלהם 5 שקל למטר עד 2024. אני רוצה להבין את ההיגיון של זה. ובהמשך, תסביר לי את ההיגיון הכלכלי, איך יתבצע הקיזוז? כתוב שם קיזוז. איך יתבצע הקיזוז? מתי הוא ישולם – מיד? בעוד 7 שנים? למה זה לא מופיע. זה לא מופיע. האם לשכר הדירה הזה בקיזוז יש הצמדה? הבנתי שכן. כיוון שבעצם זה לא שכר הדירה הריאלי. שכר הדירה לפי מה שאתה אומר זה 20 שקל למטר. ופה בעצם הם יושבים בבניין עד 2024, בשכר דירה של 5 שקל למטר. אז בוא תסביר לי את הפרדוקס שפה יש.

דבר נוסף – לגבי זכויות הבנייה – זה גם אתה אחראי על זכויות הבנייה? לגבי זכויות הבנייה, זה גם אתה אחראי?

שמאי שאול לב: תשאל, אני אנסה לענות.

מר אלי מוסרי: או קיי. לגבי זכויות הבנייה, לפי סעיף 5/יא להסכם החכירה, יוכל החוכר לבקש זכויות בנייה נוספות עד לסך כולל של 15,000 מטר. אני שואל את השאלה – עבור מי? עבור מה? האם יש פה נושא שנקרא שכירויות משנה שאנחנו לא יודעים עליהן או נדע עליהן בעתיד?

גב' אדוה פולק: הוא אמר שלא.

מר אלי מוסרי: לא, אני רוצה לדעת. אני שואל. אני רוצה לדעת את הדבר הזה משום שאתה יודע,

גב' אדוה פולק: אבל הוא אמר שלא.

מר אלי מוסרי: או קיי, אז לא, אז התשובה היא לא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: רק לצרכי מכללה.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להבין דבר נוסף. תראה, צבי בר, ראש העיר הקודם, היה זהיר ולדעתי גם היה ראש עיר חכם. הוא עשה הסכם שכירות ל-3 תקופות בסך הכול מצטבר של 25 שנה. למה אנחנו עושים הסכם חכירה? ומי כמוך יודע את ההבדל בין שכירות לבין חכירה, שחכירה זה כמעט כמו מנהג בעלים, כמעט. זאת אומרת, גם אם תרשום את הנכס על שמך, יש פה משפטנים שיגידו את זה, יש הקפדה יתרה לכתוב את המילה חכירה, כיוון שברגע שהם רושמים חוזה חכירה, אתה בעצם so called (במירכאות) מוכר להם את הנכס. למרות שאתה אומר בצדק, בעוד 25 שנה לפי ההסכם, הכול חוזר אלינו. למה אנחנו לא משאירים את ה-title הסכם שכירות ל-25 שנה? למה זה הסכם חכירה? אותי זה מאד מטריד. אבל העובדה היא שבהסכם הראשון היה 12 שנים והיה 10 שנים והיה 3 שנים. לפחות שני מקרים שזה השכירות, או קיי?

דבר נוסף – אתה מכיר את ההסכם בין המכללה האקדמית לבין העמותה?

שמאי שאול לב: לא.

מר אלי מוסרי: אני מכיר. אני נכנסתי לרשם העמותות, הוצאתי משם את החוזים, ותראה, המכללה האקדמית משלמת למטר, לפי הדו"ח, יש לי אותו פה, אני אחר כך אראה לך אותו, 31 שקל למטר. 31 שקל למטר על המשרדים, אותם משרדים דרך אגב.

עו"ד גלעד שריר: כשהם משלמים לנו 5 שקלים למטר?

מר אלי מוסרי: כן, בדיוק, לאט לאט.

עו"ד גלעד שריר: עד 2024 בהסכם הזה המצוין שהציגו פה.

מר אלי מוסרי: ולנו משלמים 5 שקלים. אני רוצה להיות זהיר,

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אלי, 70 שקל למשרדים.

מר אלי מוסרי: אל תפריע לי. אדם, אתה מפריע לי. אתם רוצים את השטחים המדויקים? אני אגיד לכם את השטחים המדויקים, או קיי? אנחנו במסגרת שאלות, אז ניתן את השטחים המדויקים, בסדר? או קיי? בבניינים 2 ו-3, אתה איתי, שאול?

שמאי שאול לב: כן, כל הזמן.

מר אלי מוסרי: 3,164, ובנוסף 117 מטר משרדים, סך הכול שטח בנוי 3281 המכללה האקדמית שוכרת מהמכללה העמותה. שיהיה לנו קל לעשות. הם משלמים על השטחים שאמרתי הראשונים, 31 שקל למטר, לפי הדו"חות הכספיים שלהם. אני לא מתווכח עם הדו"חות שלהם, אני מקבל את זה as is. יכול להות שיש להם עוד שירותים שם, אבל 31 שקל. זאת אומרת, אנחנו משכירים את הנכס ב-5 שקלים למטר, מחיר היסטורי, ואני מקבל את מה שאתה אמרת שהיו לו ... והכיתות, אני מקבל את זה. צריך להיות הוגן גם עם השמאות. אבל בוא נגיד, עם ה-5 שקלים נגיד זה 10 שקלים, אני אהיה איתך לארגי. עדיין, בין 10 שקלים ל-31 זה פי 3. זאת אומרת, אני שואל אותך את השאלה, אם הם משלמים 31 היום, אתה מעריך את זה ב-20 שקל למטר, מאיפה הפער? זאת אומרת, הם מוכנים לשלם את ה-31, הם משלמים אותו בפועל?

עו"ד גלעד שריר: יתרה מכך, בהסכם החדש עד 2024 נשלם 5.

מר אלי מוסרי: אל תפריע לי, גלעד, תן לי. גלעד, אני מפריע לך שאני לא אפריע לך. תן לי, בזה אני קצת מבין, קצת.

עו"ד גלעד שריר: גם אני.

מר אלי מוסרי: גם אתה. שנינו מבינים, זה טוב. ואני חייב להגיד משהו לזכותו של היועץ המשפטי, על ההתעקשות שלו, באמת, דוד, כל הכבוד לך, יישר כוח, כיוון שרצו לדחוף הסכם בישיבה הקודמת ל-50 שנה, והיום כבר אין את ה-50 שנה. דרך אגב, נורית, למה הורדתם את המילה יזם מההסכם? היה יזם ואמרת שזה טכני. אין אותו כבר.

מר אדם קניגסברגר: עדיין יש.

מר אלי מוסרי: ירד, ירד, ירד. חברי'ה, תקשיבו לי, ירד. למה ירד, נורית? אחר כך תנמקי למה, למה זה היה טכני, אם זה טכני למה זה יורד? רק אם זה מהותי.

גב' נורית דיין: קודם כל, תוקנו עוד כמה דברים מהישיבה האחרונה.

מר אלי מוסרי: אני יודע, ואני חייב לציין, איפה ראש העיר?

עו"ד גלעד שריר: זה לא מעניין אותו. מה, זה סך הכול שטחי ציבור, 41 דונם.

מר אלי מוסרי: אבל לפחות אני מקווה שחברי המועצה מהקואליציה- - אדוני ראש העיר, אני שמח שבאת. אני מאד מקווה שחברי המועצה מהקואליציה יבינו את מה שאחר כך בדברים שלי אני אגיד לחברי ועד ההורים פה שיושבים מאחורה.

מר ישראל זינגר: למה, אתה מפקפק ב ....

מר אלי מוסרי: לא, חס וחלילה. תהיה לי פניה אליהם. עכשיו אני אפנה אליהם. אני מפקפק ביכולות שלך, ישראל? נו, באמת. .Never Never. עכשיו שאלה נוספת אליך שאול. תראה, שאול,

שמאי שאול לב: כן, כן, בבקשה.

מר אלי מוסרי: איפה השאלה הנוספת? איפה השאלה הזאת? ברחה לי. פשוט הפכו לי פה את היוצרות, אז שניה אחת ברשותך, אני כבר מעלה את השאלה. או קיי, נזכרתי. תראה, יש דבר שקצת מפריע לי, תסתכל בהסכם השכירות הראשון. יש לך את הסכם השכירות הראשון? בהסכם השכירות הראשון, בסעיף 9, הנה, סימנתי לי את זה, או קיי, בחוזה הישן סעיף 14, שאול, ברשותך, יש ביטול ההסכם. לא תצליח לבלבל אותי, אל תדאג, גבי, לא תצליח. אני באתי מסודר, אבל פשוט עשו לי את הסדר, ואתה לא תנסה גם כן, נכון? אמן. שאול, בסעיף 14 ביטול ההסכם, אני מקריא לך את הסעיף: מוסכם כי כל ההתחייבויות למכללה על פי הסכם זה הן התחייבויות יסודיות ועיקריות. לך לסעיף הרלוונטי, שהוא סעיף 17 בהסכם החדש – הפרת חוזה וביטולו – זה הסעיף, למה אין את סעיף 16 בהסכם החדש?

מר ישראל זינגר: אל תענה עכשיו. תרשום.

מר אלי מוסרי: אתה הבנת את השאלה שלי אבל?

מר ישראל זינגר: הלאה.

מר אלי מוסרי: זה משפטי?

מר ישראל זינגר: סליחה, אלי, סיימת את השאלות?

מר אלי מוסרי: רגע, עוד שאלה אחת.

מר ישראל זינגר: עוד שאלה אחת.

מר אלי מוסרי: אבל הבנת,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אל תשאל, הוא יגיד אם הוא לא הבין. תמשיך הלאה.

מר אדם קניגסברגר: מי מנהל את הדיון פה?

מר אלי מוסרי: למה, ישראל, מה קרה? אבל למה? אני חושב שעד עכשיו, תשאל אותם, שאלות ענייניות שמוליק? יש לך פקפוק ששאלתי משהו לא בסדר?

מר ישראל זינגר: ממש לא.

מר אלי מוסרי: נכון, שמוליק?

עו"ד גלעד שריר: קצת העמדת אפילו באי נוחות.

מר אלי מוסרי: במה?

עו"ד גלעד שריר: באי נוחות קצת העמדת אותו.

מר אלי מוסרי: את מי?

עו"ד גלעד שריר: את ראש העיר.

מר אלי מוסרי: חס וחלילה.

מר ישראל זינגר: חס וחלילה.

עו"ד גלעד שריר: ב-5 שקלים וסופרים את זה, זה כמו, מזכיר לי את מצלווי, שמכרנו ב-12 אבל הם כבר היה להם הסכם בבורסה על 60 מיליון שהם כבר מכרו את זה יום לפני שזה אושר פה.

גב' נורית דיין: מה הקשר?

מר אלי מוסרי: למה אתה מכניס פה? עזוב.

עו"ד גלעד שריר: קצת הזכיר לי. אותו דבר, אנחנו היום מחליטים ב-5 שקלים כשאנחנו יודעים שיש הסכם שהם משכירים את זה ב-30. היום. מילא ההיסטורי, אבל היום אנחנו מחדשים את החוזה.

מר אלי מוסרי: עכשיו, שאלה לגבי ארנונה. מי עונה לגבי ארנונה?

מר ישראל זינגר: אתה תשאל, ירשמו.

מר אלי מוסרי: סבבה

מר ליעד אילני: ארנונה זה גרשון.

מר אלי מוסרי: איפה גרשון?

מר ישראל זינגר: חברים, סליחה, הוזמנו פה אנשים מבחוץ, יש לך שאלה, אם לא, אני עובר הלאה.

מר אלי מוסרי: שאלה אחת, שאלה אחת אחרונה.

מר ישראל זינגר: תשאל.

מר אלי מוסרי: מה קרה?

מר ישראל זינגר: אל תשאל מה קרה, אני עובר ל-הבא.

מר אלי מוסרי: למה אתה מתרגז? מה הבעיה?

מר אדם קניגסברגר: תן לו לשאול ותפסיק להפריע כל הזמן.

מר ישראל זינגר: אל תפריע לי, שתוק, אני עכשיו מנהל את הישיבה. שקט.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא מנהל כלום.

מר ישראל זינגר: יש לך עוד שאלה או לא?

מר אלי מוסרי: כן.

מר ישראל זינגר: תשאל אותה. שקט.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הוא מתנהג כמו,

מר אלי מוסרי: אבל למה הנימה הזאת?

מר ישראל זינגר: אם תפריעו, אם תפריעו כמו ש - -

מר אדם קניגסברגר: אבל אתה מפריע כל הזמן.

מר ישראל זינגר: אני אעבור להצבעה.

מר אדם קניגסברגר: תלך לטייל קצת.

מר ישראל זינגר: מותר לי.

מר אלי מוסרי: מי מפריע? אף אחד לא מפריע.

מר ישראל זינגר: טוב. שאלה אחרונה.

עו"ד גלעד שריר: אתה רוצה לעבור להצבעה?

מר אלי מוסרי: לגבי ארנונה, השאלה שלי לגבי הארנונה – איך יחושבו הארנונה בין הנושא של המכללות? כיוון שכידוע, למוסד אקדמי יש הנחה. יש הבדל בין עמותה שהיא לא מוסד להשכלה גבוהה לבין מוסד אקדמי.

מר ישראל זינגר: השאלה ברורה לגמרי. תודה.

מר אלי מוסרי: תודה רבה.

מר ישראל זינגר: הלאה. מי הבא? ליעד. בבקשה.

מר ליעד אילני: שאלה ראשונה לאדוני השמאי – ציינת את הסכומים שמשלמות לנו המכללות האחרות, המרכז האקדמי למשפטים ועסקים 26.5 שקלים למטר, שנקר 8 שקלים למטר, בית צבי לא משלם. אני מבקש לדעת מאיזו שנה, אם אתה יכול לענות לי על זה או מנהלת מחלקת הנכסים זה גם טוב, מאיזו שנה ההסכם עם כל אחת מהמכללות; והאם נכון בעיניך כשמאי לבוא ולפעול בהסכם הנוכחי לפי הסכמים שנחתמו עם המכללות בתקופות אחרות, שסבא שלי יכול היה לקנות רחובות שלמים ב-10 לירות.

השאלה למנהלת אגף החינוך – אמרת, דליה, שהמשמעות אם לא נאשר היא ששתי כיתות בבית ספר קורצ'אק יישארו ללא מקום. בואי, בהנחה ואנחנו לא מאשרים, אני רוצה שתציירי לי איך נפתחת שנת הלימודים. מה עושים? מה בכל זאת הפיתרון שחשבתם עליו? יש אני מניח דפ"א ב' למקרה,

גב' דליה לין: אתה מדבר על תש"פ?

עו"ד גלעד שריר: כן, תש"פ.

מר ישראל זינגר: דליה, תשובות בסוף.

מר ליעד אילני: אני אמנם לא מומחה פה כמו ראש העירייה, אבל אני חושב שעיר מתכננים כמה שנים קדימה. והיות ויש סיכוי שב-תש"פ או ב-תשפ"ח תהיה לנו בעיה באיזה שהוא בית ספר, אני רוצה לדעת מה דפ"א ב' של אגף החינוך למקרה שמועצת העיר לא תאשר. חשוב לי לקבל, להבין ממך או מסגנך אבי, מי שיוכל להשיב לי, היה ולא נאשר, איך ייראה בית ספר קורצ'אק? תודה.

מר ישראל זינגר: השאלה ברורה. עוד?

מר רמי פדלון: איך יכול להיות ...

מר ישראל זינגר: רמי, לא להפריע לו. מותר לו להגיד מה שהוא חושב. בבקשה, ליעד.

מר ליעד אילני: רמי, יש דפ"אות בעולם, לא?

מר ישראל זינגר: יפה, יש דפ"אות.

מר רמי פדלון: יש סדרי עדיפויות. אם בסדר העדיפויות הכי חשוב לך החינוך, אז יש פיתרון.

מר ישראל זינגר: עזוב, עזוב, רמי, אתה יודע,

מר ליעד אילני: אתה שמעת מה העמדה שלי? אני שואל שאלה.

עו"ד גלעד שריר: יחד עם זאת, אין ספק שזו אמרה דמגוגית, רמי, אבל היא נשמעת טוב.

מר ליעד אילני: אני שאלתי שאלה.

מר אריה מזרחי: לא ניכנס לדמגוגיה. יש גם פיתרונות,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, ליעד, עזוב, הפסקתי אותו, אל תגיד לו.

מר ליעד אילני: אני רוצה לדעת שאגף החינוך נערך.

מר ישראל זינגר: רגע, ליעד, סיימת הבנתי. עוד שאלה? בבקשה.

מר ליעד אילני: כן. מה העמדה של הורי תיכון אלון ושל הורי תיכון מקיף לגבי העסקה הסיבובית הזאת?

מר ישראל זינגר: זאת לא שאלה פה, אלא אם כן, הם לא רשאים לענות, אתה יכול לשאול באוויר.

מר ליעד אילני: מה זאת אומרת? סליחה, מה זאת אומרת? היא לא שאלה אותם?

עו"ד גלעד שריר: הוא שאל את מנהלת אגף החינוך.

מר ישראל זינגר: אתה שואל את דליה.

עו"ד גלעד שריר: ברור שדליה.

מר ישראל זינגר: רגע. הובן. הלאה.

עו"ד גלעד שריר: הוא לא הבין את מי אתה שואל.

מר ליעד אילני: אני אסביר שוב.

מר ישראל זינגר: לא. הבנתי. הבנתי. סיימנו. הבנו.

מר ליעד אילני: אז אני דורש תשובה על העניין הזה.

מר ישראל זינגר: זה שאתה דורש זה לא אומר. קיבלתי. עכשיו משה רווח. לא להפריע. בבקשה, משה.

מר משה רווח: אני רוצה לעסוק, דליה, את הצגת, את יודעת שגם שוחחתי איתך, שוחחתי עם שואקה היועץ המשפטי, גם עם משה בודאגה בנושא, וגם ביקשתי מראש העיר וגם מיו"ר ועדת תכנון ובנייה אביבית נמרודי, כדי שאני אתקדם ואצביע, אני ביקשתי להכניס, שזה יהיה רשום שמגרש כדורגל, מה שאתם מתכננים עתידי, על השטח שהמכללה נותנת לנו, שטח מגרש הכדורגל יחזור לתושבי העיר, יחזור לתושבי השכונה. אין לי בעיה שישרת כמובן את בתי הספר, זה רק מועיל. אז אני רוצה שהדברים האלה ייסגרו ואתם תתחייבו פה שזה מה שיקרה. כי לא יכול להיות מצב שאין מגרש פתוח באזור הזה. אם אתם זוכרים, היה מגרש פתוח לתושבים וכרגע יש עליו מבנים יבילים, לצורך כמובן כמו שציינת, שיפוצים ודברים כאלה. אני רוצה שהדבר הזה ייכתב ויסומן הדבר הזה, שלא יגידו לא ידענו, לא ראינו, כן ראינו.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר משה רווח: דבר נוסף – אני ערכתי היום שיחות גם עם אביבית על הזמן. היתה לי קצת בעיה עם הזמן. אבל רציתי לשאול, דליה, כל הסיבוב הזה, זה בשביל שתי כיתות? זה העניין, בשביל שתי כיתות? אני רוצה לדעת, באמת, כאילו, חשוב לי. תראי, אני מבין שמערכת החינוך צריכה את זה ואני אלך עם מערכת החינוך, או קיי? אני אלך עם מערכת החינוך בעיר. כי אני חושב שאם את אמרת, את אחראית על החינוך, ומשה בודאגה לפנייך שהוא מר חינוך, הוא אומר לי שהוא צריך את זה – אני סומך עליכם שאתם צריכים את זה. אבל משהו לי לא מסתדר בכל הקונספט, בשביל שתי כיתות לעשות את כל ההפיכה הזאת? אלא אם כן תגידי לי שבהמשך הדרך יצטרכו עוד ויהיו עוד. זה היה חסר לי במצגת שלך. אז אני רוצה תשובה, אני רוצה את ההבהרה לגבי העניין הזה.

מר ישראל זינגר: ברור. תודה. רועי.

מר משה רווח: רגע, שניה, עוד דבר קטן, בחוץ היה לי דין ודברים עם יו"ר הוועד העירוני. אני חושב, אני מבין את הוועד העירוני, אבל אני חושב שהוא לא צריך להיכנס לנקודות הפוליטיות. חשוב שהוא יישאר במקום נייטראלי ויעשה את עבודתו, כי הם עושים עבודה טובה, אז שיישארו שם, ולא ייכנסו לנקודות הפוליטיות. ראיתי מכתבים פה, מכתבים שם, זה לא לעניין. ממש ממש לא לעניין. אני לא יודע מי הורה לו לכתוב את זה, אני לא יודע למה הוא כתב את זה, אין לי מושג, אבל פה אני יודע שאנשים מצביעים לטובת העניין.

מר רמי פדלון: אל תהיה בטוח, משה, אל תהיה בטוח. אל תהיה בטוח.

מר ישראל זינגר: חברים, לא נהוג, הם לא יכולים לענות, לא להטיל דופי במי שלא יכול לענות.

מר משה רווח: אמרתי שהם עושים עבודה טובה, אבל אמרתי שהם לא צריכים להיכנס לפוליטיקה. זה מה שאמרתי. אני רק חושב,

מבחינתי בעיר הזאת, מר חינוך זה מר משה בודאגה וכמובן דליה לין וישראל. אז אני יודע שאם אתה צריך, פשוט תסבירו לנו.

מר ישראל זינגר: הבנו. תודה רבה. רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני אחלק את השאלות, תמיינו אותן לפי סוג האנשים שצריך לענות על זה. אני אתחיל בשאלות לחינוך.

דליה, נכון שלפני שנתיים למעשה, לבקשתי, כתבת לי תשובה בחזרה כמה תלמידים לומדים בבן איש חיל? כמה מהם תושבי רמת גן? והתשובה היתה שבבנים לומדים 91 תלמידים, מתוכם 16 תלמידי העיר, כל השאר אינם תושבי העיר. אם זו התשובה שנתת לי לפני שנתיים או שאני טועה? זו שאלה ראשונה אלייך. האם אני טועה בנתונים?

מר אריה מזרחי: הרוב זה תושבי בני ברק.

עו"ד גלעד שריר: כלומר, אתה אומר שיש פיתרון לילדי העיר אם רוצים.

עו"ד רועי ברזילי: האם אחד הפיתרונות שאנחנו מציעים במסגרת התוכנית הזאת זה לתת כמעט 80% מבית הספר הזה לטובת תלמידים שהם מחוץ לעיר? זה אחד.

שתיים – היום קיבלתי שאלה ממורה, שהיה אמור להיות מורה בבית ספר שאמור היה להיקרא חזון אברהם, שהוא גם היה אמור להיבנות באותו שטח וגם הוא בית ספר חרדי. שימו לב, לא בן איש חיל.

מר ישראל זינגר: מה השאלה שלך? כלומר, אם יש בית ספר אחר.

עו"ד רועי ברזילי: אם יש בית ספר כזה. אם יש תוכנית לבית ספר שנקרא חזון אברהם,

מר ישראל זינגר: תודה. 100%. בסדר גמור.

עו"ד רועי ברזילי: שניה, לא סיימתי.

מר ישראל זינגר: לא להפריע. לא להפריע לרועי. לא להפריע לרועי, איצ'ה.

עו"ד רועי ברזילי: שאלה נוספת בתחום החינוך. נכון שבני עקיבא, שפעלו באותו מקלט שהזכרת, פעלו שם גם כל השנים? הרבה לפני? ולמעשה זה לא שינה,

???: שיישאר ככה?

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא אמרתי שזה צריך להישאר ככה, אבל נכון ש-

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בדיוק אמרנו שאנחנו רוצים להכשיר להם מקום אחר.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא מקלט.

מר ישראל זינגר: אני רוצה שתבינו, שניה, רועי, אני מגן עליך. אם תפריעו אחד לשני, אז נעבור לשלב הבא ולא צריך כך. כי אם אתם מפריעים אחד לשני, זה לא מכובד. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אני מדבר על המתחם שנמצא ב- של בני עקיבא.

מר דני גולדשטיין: מרום נווה.

עו"ד רועי ברזילי: כן. שאלה לשמאי, האמת שזה משולב, זה לשמאי ו- אחרי 7 שנים למעשה אמורים להיות משולמים דמי השכירות בשווי הריאלי של דמי השכירות כפי שהיו צריכים להיות משולמים, מתוך הנחה שהכסף הזה הוא, פה מתחיל להיות הרווח של העירייה בגין השכירות. יש איזו שהיא הוראה בהסכם שמבטיחה שהמכללה אכן תישאר אחרי ה-7 שנים ותמשיך לתת לנו דמי שכירות? אף אחד לא תקע ידינו שאחרי 7 שנים הם ימשיכו. אף אחד לא נתן לנו איזה שהם ביטחונות שמחר אנחנו לא תקועים עם איזה שהוא פיל לבן. גם הערבות שניתנת היא ערבות ל-2 מיליון שקל, כך שהיא לא מכסה.

מר ישראל זינגר: ברור. הבנו. הסברת ברור. הלאה. עוד שאלה.

עו"ד רועי ברזילי: אין הוראה כזאת בהסכם.

מר ישראל זינגר: הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: אחת הבעיות שיצרה את הבעיה הזאת, ואני אדבר על זה אחרי זה בהמשך, בחלק הדיבורי של העניין, שהיום חסר לנו מבנים כתוצאה מלקויי חשיבה, לקויי תכנון, לקויי הכול. האם התוכנית הזאת, שמדברת על המתחמים האלה, אותם בתי ספר והכול, בנויה על יסוד פרוגרמאתי שלקח בחשבון ראייה ל-10, 15 שנה לעתיד, כולל מצאי השטחים הציבוריים שנמצאים ויתפנו לנו בהמשך, כולל מספר התלמידים שיתווסף בשנים הבאות, לרבות בדיקה פרוגרמאתית של בית הספר החרדי ובתי הספר האחרים.

מר ישראל זינגר: דליה, אני שמח, יש פה שאלות שהן אותו דבר מכיוונים שונים, תנסחי ותעשי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: שאלה נוספת, שאלה משפטית. למעשה, תקן אותי אם אני טועה, כל ההסכם הזה הוא הסכם מותלה. הוא הסכם מותלה בכמה תנאים, מר שואקה, נכון?

מר ישראל זינגר: תקבל תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: אחרי זה נדבר על איזה תנאים.

מר ישראל זינגר: זהו? תודה.

מר ישראל זינגר: דני, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: אני סיימתי. אני קיבלתי תשובה.

מר ישראל זינגר: תודה. עכשיו כך,

עו"ד גלעד שריר: רגע, ראש העיר, אני ביקשתי לשאול.

מר ישראל זינגר: סליחה. בבקשה, גלעד.

עו"ד גלעד שריר: אני אשמח. אבל בזמן שהיה חילקתי את זה לפי נושאים. אני אבקש ממנהלת אגף החינוך, אם תוכל לפרוט, היא דיברה על 9 כיתות בשנה באשכול. בידע שלי אנחנו מדברים לפחות בשנתיים האחרונות בקורצ'אק ב-4, והפירוט שנתת לי, אני יודע שבבילויים יש 2, האם יישארו 3 כיתות בשני בתי הספר הנוספים?

מר ישראל זינגר: לא לענות כרגע, דליה. דליה, תרשמי.

עו"ד גלעד שריר: איפה שפספסתי תעני לי בשמחה. ו-9 גם ב-תש"פ. ודיברנו על זה שאם לא יהיה שינוי, אז יישארו לנו בעצם, יש לנו מקום ל-7 ויחסרו 2 כיתות, כמו שציינת וציינו גם, קודמי גם שאלו אותך מה התוכנית. אני רוצה להבין את החלוקה ב-9. כמו כן, להבין מהו רישום היתר באשכול, כי בנתונים שאת שלחת לי יש לנו בתי ספר באשכול שהם כמעט ריקים, עם ממוצע של 25 או 26 ילדים בכיתה, עם 2 כיתות בשכבה. בבילויים כדוגמא, למי ששאל איפה מהקהל, וגם עתיד לא מלא. יש את כל הנתונים.

עכשיו אני אשאל בעניין הזה עוד משהו, כי הצגת שיש אשכול, שאנחנו כעירייה רשמנו אותו כאשכול, אבל הוא לא באמת אשכול, כי הבילויים, על הדרך את מציינת אותו, אבל הוא לא באמת, כי הוא יותר רחוק. אז הייתי מעוניין לדעת, וגם אמרת שאביגור הוא לא בדיוק קרוב, אז הייתי מעוניין לדעת מה המרחקים בין בתי הספר באשכול הזה וגם באשכולות אחרים. למשל, הלל וחשמונאים, שגם בין היתר כולל חציה של כביש ראשי כמו בן גוריון, וגם השנה אני יודע ששיבצת ילדים שגרים בשכונת הלל בבית ספר חשמונאים, וזה אותו אשכול. אני חושב שמדובר באותם מרחקים. הייתי מעוניין לדעת, כי הצגת את המרחקים, אחרת לא הייתי שואל את זה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ברור.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> השאלה האחרונה, דליה, מנהלת אגף הנכסים הציגה, אפילו, אתם יודעים מה, זה פה על העמוד והיא הציגה את זה, שהמתחם הזה יכלול 24 כיתות, או תיכון או ישיבה, וגם דיברה על שם הישיבה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> זה כתוב פה ומנהלת אגף הנכסים ציינה. לכן, אם צריך אז בוא ניישר ונעיף את המילה ישיבה תיכונית, אבל זה רשום במצגת, קראתי את החומר היטב וגם אמרה את זה מנהלת אגף הנכסים. והרי שאם תיכנס לשם ישיבה לא יהיה מקום לתיכון אלון, כי אלה 24 הכיתות של תיכון אלון שהובטחו.

לשמאי יש לי שאלה, אתה ציינת שנערכה שומה בשנקר לעלות השכירות שם, לפי 8 שקלים למטר, רק אני לא מבין איך בוצעה השומה כשאין לנו את הנתונים. אם ניחשנו או שמישהו נתן לנו איזה שהוא פרט מידע, כי אין לנו, זה חוזה פרטי להבנתי, אלא אם כן קראנו אותו וראינו. כי טענת שהשמאים,

<u>מר ישראל זינגר:</u> קראנו.

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> לא, הוא אמר – השמאים העריכו.

מר ישראל זינגר: הוא יענה. או קיי.

עו"ד גלעד שריר: אז אני רוצה לדעת איך מעריכים שומה כשאין לי חוזים, איך מעריכים. הדבר השני שהוא יותר מהותי, אני חושב שזו שאלה גם ליועץ המשפטי, ברשותך, אבל גם לשמאי. השמאי ציין שקיבלנו שומה נגדית, אני פשוט שואל אותך, השמאי ציין שקיבלנו שומה נגדית של 50 מיליון שקל עלות. קרי, פער של פי 2.5. ובשכר דירה אנחנו מעלים ב-400% ביחס לשכר הדירה הריאלי שמקבלים היום. לי יש בעניין הזה 2 או 3 שאלות מקצועיות, להבין. כאשר נתקלים, ואתה אומר שניהלת רק עבור העירייה בשנה האחרונה, אגב, המספרים שאתה ציינת היו 100 מיליון, ראש העיר הכפיל את זה ב-10 כשהוא סיפר לנו כמה חסכנו, אבל בדיוני השומות האלה, האם נתקלנו ומה קורה במקרה שיש שמאויות נגדיות של פער של פי 2.5, והאם נתקלנו במקרים של שמאויות של פי 2.5 שהצד השני התפשר ב-100% עם השומה שלנו והלך לפיה. למה אני שואל? לא מטריד אותי הצד הכלכלי של מכללת רמת גן, על אף שיש פה כמה אנשים שאולי זה כן מטריד אותם, אלא שמטריד אותי שאם באמת יעלה להם לבנות 50 מיליון הוא אמר 50, אני לא יודע, כי לא ראיתי את השומה הנגדית, שזאת שאלה נוספת ליועץ המשפטי בעוד רגע, אבל מה יקרה, וזה אולי אליך היועץ המשפטי, איפה מנגנון ההגנה? כי אני, במתמטיקה שלי, אם מישהו עולה לו 50 מיליון ומשלמים לו רק 20 על זה, הוא בפער של 30 מיליון על הבנייה, ואני מראש נכנס להסכם כשהוא טוען מראש שהוא בפער. אלא אם כן הוא סיפר לי סיפור וב-100% הוא טעה, אלא אם כן תגיד לי שהרבה פעמים אנחנו נתקלים בשומות של פי 2.5. את היועץ המשפטי אני שואל – לאור העובדה שיש לו שומה של פער של 30 מיליון, או 40 מיליון אם ליעד צודק, אני לא יודע, איך אנחנו מגנים על עצמנו למצב שבאמת הוא יפשוט את הרגל, כי יש פער של 30 מיליון.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד גלעד שריר: על הכיפאק. עכשיו אני אעבור לשאלה ליועץ המשפטי. כבוד היועץ המשפטי, אני רוצה להבין, כי ראיתי שחלק מהשיח התנהל לא מולך, היה מכתב של משרד עורכי דין חיצוני שנתן את דעתו על ההסכם, אז יכול להיות שהשאלה היא לא אליך.

עו"ד דוד שואקה: הוא לא נתן דעתו, הוא טיפל בזה.

עו"ד גלעד שריר: או קיי, מצוין, אז יכול להיות שאתה תענה לי על זה, לי יש שאלה אחרת, לא על חוות הדעת, לי יש שאלה על ההסכם. תשמע, אני ראיתי הסכם שהובא בפני מועצת העיר לפני חודש ימים, חודש וחצי. אז ראש העיר לא מצא לנכון ערב את ועד ההורים ולהפעיל לחץ על נבחרי הציבור, כי הוא חשב שזה יעבור ככה. ובהסכם ההוא היה הסכם ל-50 שנה. אני שואל משפטית, כשיש לי הסכם ל-50 שנה, האם זה מעביר את הבעלות? זה אחד. שתיים – בהסכם שהיה ל-50 שנה, שלא כלל את העברת הנכסים הפיזיים חזרה לעירייה, לכאורה הם בנו עבורנו כמו שאמר השמאי, אבל בהסכם אנחנו לא צריכים לקבל את זה חזרה, אז הם לא בנו עבורנו, ולא קבע את מועד הערבות הבנקאית או את מחיר היציאה, והתייחס אל המכללה כאל יזם. מה שאותי מעניין זה כיצד אנחנו מגיעים למצב כזה בהסכם של 40 דונם עירוניים, ובכלל אני לא מדבר על העניין עצמו, אין ספק שהצורך החינוכי, ונדבר על זה אחר כך, ברור. אנחנו מגיעים להסכם משפטי שדן ב-40 דונם עירוניים, עם חששות שמאויות כבדות, כי השמאות שלנו היא 2.5 מזה,

מר ישראל זינגר: ברור. זה ברור.

עו"ד גלעד שריר: איך אנחנו מגיעים לכאלה טעויות, שבעיני הן טעויות מהותיות, שכל אחד מהסעיפים האלה היה מבטל חוזה שכירות רגיל.

הדבר הנוסף, שהוא לא פחות קריטי, היועץ המשפטי, וראש העיר גם לך, נאמר בהסכמים, אני חושב שבהסכם עצמו, ויתקן אותי היועץ המשפטי, אולי זה בניירות הנלווים, שצורף תצהיר של המכללה למה דחוף לה לקבל את ההסכם. אני לא ראיתי את התצהיר ואני נדרש להצביע. תצהיר המכללה,

מר ישראל זינגר: עזוב. הוא יענה לך.

עו"ד גלעד שריר: מה זה עזוב? אני שואל אותו שאלה משפטית, אם מופיע בהסכם.

מר ישראל זינגר: אבל עונים בסוף.

עו"ד גלעד שריר: הוא שאל מה אני שואל.

עו"ד דוד שואקה: איפה מופיע בהסכם? איפה מופיע בהסכם ההצהרה?

עו"ד גלעד שריר: בהמשך אני אמצא לך. ואמרתי, אם זה לא בהסכם,

מר ישראל זינגר: אם תמצא תגיד לו. או קיי.

עו"ד גלעד שריר: אני אמצא.

מר ישראל זינגר: בסדר גמור.

עו"ד גלעד שריר: אם אין שום תצהיר, אז אני אשמח לדעת מדוע או איך אנחנו יודעים שאנחנו נדרשים לתת הסכם ל-25 שנה. האם מדובר במשא ומתן שניהלנו וזה הצורך שלנו? או שיש איזו שהיא הצהרה של המכללה, שלצורך קבלת ההכרה הקבועה היא צריכה הסכם ארוך טווח? גם על זה יש שאלה בהמשך.

מר ישראל זינגר: ברור.

עו"ד גלעד שריר: והיועץ המשפטי, אני רוצה לשאול שאלה נוספת, בהסכם שאנחנו היום עובדים לפיו, סעיף 7 קובע שאנחנו יכולים לתת הודעה מוקדמת למכללה בכתב של 4 שנים לפחות בתום 12 שנות שכירות. אנחנו כבר עברנו כמובן את 12 שנות השכירות. ושהתהליך הזה יהיה תהליך, איך הם יוצאים. כלומר, אני רוצה לדעת האם נבדקה האפשרות וכיצד טכנית משפטית, אם ההסכם היום לא נחתם, ניתן להודיע

למכללה שאנחנו מפעילים את הסעיף, והאם נדרשת החלטת מועצת העיר לצורך הפעלת הסעיף הזה.

והשאלות האחרונות שלי הן לאגף ההנדסה, ואני רוצה להבין כיצד האגף נערך לעומס התנועה באזור המכללה. האם בוצעה חשיבה בנושא מהי התוכנית? האם אנחנו עשינו תכנון תשתיות כלשהן לפני בנייה של קריה מפלצתית, שהיא טובה וחשובה? האם נבדקו שבילי אופניים, גשרונים, הולכי רגל, כלי רכב ותנועה?

מר ישראל זינגר: כל ההיבטים הסביבתיים.

עו"ד גלעד שריר: האם וכיצד הם נבחנו, או מתי בכוונתנו לבחון אותם והאם בסמוך לבנייה? אלה השאלות שלי.

מר ישראל זינגר: טוב, עכשיו חברים, כמו שאמר אדם, עכשיו כך,

עו"ד גלעד שריר: רק, ראש העיר, ברגע שאני אמצא לו את הציטוט על תצהיר המכללה ששאלתי, אני אשמח להציג.

מר ישראל זינגר: ברור. עכשיו, חברים, דליה והיועץ המשפטי עונים. אין פה דו שיח. כלומר, אם מישהו חושב – כן ענית, לא ענית. יענו אנשי המקצוע, אין פה דו שיח – כן ענית, לא ענית. התשובות יינתנו, לאחר מכן עוברים לדיון. ברגע שיתפתח דו שיח אני אפסיק את התשובות. קודם כל, היו פה שאלות צולבות, בבקשה, דליה. מכיוון שהיו כמה אנשים ששאלו, תעני עקרונית על השאלות, בלי ציון, כי יש אנשים ששאלו אותה שאלה, שלא ייפגעו.

גב' דליה לין: או קיי. לגבי, באם ההסכם לא ייחתם, לאור הנתונים שאנחנו כבר יודעים והצפי בגידול, ואנחנו יודעים כבר, מאחר ואנחנו יושבים עם ההנדסה לישיבות קבועות, שאין מקום לבנות בית ספר חדש באזור, נצטרך, נאלץ לשבץ תלמידים בבתי ספר רחוקים. זה אומר להרחיב את מעגל האשכול, וזה כמובן, אתה יודע, מייצר אי נוחות להורים.

מר ליעד אילני: סליחה, זה כולל,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא, לא, לא,

מר ליעד אילני: תן לה רגע, נו.

מר ישראל זינגר: רגע, ליעד, לא שניה, אני אפסיק.

מר ליעד אילני: דליה, זה כולל פיצול אחים?

מר ישראל זינגר: כנראה שזה לא מובן. אני חוזר, אם אין שאלות נוספות, אם זה לא מובן, אחרי הדיון אפשר לדבר. ליעד, אין מה לשאול ואם יהיו עוד פעם הפרעות אני אפסיק את זה ונעבור לדיון. ואם לא, נעבור להצבעה. הלאה.

גב' דליה לין: לגבי הורי אלון והתייחסותם למעבר – כמובן שאנחנו לא עושים שום דבר בלי להיוועץ עם יו"ר ועד ההורים של בית הספר, שאנחנו יודעים שמקיים את הדיונים וכמובן מעביר את המסרים להנהגת ההורים שלו. רק אחרי שדיברנו עם יו"ר ועד ההורים וכמובן עם מנהלת בית הספר, זה לפני הכול, רק אז קיבלנו את ההחלטה. כנ"ל גם לגבי שאר בתי הספר. למשל עתיד, אותו דבר, כדי לפתוח כיתה נוספת בבית ספר עתיד, אנחנו מדברים עם מנהלת בית הספר, משתפים את יו"ר ועד ההורים ורק אז מתקבלת החלטה.

מר ישראל זינגר: תודה. אין לעשות פינג-פונג. אם היא לא ענתה לדעתך, זה הכול. אם אין – סיפור אחר לא קיים פה. באופן יוצא דופן, אישרנו פה, שאלנו את היועץ המשפטי. כי בדרך כלל,

עו"ד גלעד שריר: זה לא באופן יוצא דופן.

מר ישראל זינגר: באופן יוצא דופן.

עו"ד גלעד שריר: בהתאם לחוק. באופן יוצא דופן בהתאם לחוק, לדעת היועץ המשפטי.

מר ישראל זינגר: תהיה הפרעה – אני אעבור להצבעה.

עו"ד גלעד שריר: תעבור להצבעה. תעבור, מה זה, 40 דונם, תעבור.

מר ישראל זינגר: אני לא מאיים כי אנשים פה מושכים.

עו"ד גלעד שריר: אז תממש, תממש את האיום. ככה אתה מנהל את זה.

מר ישראל זינגר: זה לא איום, זה הבטחה. מי שרוצה למנוע תשובות ממערכת החינוך, באמת רוצה למנוע. בבקשה, השמאי.

עו"ד גלעד שריר: היא לא ענתה אבל.

מר ישראל זינגר: הלאה, השמאי בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: השאלות שלי לא רלוונטיות, דליה? את לא יודעת את התשובות עליהן? הוא גמר, הוא עבר לשמאי.

מר דני גולדשטיין: לא, היא רוצה לענות.

עו"ד גלעד שריר: השאלות שלי אולי לא מעניינות.

מר ישראל זינגר: אבל אם אתם מפריעים, אני לא אתן לה להיכנס לפינג-פונג. אז פעם אחרונה שאתם עושים.

מר אריה מזרחי: היו כמה שאלות, ישראל, תן לה לענות.

מר ישראל זינגר: אתה לא שמעת מה שאמרתי.

גב' דליה לין: אני אענה. אני אענה.

מר ישראל זינגר: אם עוד פעם תהיה הפרעה, אז לא אתן לה,

מר אריה מזרחי: תהיה רגוע ותן לה לענות.

מר ישראל זינגר: אני רגוע מאד. לא אתן לה עוד פעם,

מר אריה מזרחי: אתה הכי לא רגוע.

מר ישראל זינגר: היא לא עומדת בפני כיתת שואלים, לא רציתי להגיד משהו אחר. דליה, בקצרה.

גב' דליה לין: טוב. נשאלה שאלה לגבי למה בשביל 2 כיתות אנחנו בעצם עושים את כל הסיבוב הזה. אז קודם כל, זה לא 2 כיתות,

מר ישראל זינגר: השאלה שנשאלה – האם רק בשביל 2 כיתות?

גב' דליה לין: נכון. אז כמובן שזה לא רק בשביל 2 כיתות. בית ספר צומח ברמת גן א-ח זה 16 כיתות. ואם אנחנו מתחילים בית ספר צומח לטווח הארוך, אז כמובן שאנחנו מדברים על לפחות 16 כיתות. אבל יותר מזה, לאחר שישבנו עם ההנדסה וקיבלנו את הנתונים הצפויים, עוד עשוי וצפוי להיות גידול.

מר משה רווח: בפעם הבאה תגידו את זה.

מר ישראל זינגר: יש עוד שאלות? בבקשה.

גב' דליה לין: או קיי. לגבי בן איש חיל, אני אבדוק את הנתונים, אני לא זוכרת בדיוק מה כתבתי לפני שנתיים. אני מוכנה לבדוק ואני אחזור עם תשובה.

עו"ד רועי ברזילי: מה הנתונים היום?

גב' דליה לין: אני צריכה לבדוק.

עו"ד רועי ברזילי: את לא יודעת מה הנתונים ...

גב' דליה לין: אני לא זוכרת.

מר ישראל זינגר: רועי, כנראה לא הייתי ברור, אני אאסור עליה להמשיך לענות. אתה שאלת מה שאין פה וזה לא משפיע, תקבל תשובה, תוכל לבוא,

עו"ד גלעד שריר: ברור שזה משפיע.

מר ישראל זינגר: יכולתם גם, יש אנשים, שקט, יש אנשים,

מר אריה מזרחי: מתכננים בית ספר ... נתונים?

מר ישראל זינגר: יש אנשים שבאו, ראיתי גם את מכתבך, יש אנשים מהאופוזיציה מאד רציניים שלא חיכו לישיבה ובאו ושאלו קודם,

עו"ד גלעד שריר: אבל לא קיבלו תשובות.

מר ישראל זינגר: וקיבלו תשובות.

עו"ד גלעד שריר: אני לא קיבלתי.

מר ישראל זינגר: אין בעיה. נקצר את זה. אבל תמשיכי.

עו"ד גלעד שריר: מדוע אני לא קיבלתי, אני מוקצה?

גב' דליה לין: רגע, רגע, רגע.

מר ישראל זינגר: אתה רוצה בכוח, אז,

עו"ד גלעד שריר: לא, אני שואל אותך, אבל אתה אומר שענית לאחרים.

מר ישראל זינגר: אל תשאל אותי, אל תשאל אותי,

עו"ד גלעד שריר: אז את מי אני אשאל? מי מנהל את העיר?

מר ישראל זינגר: אני אמנע את ההתנהגות הלא נאותה לדליה לין. שקט.

עו"ד גלעד שריר: בוא נצביע. בואו נצביע. ראש העיר, בוא נצביע.

מר ישראל זינגר: אדם, תרגיע את האנשים שם.

עו"ד גלעד שריר: אף אחד לא צריך להרגיע אותי.

גב' דליה לין: נשאלה שאלה נוספת על ידי רועי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, תתנו להם לענות בשקט ואחרי שהם יסיימו תהיה לנו זכות דיבור.

מר ישראל זינגר: בדיוק. כך סיכמנו. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: גם אם הם אומרים דברים לא נכונים, אז אפשר לתקן.

מר ישראל זינגר: נכון, יש זכות דיבור. בגלל זה הפרדנו את זה.

גב' דליה לין: לגבי בני עקיבא – בני עקיבא אכן נמצאים במקלט במרום נווה כבר כמה שנים. המקלט הזה לא ראוי, אני בטוחה שאתה מסכים שזה לא ראוי, ואנחנו רוצים לשפר תנאים וזה בהחלט מגיע להם. מה גם שהם גדלו בשנה שנתיים האחרונות.

לגבי החלוקה באשכול, גלעד, תשע"ח – קורצ'אק 118 תלמידים, 4 כיתות א'; עתיד 2 כיתות א', 59 תלמידים; אביגור 3 כיתות א', 96 תלמידים. לפי החישוב שלי, 30 תלמידים בכיתה, אז אני לא מבינה על מה מדובר. באביגור 33.

עו"ד גלעד שריר: בילויים?

גב' דליה לין: הבילויים 55 תלמידים, אם תעשה חישוב ל-2 כיתות, 32 או 33 תלמידים. כך שהאשכול הזה מלא. אלא אם כן אנחנו רוצים באמת לפוצץ כל כיתה עד הסוף. אני מניחה שגם את זה אתה לא רוצה.

מרחקים של בתי ספר – אני יכולה להגיד לך, אין לי שום בעיה לעבור בית ספר בית ספר, לפחות במרחק מקורצ'אק, המרחק בין קורצ'אק לבילויים – 1.3 ק"מ, המרחק מקורצ'אק לאביגור – 1.2 ק"מ, המרחק מקורצ'אק לעתיד – 850 מטר. לא מבינה אין בן גוריון וחשמונאים שייכים לעניין כרגע. יש לנו אשכולות נוספים. אם יש שאלות לגבי האשכולות,

עו"ד גלעד שריר: כי אם אנחנו בוחנים אשכולות, דליה, אנחנו משווים, אז צריך לראות את כל ה - -

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, גלעד, תכבד את דליה.

גב' דליה לין: גם כשיש אשכולות, בן גוריון ויהלום קרובים אחד לשני, חשמונאים ועתיד קרובים אחד לשני, ובדרך כלל החלוקה היא בין,

מר דני גולדשטיין: חשמונאים ועתיד קרובים?

גב' דליה לין: חשמונאים, סליחה, ומתמיד.

מר ישראל זינגר: יש עוד שאלה? זהו? תודה רבה. שאול, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: הישיבה התיכונית, ראש העיר, אמרת שהיא תענה.

מר ישראל זינגר: מה שזה, אני אענה. הלאה.

שמאי שאול לב: לאלי, א', אני מודה לך על ההערכה, זה לגמרי הדדי. אמרתי לאלי שאני מודה לו על המילים החמות, זה לגמרי הדדי.

לגבי העניין של הקפדה שלא למכור את הנכס כיוון שאם אתה משכיר להם ל-24 שנים ו-11 חודש זה בעצם מכירה. החוק מבדיל בין למעלה מ-25,

פחות מ-25, כאשר זה פחות מ-25 זה שכירות וזה לא משנה אם זה 10, 15 או 25. אבל פעם ראשונה בהסכם הראשון שנערך על ידי העירייה, וזה לבקשתי, ישנו שערוך כל 7 שנים, וזה מבטיח לנו שעליית דמי השכירות תהיה תואמת את עליית השוויים של הנדל"ן המסחרי.

לגבי העניין הזה שהמכללה משלמת לנו 5 שקלים, ואני מאמין לך שאתה אומר שידוע לך שהיא משלמת 31, מכללה אחרת משלמת לה 31 שקלים, אני רוצה לומר שני דברים: אחד – שאנחנו העלינו את זה ל-45 שקלים, את השטח המרבי. זאת אומרת, השטח הגדול הוא כבר עומד ב-45 שקלים, ואני חושב שזה ימנע את הרווחים על חשבון העירייה.

לגבי השאלה – כיצד אתה מעריך ב-20? הרי יש לנו כאן נתון שוק, שמישהו משלם 31, אז מה אתה מעריך לי ב-20? אני מבקש משלומי שיראה לך שיש 400 שטח של מרתף תת קרקעי לא מואר, לא בשימוש. זאת אומרת, השווי האקוויולנטי הוא בעצם 24-25. בנוסף לזה, זה המבנה הישן ביותר שנבנה בשנת 1944. שאר המבנים הם הרבה יותר חדשים.

אלי, לגבי השאלה של הקיזוז – אחרי שרשמנו את חוות הדעת, בחוות הדעת זה לא נרשם, באו אנשי המכללה ואמרו – תשמע, נניח שאנחנו גומרים שנה קודם, גומרים ב-23, ויש לנו חוזה עד 7/24, אז מצאנו שיש איזו שהיא דלתא של 15 שקל, שאם אתה מכפיל אותו כפול השטח, כפול הזה, יוצא איזה 400,000 שקל. אז אמרנו שכל חודש נוסיף להם 5 ימים. זה זניח לחלוטין. פשוט מאד, כתבתי את זה בשומה. כתבתי בזה – כל חודש שאתם גומרים קודם, יוסיף לכם 5 ימים. כתוב בצורה מאד ברורה. ניסינו לא להשאיר שום דבר לדמיון ולכמת את הדברים בצורה מוחלטת.

לגבי השאלה – האם המרכז האקדמי למשפט ועסקים, באיזו שנה נערך החוזה? החוזה נערך בשנת 2010 עד כמה שידוע לנו,

<u>גב' נורית דיין:</u> 2006.

<u>מר אלי מוסרי:</u> נכון, היא צודקת, היא צודקת.

<u>שמאי שאול לב:</u> והעלייה בדמי השכירות היא לא כזאת שמכסה את הפער בין 26.5 ל-45. ובנוסף לזה, צריך לקחת בחשבון, אלי, שרחוב בן גוריון קצת יותר טוב מרחוב פנחס מבחינת שווי נדל"ן מסחרי.

האם יש הוראה שתבטיח שהמכללה תמשיך ולא תהיה פיל לבן? אני חושב שבקצב הבנייה שלנו בעיר אנחנו נזדקק לשטחים הללו והשטחים הללו, משה אומר לי, הראיתי לו את התמונות, יתאימו למיקום בית ספר.

לגבי השאלה – האם ראיתי את החוזה של שנקר? שלומי, שעובד במשרדי, ראה את החוזה. ההערכה היא של רחמים שרם, שמאי הוועדה, והיא מדברת על 8 שקלים למ"ר, והיא אומרת שכיוון שהם השקיעו 7.5 מיליון שקל הם יקבלו 17 שנים חינם אין כסף.

לגבי השאלה – האם העובדה שישנו פער כל כך גדול ביניהם לבינם,

עו"ד גלעד שריר: בסדר, אולי זה לא פעם גדול וזה נהוג. אין לי מושג.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שאול, תמשיך לענות. לא לענות עכשיו לשאלות. זהו. תמשיך לענות לשאלה הבאה.

שמאי שאול לב: אני מנסה לענות בקיצור, למרות שאני חושב שהשאלות הן טובות ונכונות.

מר ישראל זינגר: מצוין.

שמאי שאול לב: לגבי השאלה – האם הפער של 50 מיליון ל-20 מיליון לא מפחיד אותי? אז הוא לא מפחיד אותי. אנחנו רגילים כבר שהשומות בחלקן הן יד להושיט ופה לדבר. אם אנחנו מחלקים את ה-50 מיליון בשטח, 4,000 מטר, אנחנו מקבלים כ-12,000 שקל למ"ר, זה מה שעולה לבנות מלון מפואר. אז ככה שזה לא מתקבל על הדעת. אבל יכול להיות שזה לא 20 אלא 25 מיליון שקל. מכל מקום, אנחנו נצמדנו ללשכה לסטטיסטיקה ואמרנו שלא נזוז מזה והסברנו שאנחנו שמאים של 20 עיריות ואנחנו מוציאים מאות שומות בשנה, אנחנו לא יכולים להיות במצב של סתירה בין שומה לשומה ולכן הקפדנו על העניין הזה.

נדמה לי שאלה השאלות שהיו אלי.

:??? השאלה אם נחתמו ההסכמים ...

שמאי שאול לב: אני אמרתי שלגבי המרכז האקדמי, זה כנראה בין השנים 2006-2010. אגב, שם ישנה בעלות פרטית של 75% של לגזיאל ואנחנו,

מר ישראל זינגר: אבל זה, מכיוון שזה לא רלוונטי והוא לא בדק את זה, הוא היה צריך לעשות, תוכל אחר כך לדבר,

שמאי שאול לב: לא, לא, אני דווקא יודע.

מר ישראל זינגר: יש? נבדק? או קיי. בבקשה.

שמאי שאול לב: אני דווקא יודע. ואני רק אמרתי שעד כמה שידוע לי הפער בין השומה שלי, 45 שקלים, לבין 26.5, הוא לא נסגר על ידי הפער הזה של השנים בין 2006 ל-2018. ועוד אמרתי שנדמה לי שרחוב בן גוריון קצת יותר טוב מרחוב פנחס. כלומר, בכל מקרה אתם מוכרחים להודות ש-45 שקל לשטח המרבי של ה-4,000 מטר הוא שיא חדש ברמת גן, ובדקנו גם בתל אביב. אנחנו העמדנו את דמי השכירות על ערכים ריאליים, הכול לפי הקווים של השמאי הממשלתי. לא סטינו לא ימין ולא שמאל. נדמה לי שאלה השאלות אלי.

מר שמואל לרמן: 100%. עכשיו אנחנו מתחילים ב -

עו"ד דוד שואקה: רגע, יש את השאלות אלי.

מר ישראל זינגר: כן, כן.

עו"ד דוד שואקה: לא לקפח.

מר ישראל זינגר: היועץ המשפטי, בבקשה.

עו"ד דוד שואקה: או קיי. אז אכן יש תנאי מתלה בהסכם וזה הבנייה של הבניין החדש, וזה גם עונה על השאלה שנשאלה – מה יקרה אם יפשטו רגל? אז אם הם יפשטו רגל ולא ישלימו את הבניין החדש, אז כל הנכס יחזור אלינו והם לא יחזירו את דמי השכירות. זאת התשובה בכל מקרה.

עו"ד גלעד שריר: לא יחזירו את דמי השכירות. או קיי.

עו"ד דוד שואקה: לגבי ההסכם הקודם שהיה ככה והיה ככה והיה ככה, ההסכם הקודם לא אושר, בגלל כל ההערות הוא נבחן מחדש, ומה שקובע זה ההסכם היום ולא ההסכם הקודם.

עו"ד גלעד שריר: התרשלנו בהסכם הקודם.

עו"ד דוד שואקה: איך ירדנו מ-50 שנה ל-25 שנה, 24 ו-11? שוב פעם, היתה הערה בעניין הזה, גם אני חשבתי שזה היה נראה לי יותר מדי. בעקבות זה התקיים משא ומתן עם המכללה ואחרי משא ומתן הם הסכימו לרדת ל-24 שנים ו-11 חודש.

לגבי הודעה מוקדמת, שבהסכם הקודם יש אפשרות לסיים, למסור הודעה על סיום מוקדם, כרוך בתשלום פיצוי – הנושא הזה נבחן היטב, ראש העיר בדק את זה אישית, את האפשרות הזאת, הוא שקל האם לתת הודעת סיום יותר מוקדם, והוא הגיע למסקנה שלא להפעיל את הזכות הזאת.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אלי מוסרי: שאלתי את נורית דיין שאלה. נורית דיין לא ענתה לי.

מר שמואל לרמן: שמאי לב סיים. דוד שואקה סיים. היו שאלות לנורית?

מר אלי מוסרי: כן, נורית דיין, כן.

מר שמואל לרמן: נורית, שאלות אלייך.

מר אלי מוסרי: אני שאלתי אותך – האם ידוע לך כי ניתנה לכאורה הסכמה בכתב של העירייה למכללת רמת גן העמותה, המאפשר לה להתקשר בהסכם עם המכללה האקדמית חל"צ להשכרת חלקים מהמבנים במתחם? זו השאלה ששאלתי.

עו"ד רועי ברזילי: שכירות משנה.

מר אלי מוסרי: שכירות משנה מה שנקרא.

גב' נורית דיין: באיזה הסכם, בהסכם של 99?

מר אלי מוסרי: לא, לא, בהסכם הראשון,

גב' נורית דיין: של 99.

מר אלי מוסרי: כן, בהסכם הראשון שאלתי אותך אם יש לך,

עו"ד גלעד שריר: הוא עד היום חל.

מר אלי מוסרי: ההסכם הזה עדיין בתוקף עד לרגע זה. השאלה שלי – האם ידוע לך האם ניתנה לכאורה הסכמה כזו בכתב לפי ההסכם של העירייה למכללה לעשות מה שנקרא שכירות משנה למכללה האקדמית ל-חל"צ?

גב' נורית דיין: או קיי. אז בהסכם התקף משנת 99 לא היתה הוראה או סעיף שלא מאפשר להם להתקשר בשכירות משנה.

מר אלי מוסרי: יש, יש, יש, יש, יש.

גב' נורית דיין: תראה לנו את הסעיף הזה. לעומת זאת, אלי,

מר ישראל זינגר: שניה רגע, נורית. אלי, אם שאלת בשביל להביך או לא,

מר אלי מוסרי: לא, לא שאלתי בשביל להביך.

מר ישראל זינגר: אז רגע, אז תן לה לענות. אם יש לך משהו אחר, זה כבר לא שייך. אם יש לך נתון נוסף – תאמר לה. בבקשה, נורית, ולא להפריע לה.

גב' נורית דיין: לעומת זאת, בסעיף 16/ח בהסכם החדש, אנחנו כן הגבלנו ולא מאפשרים שכירות משנה, אלא רק בהסכמת העירייה.

מר אלי מוסרי: או קיי. אז אני אקריא לך את הסעיף בבקשה, סעיף 9: איסור בנייה, משכון והעברת זכויות – המכללה מתחייבת בזה שלא לבצע את הפעולות שיפורטו להלן מבלי לקבל את הסכמת העירייה מראש ובכתב. סעיף ב' – להעביר את זכויותיה על פי הסכם זה ו/או למסור ו/או להשכיר ו/או לשמר את הנכס או חלק ממנו בכל דרך וצורה שהיא.

עו"ד רועי ברזילי: העיקר לשלוף, אני לא מבין.

מר ישראל זינגר: למה הסכמתם אז?

עו"ד רועי ברזילי: העיקר לשלוף.

מר אלי מוסרי: אני אמרתי שזה בסדר?

עו"ד גלעד שריר: אני לא חושב שהוא היה חבר מועצה אז.

גב' נורית דיין: אבל בסעיף 7/א, מטרת השכירות הינה – הפעלת בית ספר תיכון, מרכז אקדמי, לבתי ספר תיכוניים, הפעלת לימודים אוניברסיטאיים ו/או מטרה לימודית אחרת ... המכללה,

עו"ד רועי ברזילי: זה המחאת זכויות.

מר אלי מוסרי: זה לא רלוונטי.

עו"ד רועי ברזילי: זה המחאת זכויות.

מר ישראל זינגר: אני אמרתי, גמרנו, תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: זה המחאת זכויות.

מר ישראל זינגר: היא ענתה.

עו"ד רועי ברזילי: את יודעת מה זה המחאת זכויות?

מר ישראל זינגר: אלי, אמרתי, אין פינג-פונג.

מר אלי מוסרי: אתה מפספס פה את העניין.

מר ישראל זינגר: שמעתי. תודה רבה.

מר אלי מוסרי: זה לטובתך.

מר ישראל זינגר: הבנתי הכול. מעריך מאד. היא ענתה. אם יש משהו אחר,

מר אלי מוסרי: היא לא ענתה. היא לא ענתה.

גב' נורית דיין: המכללה לא העבירה את זכויותיה ...

מר ישראל זינגר: אין יותר. תודה רבה. אדוני היו"ר, מה עכשיו? מי מצביע?

עו"ד גלעד שריר: רגע, היו שאלות גם לאגף הנדסה שאלתי. גם ראש העיר הבטיח תשובה.

מר שמואל לרמן: ניתן לכולם, מה אתה דואג?

עו"ד גלעד שריר: הוא רצה לעבור להצבעה, או לדיון.

מר שמואל לרמן: איזה הצבעה? אנחנו לא בהצבעה בכלל.

מר ישראל זינגר: לדיון.

מר שמואל לרמן: השאלות לנורית סוימו. היתה שאלה על משהו לאגף הנדסה? של מי?

עו"ד גלעד שריר: כן, אני שאלתי.

עו"ד רועי ברזילי: השאלות סוימו, התשובות פשוט שקריות, פשוט שקריות.

מר שמואל לרמן: גלעד, למי שאלת?

עו"ד גלעד שריר: אני שאלתי. אתה רוצה שאני אחזור על זה?

מר שמואל לרמן: למי את מי?

עו"ד גלעד שריר: אגף הנדסה. אני לא יודע מי פה עונה.

מר ישראל זינגר: משה יענה.

מר משה בודאגה: לגבי התכנון והתשתיות – התכנון הזה כרגע זה תכנון ראשוני. כמובן שברגע שיהיה תכנון, ידברו על כל התשתיות, כניסות, יציאות, תנועה, מגרשי חניה, כל מה שצריך, כל מה שעושים בפרויקט, ולכן עדיין מוקדם מדי.

הדבר השני – הישיבה התיכונית – כן מתוכננת לעבור לשם ישיבה תיכונית, כדי לפנות מקום באזור הלל, כדי לאפשר לנו להקים שם גנים שחסרים מאד שם.

עו"ד רועי ברזילי: איפה היא? איפה היא בתכנון הזה?

מר משה בודאגה: יש לך שם בית ספר יסודי?

עו"ד גלעד שריר: משה, אני מבין, הבנתי מה שאמרה גם לדעתי מנהלת האגף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חבר'ה, לא תכננו את כל ה-30 דונם.

עו"ד רועי ברזילי: לא תכננתם כלום. לא תכננתם כלום. אין תוכנית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש פרוגרמה.

עו"ד רועי ברזילי: אין פרוגרמה. אין כלום. אתם לא יודעים כמה תלמידים לומדים בבית הספר החרדי.

מר ישראל זינגר: אני מבין שיש חברי מועצה,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: פשוט להכשיל, ראש העיר. תעלה להצבעה וזהו. זו המטרה. המטרה ברורה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, שניה, שרוצים להתנצח עם עובדי עירייה. שקט. התשובה מוצאת חן בעיניהם או לא, משה, ענית על זה, הלאה, תענה, תתעלם מההערות.

מר משה בודאגה: אמרתי, התכנון עדיין לא נגמר.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר משה בודאגה: יש לנו מספיק שטחים על מנת להכניס את כל מה שאנחנו רוצים,

עו"ד רועי ברזילי: איפה? תראה לנו.

מר משה בודאגה: רועי, אל תפריע לי.

עו"ד גלעד שריר: רועי, אבל אחר כך לא תקבל תשובה אם אתה צועק.

מר משה בודאגה: אל תפריע לי.

מר ישראל זינגר: אחרי זה 5 דקות להגיד לו.

עו"ד גלעד שריר: אבל הוא לא ענה. אבל הוא רצה לענות לי, תן לו.

מר ישראל זינגר: אבל מפריעים לו.

עו"ד גלעד שריר: אבל הבנתי, הוא רצה לענות. אני אצעק, יותר לא יפריעו. השאלה היא מאד פשוטה – פה כתוב 24 כיתות. להבנתי, תיכון חדש דורש 22 כיתות, פה מדובר על תיכון או ישיבה. כתוב – ישיבה או כפי שיוגדר על ידי העירייה, תיכון 24 כיתות. לא כתוב שתהיה את האופציה גם לישיבה וגם לתיכון.

מר ישראל זינגר: אז ענה משה,

עו"ד גלעד שריר: אני מבין, אבל חשוב לוודא שזה,

מר ישראל זינגר: טעות סופר.

מר משה בודאגה: אל תסתכל על המספרים של הכיתות. יש לנו שם מספיק. אנחנו נגבש תוכניות לגבי כל גוף שייכנס לשם, שתי כיתות ימינה או שמאלה, זה לא ישנה את העניין. או קיי? זה לא ישנה, יש מספיק שטחים.

לגבי הנושא של מגרש הכדורגל – רווח, אז בעניין הזה, ברגע שנסיים את כל השינויים, את כל הסבבים, יחזור להיות מגרש כדורגל. סבבים, זאת אומרת, בתי ספר שיעברו שיפוצים, אם נצטרך עוד בתי ספר,

מר משה רווח: למה לא בשלב שישר הוסכם,

מר משה בודאגה: לא בשלב הראשון.

מר משה רווח: אז מתי, מה, עוד 10 שנים? מתי?

מר משה בודאגה: לא 10 שנים. זה יכול לקחת פחות.

מר משה רווח: כמה?

מר משה בודאגה: אולי 3 שנים, משהו כזה.

מר משה רווח: זאת אומרת, עד 3 שנים,

מר משה בודאגה: משהו כזה. המגרש יחזור לקדמותו. או קיי?

מר ישראל זינגר: כל עוד נצטרך,

מר משה רווח: עד 3 שנים אני יכול,

מר משה בודאגה: משהו כזה, כן.

מר ישראל זינגר: תודה.

עו"ד רועי ברזילי: כבר 10 שנים,

מר משה רווח: זה כבר 3 שנים מבנים יבילים יש שם.

מר משה בודאגה: לגבי ועדי הורים – ועדי הורים שותפים איתנו לתכנון ואנחנו עובדים איתם כבר חודשים, עוברים שכונה שכונה, בודקים את הצרכים ונותנים את הפיתרונות. ואחד הפיתרונות זה כמובן מה שאנחנו מציגים פה

בן איש חיל – שאלת מה קורה, כמה תלמידים יש – זה לא משנה.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, לא?

מר משה בודאגה: לא, לא משנה.

עו"ד רועי ברזילי: טוב.

מר משה בודאגה: רגע. אנחנו קולטים ילדים ממקומות אחרים ואנחנו מוציאים ילדים החוצה לערים אחרות.

מר ישראל זינגר: תמיד זה היה כך.

עו"ד גלעד שריר: לבני ברק את לא מוציאה.

מר משה בודאגה: גם לבני ברק אנחנו מוציאים.

עו"ד גלעד שריר: מוציא?

מר משה בודאגה: כן.

מר דני גולדשטיין: כן, כן, לבני ברק כן.

מר משה בודאגה: טוב, אלה התשובות.

מר ישראל זינגר: תודה. בבקשה, אדוני היו"ר.

מר שמואל לרמן: דיון. אלי, אתה רצית לדבר, נכון?

עו"ד דוד מנחם: גלעד, לא התערבתי בשיחה, לבני ברק יוצאים פי כמה וכמה ממה שבאים אליך. רועי, אני אומר לך את זה בוודאות. שמעת? לבני ברק יוצאים פי כמה וכמה. פי כמה וכמה, אני אומר את זה כמה פעמים. לא רציתי להתייחס כשאתה מדבר.

מר שמואל לרמן: אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני מוכן לדבר רק אם יהיה שקט בשולחן הנשיאות.

מר ישראל זינגר: הוא צודק.

מר אדם קניגסברגר: מר רווח, זה הרווח של כולם.

מר ישראל זינגר: אדם, אתה תתחיל. אבל בואו, למען הסדר, לא מופעים חוזרים, מי מעוניין לדבר?

מר שמואל לרמן: כולם, כל השורה.

מר ישראל זינגר: רגע, לא יודע, חכה. אדם, אלי, ליעד, גלעד, רועי ודני.

מר שמואל לרמן: רמי, גם אתה רצית?

מר רמי פדלון: לא.

מר שמואל לרמן: רווח רצה לדבר גם, לא?

מר משה רווח: הוא ענה לי. ענה לי.

עו"ד רועי ברזילי: כל מי שלא נרשם לא מדבר, נכון?

מר ישראל זינגר: רק מי שנרשם מדבר. אנשים יכולים באמצע להחליט שהם לא רוצים. רשמתי. אחרי רמי רשמתי את אביבית,

מר שמואל לרמן: מוקי רוצה גם.

מר ישראל זינגר: מוקי ואביבית. תודה רבה. אדם, בבקשה. לא להפריע.

מר שמואל לרמן: אדם, עד 9:01.

מר אדם קניגסברגר: מר זינגר, כאדם שהשקיע, אני מדבר על עצמי, כאדם שהשקיע את רוב שנותיו למען מערכת החינוך בעיר ועם הבנה לא מועטה בתחומי תכנון ובנייה, אני מרגיש את האחריות הגדולה להחלטה שנקבל כאן היום למען ילדי העיר ומעמד העיר כעיר אקדמית. כל מה שאטען כאן כנגד התנהלות בקבלת ההחלטות בעניין המכללה, בא כדי לשפר את התהליכים שהיו ואציע גם פיתרון חיובי.

החלטה חשובה כמו ההחלטה הזו היתה צריכה להתקבל מזמן, לאחר דיון מעמיק ומקצועי בוועדת החינוך ובוועדת תכנון ובנייה, תוך בחינת חלופות נוספות. לצערי, בוועדת החינוך, שאתה מר זינגר עומד בראשה, לא עלה נושא מצוקת הכיתות במכללה על סדר היום של הוועדה ולו פעם אחת בקדנציה שלך. אמנם לא אחת העליתי את בעיית הצפיפות בכיתות מחוץ לסדר היום ותמיד הרגיעו אותי, וגם מר בודאגה שנמצא כאן אמר לי – יש לנו פיתרון לכל דבר.

על מצוקת התשתיות ובמיוחד של בתי הספר, התרעתי כבר לפני 3 שנים. ביקשתי לצמצם את הבנייה ההזויה ללא תשתיות בכל פורום אפשרי. ואני נאבק קשות על כך בוועדת תכנון ובנייה, אביבית מודעת לכך. אך גם היום מנסים במקום 1,200 דירות לשנה לאשר 2,000 דירות, ללא תוכנית אב לתחבורה וללא מחשבה על עתיד העיר. מה יהיה אחרי שבית הספר הזה יהיה מלא? ומה על בתי הספר בשכונות נוספות? רק השבוע, תקשיבו טוב, הוסיפו ליזם ברחוב עלומים 7 דירות על פי תקנת שבס, בניגוד לדעתי, כאשר בית הספר הקרוב על שם קורצ'אק מפוצץ. למה?

מר רמי פדלון: איזה מכפיל היה שם?

עו"ד רועי ברזילי: מה זה משנה, רמי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עזוב. עזוב.

מר רמי פדלון: אהה, לא משנה, לא משנה.

עו"ד רועי ברזילי: זה לא משנה.

מר רמי פדלון: לא משנה, אתה צודק.

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע לאדם.

עו"ד גלעד שריר: רמי, אבל אם לא יאושר היום, מה אתה עושה עם הדיירים שם?

מר רמי פדלון: יהיו לימודים בקרוואנים.

עו"ד גלעד שריר: אבל אם לא יאושר, למה שזה כן יאושר?

מר ישראל זינגר: רמי וגלעד, רמי, אני אחשיב לך את זה כמי שדיברת, אז אני מבקש. הלאה.

מר אדם קניגסברגר: רבותי, אין דחיפות ובוודאי ובוודאי לא בהילות בחתימת החוזה הזה היום. הניסיון שהיה בישיבה האחרונה שהתקיימה לפני למעלה מחודש ימים, אפילו חודש וחצי, שאם לא נאשר את החוזה תוך מספר ימים, המכללה לא תקבל אישור המל"ג, היה הטעיה. כי עכשיו נאמר שיש זמן עד סוף חודש מאי. גם לדברי מר בודאגה, שיש

לפתור את הבעיה בדחיפות לקראת השנה הבאה, כי אין פיתרון למערכת, היה ניסיון לא נאה להפעיל עלי לחץ, שהרי מדובר בשנה שאחריה ושגם בה אפשר עדיין למצוא פיתרון זמני. גם הניסיון של נשיא המכללה, מר דברת, שאמר לי שעליו להוציא 50 מיליון שקל על בניית המכללה ולכן הוא דורש חכירה ל-50 שנה, התברר כלא מדויק.

מר ישראל זינגר: אדם, ברשותך עוד דקה, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, תסלח לי, אתה תתן לי לדבר. לא שאלת שעתיים, תן לי לדבר. תן לי לדבר.

עו"ד גלעד שריר: הוא יכול לקבל זמן של חברי סיעתו. אדם, אבל הזמן של חברי הסיעה שלך, זה זמן, הוא יכול לקבל אותו.

מר אדם קניגסברגר: אני מציע לך, אני אומר לך ישראל, אם אתה תשמע אותי עד הסוף, אתה תלמד משהו. אתה לא שומע אף פעם ולא לומד כלום.

מר ישראל זינגר: אדם, עוד דקה, תמשיך.

מר אדם קניגסברגר: אני אגמור כאן ולא אתן לך לדבר אם לא תתן.

מר ישראל זינגר: יכול להיות, אז נעבור להצביע אם תפריע לכולם. אין בעיה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, כרגע תירגע. תצביע על מה שאתה רוצה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד גלעד שריר: פעם קודמת שעשית את זה ... ולא הצלחת להצביע. תנסה את זה עוד פעם.

מר ישראל זינגר: אל תדאג.

עו"ד גלעד שריר: אני לא דואג. לא תצליח.

מר ישראל זינגר: אני אצליח.

מר אדם קניגסברגר: גם הניסיון של נשיא המכללה, מר דברת, שאמר לי שעליו להוציא 50 מיליון שקל על בניית המכללה, ולכן הוא דורש חכירה ל-50 שנה, התברר כלא מדויק. כיוון שההוצאה האמורה לבניית 3,400 מ"ר היתה רק 17 מיליון שקל. ועכשיו הוסיפו לבנייה עוד 600 מ"ר וההוצאה לבנייה מוערכת ב-20 מיליון שקל. אבל בפועל הוא לא משקיע כסף בבנייה, כי העירייה, על פי החוזה, מאשרת לו 7 שנים פטור מדמי שכירות של 2.8 מיליון שקל בשנה, שמסתכמים ב-19.4 מיליון שקל, כלומר, בערך 20 מיליון. בקיצור, הוא נותן הלוואה לעירייה שנפרעת לשיעורין במשך 7 שנים.

אילו פרנסי העיר היו מציעים לו לפני שנתיים להעביר את התיכון המקיף ולהכניס במקומו את תיכון חדש, שתחזוקתו תהיה על חשבון העירייה, הוא היה אומר – תודה רבה, כיוון שהחזקת המקיף עלתה לו מיליון שקל. עכשיו כשהעירייה לחוצה, הוא מנצל את הפרצה ודורש הסכם חכירה ארוך טווח, שתנאיו צריכים להיבדק. עובדה שבזכות התנגדותנו, של אלי מוסרי ושלי, הוא קוצר מ-50 שנה ל-25 שנה ובחוזה יש חורים נוספים על אלה שתוקנו. בעקבות הערותי בוועדת הנכסים, כמו הצורך בהגדלת השטחים של המכללה האקדמית לצורך ארנונה בנפרד משטחי המכללה. צריך להפריד.

דבר שני – יש להגדיר במדויק, אני מבקש את עורכי הדין להקשיב, יש להגדיר במדויק את זכויות החכירה בחוזה. אלי ציין את זה, יש סוגים שונים של חכירה. יש להגדיל משמעותית את סכום הערבות המזערי שמופיע שם. 2 מיליון שקל זה פחות משנה אחת של ערבות. וכמובן יש להוסיף סעיפים המהווים הפרה יסודית של החוזה כמו בסעיף 18.

לצערי, חלק מחברי הקואליציה מנצלים את המצוקה שאליה נקלע ראש העיר ומחפשים את הנתח הפוליטי שלהם. יחד עם מחויבויותיי (אני כבר

מסיים) למערכת החינוך, אני צריך לעמוד על המשמר שהעירייה תחתום חוזה שיהיה ראוי לטובת העיר. ולכן, מתוך אחריות כלפי המערכת ועתיד העיר, אני מציע כי לפני חתימת החוזה ראוי לתקנו וכן לעשות בדיקה של אנשי מקצוע מתחומים שונים – האם הפיתרון שמוצע כאן הוא אופטימאלי? למשל, האם כל המוסדות שמנסים להכניס לשטח המכללות הכרחיים? אולי כדאי למצוא חלופות טובות יותר למכללה בפאתי העיר? למשל, בשטח של סמינר אפעל או בשטח הציבורי שיש לעירייה באזור הבורסה. אולי על ידי מתן תמריץ למכללות לעבור לשטח אחר בפאתי העיר, נוכל לנצל את כל המתחם לבתי ספר וגני ילדים שהעיר כה נזקקת להם.

לסיכום, אבקשכם לשקול הקמת ועדה קטנה לזמן קצוב שתורכב מחברי קואליציה ואופוזיציה, שתוכל לזמן אנשי מקצוע כדי לקבל המלצה למועצה בנושא.

מר ישראל זינגר: תודה רבה. אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אי, אדם, תודה רבה, באמת.

מר אדם קניגסברגר: על לא דבר.

מר אלי מוסרי: אני רוצה קודם כל לברך את חברי הוועד העירוני שיושבים פה, וטוב שבאתם, כיוון שאני רוצה שתדעו במה אנחנו, חברי המועצה, עוסקים בחיי היום יום שלנו, וזה לא משנה כרגע אם זה קואליציה או אופוזיציה.

דבר ראשון, לגבי נושא החינוך – בנושא החינוך יש תמימות דעים בין כל חברי המועצה (דוד, אתה מפריע לי). בנושא זה יש תמימות דעים בין כל חברי המועצה, קואליציה ואופוזיציה, כולנו גאים במערכת החינוך שלנו, כולנו נתמוך בדליה שעושה עבודה מצוינת, במנהלי ועובדי האגף, נעשה את כל הנדרש לפיתוחה ולקידומה של המערכת למען ילדי רמת גן.

צריך גם לברך את היועץ המשפטי, גם אמרתי קודם, על השינויים בהסכם. זה לא היה מובן מאליו, אני יודע עד כמה תקפו אותך, אבל טוב שעמדת כסלע איתן. בסך הכול זה האינטרס הציבורי וטוב שכך.

עכשיו אני רוצה לצטט משפט שאתה כתבת במכתב שלך היום, ואני מצטט: "אינני רואה מניעה חוקית להביא למועצת העיר דיון באישור ההסכם". פרשנות שלי – אין פה אהבה יתרה. פרשנות שלי. וצריך לקחת בחשבון, לא במקרה, חייבים 13 חברי מועצה לאשר את ההסכם הזה. אמרתי קודם שההסכם הראשון היה 3 תקופות מצטברות ל-25 שנה והיום זה ל-25. משמעות הסכם החכירה הוא בעייתי בעיני, זה יוצר סוג מסוים של בעלות על הנכס. צריך להבין את המשמעות המשפטית לזה. האם יש, אדוני ראש העיר, עוד עמותה פרטית אחת ברמת גן שזכתה לקבל הסכם חכירה כזה של נכס עירוני לתקופה כל כך ארוכה של 25 שנה, עם זכויות בנייה של עד 15,000 מטר? עוד אחת, קרוב לזה אפילו? רבותי, אני רוצה להזכיר לכולם שהבחירות מתקיימות בעוד 5 חודשים ו-20 יום בדיוק, וקיימת הנחיה של היועץ המשפטי לממשלה – ככל שמתקרבים לבחירות לא צריך להיכנס להתחייבויות ארוכות, אלא להשאיר את זה אחרי. ציטוט מדברי עו"ד דוד שואקה, עמוד 177 לפרוטוקול, בישיבת המועצה הקודמת. כולנו בעד השכלה גבוהה. אני מודיע שאני אשמח מאד ששתי המכללות יישארו ברמת גן לעוד הרבה שנים, בחוזי שכירות הוגנים, להם וגם לעירייה.

יש נושא של קדושת החינוך. כשבאתי לפה פגשתי שני חברים טובים שלי, גם את אלי וגם את איריס מהוועד, ודיברו על אחריות על הילדים. בעיני יש את קדושת החינוך ויש גם את קדושת החוק ויש גם את קדושת האינטרס הציבורי, ואסור בתכלית להכפיף קדושה אחת על חשבון הפקרת קדושה אחרת. האחריות שלכם, חברי הוועד העירוני, על כל נושא של ילדי העיר היא גם האחריות שלנו. הילדים שאתם מייצגים הם גם הילדים והנכדים שלנו. זו אחריות משותפת.

הסכמים בלי התניות -

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, דקה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> ישראל, לא כל יום יש כזה הסכם, אז ייקח עוד 2 דקות. לא הפרעתי לאנשים, אז אני מבקש ממך, תאפשר לי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> דווקא הפרעת, אבל תמשיך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני הפרעתי?

מר ישראל זינגר: קצת.

מר אלי מוסרי: אז אני מתנצל.

מר ישראל זינגר: טוב. תמשיך.

מר אלי מוסרי: הסכמים בלי התניות – תראו, העירייה ניהלה משא ומתן עם המכללה והחזירה לעצמה שטחים בלי התניות, מבלי לכופף ידיים, מבלי להאריך את חוזה השכירות, מבלי לחתום על הסכם חכירה לשנים רבות. בית הכנסת של העדה המרוקאית – אני מציע לך, אדוני ראש העיר, הייתי שם היום, כואב הלב. איפה שני הסגנים? בושה לעיר רמת גן שנראה השלד הזה שמייצג את העדה המרוקאית ברמת גן.

מר ישראל זינגר: אלי, מטפלים. תמשיך.

מר אביהוא בן משה: במקרה זה טופל היום.

מר אלי מוסרי: אני אשמח מאד לשמוע.

מר ישראל זינגר: אתה תשמע, לא היום, אבל תשמע.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו עובדים על זה חזק מאד.

מר אלי מוסרי: אני מאד אשמח. זה נראה רע. אתה מסכים איתי.

עו"ד דוד מנחם: אני מגייס כסף. הבאתי להם מיליון וחצי.

מר ישראל זינגר: מנחם, לא להפריע בבקשה.

מר אלי מוסרי: עמותת הספורט בבניין 9.

עו"ד דוד מנחם: אלי, 40 שנה, כמה זמן אתה חבר מועצה פה, 25 שנה?

מר אלי מוסרי: 20 בדיוק.

עו"ד דוד מנחם: אז רק אני בקדנציה הזאת דאגנו להביא מיליון וחצי והם התחילו לבנות את מה שבנו רק הקדנציה הזאת.

מר ישראל זינגר: אלי, תקבל תשובה.

עו"ד דוד מנחם: 20 שנה אף אחד לא אכפת לו מהמרוקאים, מעניין.

מר ישראל זינגר: עכשיו מה שביקשת, אני מוריד את זה, חצי דקה, תמשיך.

מר אלי מוסרי: ישראל, זה חשוב.

מר ישראל זינגר: תמשיך, הכול חשוב.

מר אלי מוסרי: תנועת הצופים, שבט הירדן משתמשים באותם מבנים. עכשיו אני רוצה להעיר הערה. אני שאלתי את גב' נורית דיין, מנהלת האגף, ואני רוצה לצטט פה משפט שלך חשוב מאד לרשום אותו לפניך. זה הדו"חות הכספיים של המכללה האקדמית של שנת 2016, ואני קורא: התקשרויות ביאור 18 – החל מחודש אוקטובר 2010 נכנס לתוקף הסכם דמי השימוש ושירותי הקמפוס במכללת רמת גן והמכללה אשר נחתם ביום 19 בפברואר 2006. על פי ההסכם ותוספותיו תעשה המכללה שימוש בבניין 2 כולו וכן תקבל שירותי קמפוס שונים. עלות דמי השימוש לחודש הינם כ-31 שקל למטר, צמוד למדד.

אני רוצה להגיד לך, אדוני ראש העיר, שאם אתה כראש עיר, או מישהו מעובדיך, לא נתנו לפי החוזה שהיום בתוקף הסכמה בכתב למכללה לתת מה שנקרא שכירות משנה במקרה הזה, לכאורה לכאורה זה הפרת הסכם.

מר ישראל זינגר: תודה.

מר אלי מוסרי: לא סיימתי, שניה, זה חשוב מאד שתדע, זה יעזור לך במשא ומתן ואני לא רוצה לצטט כרגע מה היה.

אני רוצה להתייחס, ברשותך, אדוני ראש העיר, לדבר שהוא באמת, אני שואל את עצמי את השאלה הבלתי נמנעת. תראה, אתה פרסמת חוברת יפהפייה,

מר ישראל זינגר: אלי, אלי, אלי, לא, לא, לא, עכשיו,

מר אלי מוסרי: לא, שניה.

מר ישראל זינגר: אלי, אני מכבד אותך, יש לך, אין,

מר אלי מוסרי: תן לי לסיים. זה חשוב מאד. זה חשוב מאד, ישראל.

מר ישראל זינגר: הכול חשוב. יש לך 3 משפטים ואני עובר הלאה. אז אל תראה חוברת.

מר אלי מוסרי: זו החוברת שהוצגה בפנינו, תראו, חברי הוועד, ופה תוכנית העבודה 2018 אסטרטגיה.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר אלי מוסרי: איכות מצוינת. רבותי, בחוברת הזאת 170 עמודים. לאגף החינוך יש בה 18 עמודים. דיברו על לחצים, דיברו על קטסטרופה, לא מוזכר במילה אחת הסיפור של בית הספר ונושא של קרית החינוך, במילה אחת. זאת אומרת, אני רוצה עכשיו לסכם את הדברים שלי. מה אתה צוחק?

מר ישראל זינגר: תנו לו לסכם.

מר אלי מוסרי: אני רוצה לסכם את הדברים שלי.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

מר אלי מוסרי: תראו, באמת, וזה לסיכום, אנחנו לא נגד החינוך, אנחנו באים לפתור את בעיית החינוך. ההסכם הזה הוא לא טוב. ואני אהיה יותר חריף – ניהול המשא ומתן, ואני לא מאשים פה אף אחד, היה תחת לחץ, משום שכביכול הכוח היה בצד השני. אחרי מה שאני היום אמרתי לך, אדוני ראש העיר, שהם בעצם עשו שכירות משנה בניגוד להסכם לכאורה, בלי כתב הרשאה של העירייה לכאורה, יש לכם קלף, לך אדוני המנכ"ל, לך אדוני ראש העיר ולכל מי שנוגע בדבר, לבוא למשא ומתן מסוג אחר עם המכללה ולהשיג את המבנים האלה בלי התניות. ואל תשכח דבר אחד, יש יום אחד אחרי 1 בנובמבר 2018 והכול יכול להשתנות. תודה רבה לך.

מר ישראל זינגר: תודה. ליעד.

מר ליעד אילני: תודה. ערב טוב.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, אתה כבר תדבר. סתם רק שאלה, לא ביקשתי רשות דיבור, רק אלי, חבל שאת המידע הזה לא אמרת לפני כן לי כיו"ר ועדת שיכון ומקרקעין וכעורך דין. למה לא אמרת לי את זה לפני שבועיים? לא, באמת אני שואל אותך.

מר ישראל זינגר: הוא שמר את זה למועצה.

עו"ד דוד מנחם: אמרת דבר חמור. יכול להיות שהיינו פועלים, מפעילים לחץ.

מר אלי מוסרי: מה היית עושה איתו?

עו"ד דוד מנחם: היינו מפעילים לחץ.

(מדברים/צועקים ביחד)

עו"ד גלעד שריר: מתי פגשת אותו לראשונה, את ההסכם? יומיים לפני הישיבה הקודמת. זו שיטת מחטף, לא? יומיים לפני הסכם כזה, עם פגמים כאלה חמורים שהיו בו.

מר ישראל זינגר: ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה.

מר ישראל זינגר: לא להפריע לו.

מר ליעד אילני: תראו, אמרתם לי קודם בזמן השאלות שלי, ששבוע כל כך ציני לא ראיתי הרבה זמן בפוליטיקה בכלל ובפוליטיקה פה בעיריית רמת גן בפרט. אני שוב פונה אל ההורים היקרים שיושבים פה, ראיתם היום בשידור חי איך אדם שמתקרא איש חינוך מתנהג כמו דיקטטור גדול. כשצריך לבוא ולדבר על הסכם כזה, שהוא הסכם שאנחנו מבינים שהוא במחלוקת עמוקה, אז עוד דקה, אז עוד חצי דקה. הרי הוא הביא את זה עכשיו בלחץ, חצי שנה לפני הבחירות, 5 חודשים. אז תן גם לכל החברים פה לדבר 10 דקות אם צריך, גם אם זה לא כתוב בפקודה, כי זה חינוך.

מר ישראל זינגר: יש חברים אחראים שלא חיכו לישיבה ושאלו, אבל תמשיך.

עו"ד גלעד שריר: אבל אתה לא ענית על השאלות. השאלה שלי לא היתה טובה וראויה? לא הבנתי.

מר ליעד אילני: סליחה, לא להפריע לי, סליחה.

עו"ד גלעד שריר: היא היתה שאלה מתריסה?

מר ישראל זינגר: תן לו לדבר. היית פונה אלי כמו שפנית תמיד וקיבלת תשובות.

עו"ד גלעד שריר: פניתי.

מר ישראל זינגר: פנית לפני יומיים, כן.

עו"ד גלעד שריר: לפני יומיים נתת את החומר. למה, ידעתי את החומר לפניי? מתי העברת את החומר, ראש העיר? העברת אותו לפני יומיים.

מר ישראל זינגר: הבנו. היום זה 'שואו' לכולם, הבנתי. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: לא. מי שהזמין לפה את ועד ההורים עשה את ה'שואו'. ואני אגיד למה, אני אסביר להם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בוא נהיה ענייניים, ליעד. תהיו ספציפיים.

מר ליעד אילני: אני לגמרי ענייני.

עו"ד גלעד שריר: למה בחרת שלא לענות לי? אני לא מבין.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עזבו את השטויות עכשיו.

מר ליעד אילני: אני לגמרי ענייני.

עו"ד גלעד שריר: למה בחרת שלא לענות?

מר ליעד אילני: סליחה, תן לי רגע,

מר ישראל זינגר: יש לך תור עוד מעט להגיד.

מר ליעד אילני: כי בכל ישיבת מועצה, עם כל הכבוד לנושא החשוב מאד הזה שאנחנו דנים עליו היום, דנים בנושאים לא פחות חשובים. וגם לדיונים האלה רוצים להיכנס תושבים ולשמוע.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: והם נכנסים.

מר ליעד אילני: מה זה נכנסים?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש פה גברות שנכנסות לכאן כל שבוע.

מר ישראל זינגר: אביבית, אביבית,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: יש פה אנשים קבועים שנכנסים כל שבוע, ליעד.

מר ליעד אילני: אביבית, לא צריך להיות במגננה, תני לי לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: די, נו, 'בחייאת'.

מר ליעד אילני: תני לי לדבר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כל ישיבה, סליחה.

מר ישראל זינגר: תני לו לדבר. את מפריעה לו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה לא יפה להגיד את זה.

מר ישראל זינגר: את מפריעה לו, זכותו לומר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני מגיבה.

מר ישראל זינגר: לא, לא להגיב.

מר ליעד אילני: תבקשי 5 דקות ותגיבי. חברים, מה שאנחנו עושים פה היום, ולמה זה ציני? אנחנו נדבר היום קצת על צ'רלי צ'פלין, נעבור מהסרט שלו 'הדיקטטור הגדול' לסרט 'הנער'. אתה מכיר את הסרט 'הנער'? שהוא מצא את ג'קי, הילד הקטן, ושלח אותו לשבור חלונות כדי שהוא יוכל אחרי זה להגיע כזגג. 4 שנים וחצי כראש העירייה, אתה וחבריך להנהלה, גם בהנהלה הקודמת, הבאתם אותנו למצב הזה, ועכשיו אתם דוחקים אותנו לקיר. אין ברירה אלא לאשר. יהיה בסדר, נמצא פיתרונות לכל דבר. זה, אדוני המנכ"ל, ציטוט שלך מפי אדם קניגסברגר. שאלתי את מנהלת האגף והיא התפלאה על שאלתי. אני כבר במשך למעלה משנתיים שלוש מבקש שנכבד החלטה של ועדת המשנה לתכנון ובנייה, שנציג אגף החינוך יישב בוועדה, כי זה מה שקבענו, והוא לא מגיע. אני רק מקבל, בהמלצת המהנדסת, את הדברים של אגף החינוך. יתרה מכך, אני בטוח

שיהיה פה אחד, שגם יו"ר הוועד או מי מטעמו ישתתף בכל ישיבה של ועדת התכנון והבנייה ויאמר את דעתו. ולא נצטרך להגיע כאן למצב שאנחנו עם אקדח לרקה. והציניות לא נשברת. כשאני נסעתי היום, בדרך לישיבה, והסתכלתי על המונומנט הנפלא הזה שנקרא מרום נגבה 2, נזכרתי מי חתם על היתר הבנייה שלו. איפה הייתם אז?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מתי הוא ניתן?

מר ליעד אילני: נזכרתי מי חתם על היתר הבנייה שלו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: על נגבה?

מר ליעד אילני: כן. יש איזה בניין כזה מפלצתי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, רק תציין שזה לא בקדנציה הזאת.

מר ליעד אילני: לא משנה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה משנה. בוא נדבר על מה שהיה לפני 50 שנה.

עו"ד גלעד שריר: 40 קומות לוקח איזה שנתיים לבנות.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה אומר נגבה, כאילו זה נחתם היום.

מר ליעד אילני: זה לא משנה, כי זה אותם אנשים שאוחזים בהגה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה שזה נבנה היום, זה לא נחתם היום.

מר ליעד אילני: בסדר, תגיבי לי אחרי זה.

עו"ד גלעד שריר: לא היית חברת מועצת עיר אז?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא הייתי בוועדת בניין עיר. בוא נדייק.

עו"ד גלעד שריר: לידך יושב היו"ר.

מר אדם קניגסברגר: היית בקואליציה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: חלק מהזמן. דווקא בבניין הזה לא, במקרה. חבל. יבאסה. חבל.

מר ליעד אילני: אני מבקש לסיים. תודה. ואני שואל את מנהלת אגף החינוך – מה קורה אם לא נאשר את ההסכם היום? אז ראש העיר מתפלא על השאלה שלי, כין אין תכנון למעשה איפה יקום הקרוואן הבא וכמה זה יגזול משטחי החצר, משטחי המחיה של התלמידים בקורצ'אק, שכבר היום הוא פחות משל אסיר בבית סוהר. ולא צריך לדבר על כל המחקרים, על כמה שזה מעודד אלימות. יש פה ראש עיר, הוא איש חינוך דגול, מנוסה ממני.

תראו, אני חייב לומר שביומיים האחרונים התלבטתי רבות וקשות. שוחחו איתי הרבה מאד תושבים משני צידי המתרס, הרבה כאלה שטענו שההסכם הזה מושחת. אז אני רוצה לומר, חברים, אני לא מצאתי בהסכם הזה שחיתות, גם היועץ המשפטי אם הוא אישר להעלות את זה לכאן אני מניח שלא מצא בהסכם הזה שחיתות. אני בכלל חושב שכדאי להפסיק לצעוק כל הזמן על כל דבר מושחת, כי בסוף לא שזה זאב זאב, אלא הפוך, זה נותן לגיטימציה למערכת להיות מושחתת, כי גם ככה צועקים לה שהיא מושחתת. אני אגיד לכם מה כן מצאתי בהסכם הזה, ואני מסכים עם אלי, מצאתי בהסכם הזה עירייה חלשה ונשיא מכללה חזק. ולמה הגענו למצב הזה, אדוני המנכ"ל? כי הגענו למשא ומתן הזה, כפי שאמרה לי מנהלת אגף החינוך, אין ברירה. אם לא – ייצאו החוצה. ואנחנו צריכים אותו עכשיו יותר מאשר הוא צריך אותנו. ואין לי טענות לא אליו ולא למכללה, חברי לאופוזיציה, כי הוא מנהל משא ומתן כמו שמנהלים משא ומתן בעולם

העסקי. אם מי שעומד מולך היום הוא בעמדה חלשה, תנצל את זה. אבל זה לא אומר שזה מושחת.

מר ישראל זינגר: דקה בבקשה.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר לחברי, מי שחושב שבחיים הפוליטיים הדברים הם שחור או לבן, הוא טועה. מי שחושב שהעולם הפוליטי הוא עולם שאחד ועוד אחד שווה שתיים, שיילך לאקדמיה. בעולם הפוליטי, מי שבחר על עצמו להנהיג ולהיות נבחר ציבור, צריך לעיתים קרובות, לצערנו, לקבל החלטה שהיא לא בין החלטה אידילית להחלטה מצוינת, אלא בין החלטה שהיא רעה להחלטה שהיא הרע במיעוטו. אני כנציג של הרבה הורים ותלמידים בעיר, זה ה'טיקט' המרכזי שלי ואני מודה, לא יכול לשמוע שיהיה פיצול של אחים, לא יכול לשמוע שיפתחו קרוואנים נוספים או שישלחו תלמידים לבתי ספר מרוחקים. לא יכול. והיות ולא שמעתי חלופה אחרת שהיא ריאלית, אז אני מודה, אדם, שההסכם הזה הוא רע. אבל, אם הייתי שומע שההורים, ובגלל זה גם שאלתי, ההורים של תיכון אלון או ההורים של תיכון מקיף מתנגדים להסכם הזה, שהם גם צד בעניין, יתכן והייתי משנה את דעתי. אבל היות ואין מתנגדים להסכם מצד ההורים ואין פה אף אחד, עם כל האהבה לילדים ולנכדים, אין פה אף אחד כנראה שיודע מה זה עכשיו לקחת ילד שלו לבית ספר אחר או לפצל בין ילד בכיתה א' לילד בכיתה ד', שבמקרה שניהם אחים, אין משהו אחר. אנחנו כאן היום בסרט הזגג, משלמים על הטעויות שישראל זינגר עשה ועל זה שהוא חלש ועל זה שהעירייה חלשה, וצריכים היום לבחור בין שתי חלופות – חלופה אחת של לפצל אחים ולפתוח קרוואנים ולשלוח ילדים, כפי שאמרה מנהלת אגף החינוך, ללמוד רחוק; וחלופה שניה, של לאשר את ההסכם הזה, שהוא הסכם רע, אבל בצער רב וכמה שהיד שלי כבדה אני ארים אותה בעד.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. גלעד.

עו"ד רועי ברזילי: נפלאות הן דרכי הפוליטיקה.

מר אלי מוסרי: מה לעשות?

עו"ד רועי ברזילי: זה לא ייאמן.

מר שמואל לרמן: לכן זה מעניין לפעמים.

עו"ד רועי ברזילי: באמת, לפעמים זה באמת מעניין ומפתיע. איזה זרמים שוחים שם, איזה דגים מתחת לרפש הזה.

מר שמואל לרמן: גלעד, בבקשה.

עו"ד גלעד שריר: עולם אינטרסנטי, רועי. אני רוצה להגיד בפתח הדברים חד משמעית, כי נעשה, ראש העיר, הציגו קודמי, נעשתה מניפולציה נהדרת מצידך, אני חושב שלקח לך 4.5 שנים, אבל אתה מוכיח כישורים פוליטיים, פחות ניהוליים אבל פוליטיים אין ספק, והמניפולציה הזאת, לשים החלטה ערכית לטובת העיר אל מול החלטה לטובת ילדי העיר, זו מניפולציה ברמה גבוהה. ואני אגיד חד משמעית – אני בעד הוספת שטחים לבתי הספר בעיר. קיימת מצוקה קשה, כולם מכירים אותה, אני מכיר אותה, החזקתי בתיק הנכסים בעיר הזאת כמעט חצי קדנציה, אני יודע מה קורה בעיר. יש בתי ספר בעיר שבהם הילדים יוצאים להפסקות בדירוג מרוב העומס. אני לא רואה שאתה מטפל בזה כרגע. אני חושב שיש לנו אחריות כלפי כלל התושבים – גם כלפי ילדי העיר וגם כלפי שאר התושבים. ואין לי ספק שאנחנו צריכים למצוא פיתרון דחוף גם לאשכול הזה, שלמען הסדר הטוב אני אגלה שילדי לומדים בו. וגם בבית הספר שבו יש עודף עומס. העומס הזה נובע מהתנהלות חסרת אחריות וחסרת תכנון עד כה. אם במגדל שציין קודמי, מגדל נגבה ליעד אמר, ואם ב-800 יחידות הדיור שאושרו באזור הזה, או התוכנית שאושרה רק שלשום, כמו שציין אדם, בלי שיודעים עוד מהן החלופות לבתי הספר. יחד עם זאת, אסור לנו להתעלם מהפגמים הקשים והריח הרע שמדיף ההסכם הזה. אם נסכם בכלל את הקדנציה הזאת שלך, אני חושב שההסכם הזה הוא פשוט סיכום נהדר. המילה בעיני שקופצת שאני רואה את ההסכם הזה, ראש העיר, זה קומבינה. ככה ראינו אחת אחרי השניה, פעם אחר פעם. הפעם עשינו מזה 'שואו' גדול עם ועד ההורים העירוני, פעמים קודמות אתה מעביר את זה בסוף הישיבה בשעה חמישה לשתים עשרה בלילה. אבל הסכם אחרי הסכם אנחנו רואים קומבינה. פעם קודמת מכרנו נכס עירוני ב-12 מיליון שקל, כאשר החברה שקנתה מאיתנו פרסמה בדו"חות הכספיים הציבוריים שלה שהיא כבר מכרה אותו הלאה, עוד לפני שאישרנו את המכירה היא מכרה

אותו ב-60 מיליון ואנחנו אישרנו מכירה ב-12. והתגאינו, כי הגדלנו את ה-12 מימי צבי בר ל-15, אם אני לא טועה במספרים. אז זה עוד פעם, ריח הקומבינה, מילה שתלווה אותך ואולי יעשו מזה 'קמפיינרים' כבר 'סלוגן' להמשך המרוץ פה.

המכללה תמשיך לשלם לנו בהתאם להסכם הזה שאתה מביא פה לאישור המועצה, ראש העיר, 5 שקל למטר, למרות שהשמאי שלנו אומר שזה שווה לפחות 20. ומר מוסרי מראה לנו שהם משכירים את זה לצד ג' ב-30 כבר היום, 31. היא תשלם את ה-5 שקלים האלה למטר בהסכם החדש שאתם תאשרו היום עד 2024. היתה לכך סיבה? לא נראה. לא יכולים לנהל משא ומתן יותר טוב כשיש לנו שמאות? לא נראה שלא. האם הם נצמדו לשאר השמאויות שלנו? הם נצמדו. למרות שאין לנו את זה ב-400%. האם ה-6 שנים האלה זה כספי ציבור שאפשר לזרוק לפח כי פשוט קריטי לנו עכשיו לאשר את זה ולעשות 'שואו' גדול? קומבינה, ראש העיר. ואני חושב שיש בהסכם הזה הרבה פגמים. אגב, היו בו פגמים על גבול הרשלנות כשזה הובא למועצת העיר בפעם הקודמת. ההסכם שנותן ערבות של 10% מהתחייבות המכללה, אבל נותנים לה 20 מיליון מתנה. ההסכם שמאפשר להם בנייה, אבל לא מונע מהם לקבל את המימון שיבקשו אותו ממשרד החינוך, לא מונע מהם. אמר השמאי שכל הדבר הזה הוא כל כך חשוב וטוב, ואני מצטט, פה בישיבה – מכיוון שלעירייה אין את הכסף הזה, המכללה בונה עבורה. זה עבר ליד כולם ככה, ראש העיר. אומר מוסרי לא פעם ולא פעמיים, מדבר על רשלנות כספית ועל איפה העודפים שהיו פה לפני כן, ואני החזקתי את תיק הכספים פה איזו תקופה, אני לא מסכים איתו, אני לא חושב שצריך להשאיר שקל עודפים, צריך להשתמש בכספים, הם כספי ציבור ואם נשאר עודף צריך לשלוח צ'קים לתושבים ולהחזיר להם, במטאפורה. יחד עם זאת, אם אנחנו מגיעים למצב שהשמאי אומר שאין כסף לעירייה ולכן היא מבקשת תזרימית שהמכללה תבנה עבורה, אני תוהה, בלי קשר להסכם, אין לנו 20 מיליון שקל תזרימית? מיליארד וחצי שקל התקציב, ואין לך 20 מיליון שקל לבנות כיתות? סדרי העדיפויות שלך הם החינוך, אבל לכיתות אין כסף, 20 מיליון שקל.

ראש העיר, שאלתי שאלות בכתב, אתה התרסת ששאלו, אבל אני שאלתי שאלות בכתב כמה שעות אחרי שקיבלנו את החומרים. מעניין כיצד היה עלי לנחש ששוב תביא את ההסכם הקלוקל הזה בחטף והייתי צריך לשאול מראש מה אתה הולך להביא. נראה שמן הראוי שברגע שקיבלתי אותו ביום שלישי, קיבלת שאלות. לא היה נוח לענות עליהן, שאלות חשובת, כמו – למה אנחנו צריכים לחתום על הסכם ל-25 שנים, כשבדפים של המועצה להשכלה גבוהה, גם בתירוץ שלהם, שלאורך זמן מספיק להם 10 שנים בשביל לקבל את ההכרה. נראה שפשוט עדיף להתעלם מאשר לענות

ענייניות. עכשיו, השאלות העניניות הן לטובת העיר, הן לא למניעת ההסכם. הן לקבלת הסכם יותר טוב ועדיף לטובת כלל העיר.

אני אשאל עוד פעם שאלה שעלתה פה לפני חצי שעה, ולא קיבל עליה תשובה חבר המועצה עו"ד ברזילי – נבחנה אפשרות נוספת, כגון פינוי בית ספר שבו לומדים 80% מהתלמידים שאינם תושבי העיר? כלומר, לשים את ילדי העיר בעדיפות ראשונה. האם הצגת את האופציה הזאת בפני ועד ההורים כששכנעת אותם לבוא ולהילחם ולעמוד על הרגליים האחוריות, במקום למכור אותנו ואת המכללה ועוד פעם לעשות הסכם קומבינה? האם בדקנו? לא בדקנו. אני כבר יודע את התשובה כי ענו לנו עליה. האם זה היה פותר לתיכון חדש את הבעיה ומאפשר לנו לבנות בית ספר יסודי צומח ולהחזיר את עמישב אז לאשכול? כנראה שכן. אני חושב שחייבים להגיע להסכמה עם המכללה, זאת האופציה היחידה, אין ספק. אני אישית ייצגתי את העירייה ודיברתי בוועדת לצורך השארת אוניברסיטת בר אילן בעיר. אני חושב שהאוניברסיטאות והמכללות הן משהו מהותי בעיר, בעיר שהולכת ומזדקנת, ואין שום רע בזקנה, אבל אם לא יהיה פה דם צעיר העיר הזאת פשוט תגווע והיא הולכת לכיוון הזה. ולכן, אין ספק שאני בעד להשאיר את המכללה. אני לא בעד להפעיל את סעיף 7 להסכם שלה היום ולהגיד לה – גברתי, תוך 4 שנים תצאי מפה. חד משמעית לא. יחד עם זאת, גברתי, את מפרה את ההסכם, את לא תתפסי אותי במקום לא נעים ותגידי לי – תכננתי לקוי, בניתי מגדלים, 800 יחידות דיור, לא חשבתי על פיתרונות ציבוריים. למרות שאגב, כבר 4 שנים אנחנו אומרים את זה בכל מיני ישיבות וועדות ומנפנפים אותנו ככה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> גלעד,

<u>עו"ד גלעד שריר:</u> אין בעיה. אני אסיים. אז חייבים להגיע להסכמה, כי אנחנו רוצים להשאיר ואתה בעיר. יחד עם זאת, ההסכמה הזאת שמוצעת פה ומביאים אותה לפתחה של מועצת העיר ומבקשים מאיתנו להצביע עליה, אני חושב גם, שזה לא מושחת, זה פשוט ניהול קלוקל מהתחלה ועד הסוף. ניהול קלוקל של התכנון העירוני, ניהול קלוקל של הבנייה, ניהול קלוקל של ההבנה. אלי הציג פה, לא חשבתי על זה, 10% מהתוכנית השנתית שלנו זה החינוך ואין לנו חצי מילה על זה שיש לנו צורך דחוף בתש"פ והצגנו את זה בתשע"ח. איפה היה התכנון הזה? לא ידענו על הצורך הזה? פשוט ניהול קלוקל, מהתחלה ועד הסוף.

אני חוזר, אני עורך דין, וקראתי את ההסכם וקראתי את ההבנה, ואני מבין עסקים, יש בעיה קשה בהסכם. אני חושב שטעה חבר המועצה אילני שיש שתי חלופות. יש עוד חלופה, והחלופה היא לא לחתום על ההסכם היום, לתת את המנדט כמו שהציע אדם לחלק מחברי המועצה לנהל את המשא ומתן הזה כמו שצריך, כראוי, כמו שמנהלים משא ומתן עסקי, כמו שעשית פה במועצת העיר בהסכמים אחרים, כולל מול חברות ביטוח וכולל מול חברות אחרות, יזמיות ואחרות, כשהיה צריך, כשההסכם שהובא למועצת העיר היה הסכם רע. פה, חד משמעית היה הסכם רע, מכיוון שהוא בא פעם אחת ונשלח לתיקון כי הוא היה כל כך גרוע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, גלעד. רועי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כל הכבוד, גלעד.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אם כבר הזכירו סרטים, אז מה שיותר עולה בעיני בכל הסיפור הזה, זה סרט, גם, קלאסיקה, אבל קלאסיקה ישראלית – שמיכה חשמלית ושמה משה, של אסי דיין. יש איזה קטע שמשה נשכב על הגב של האוטו במזבלה, מסתכל לשמים, מצביע ככה לכוכבים ואומר – אין תוכנית. חיים. נקודה. ככה, זה המשפט שלו. וזה משפט גדול, שאומר הכול. וזה אומר הכול על ההתנהלות של העיר הזאת ב-10 השנים האחרונות, שבהן על השולחן הזה ישבו אותם האנשים חוץ מזינגר, שישב אגב איתי פה, בצד הזה. ואותם 5 אנשים,

<u>מר שמואל לרמן:</u> אז הוא היה בצד השני.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז אני הייתי בצד הזה וזה היה פה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני לא ישבתי פה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הוא היה באותה עמדה שלי בזמנו. אבל אותם אנשים ישבו, עם אותן עמדות, ולאותם אנשים היה מאד נוח לפני 5 שנים ולפני 7 שנים וגם לפני 4 שנים, בתקופה שלך ישראל, שאפשר לבנות תיאורטית 80 ו-90 יחידות לדונם. שהיום האדם הכי קיצוני בוועדה, הכי

קיצוני בוועדה אומר ש-50 זה מוגזם. פי 2 היה ניתן לבנות לפני רק 3 שנים. ואתה ואביבית חיפשתם פיתרונות איך לבנות כמה שיותר. ואם זה לא עבד,

מר אדם קניגסברגר: ופדלון, ופדלון.

עו"ד רועי ברזילי: ונפלתם בבית משפט פעם אחת. ואחרי זה עשיתם תוכנית מדיניות ונפלתם עם תוכנית המדיניות בוועדת ערר. ואז הפקדתם תוכנית שבסוף לא יצאה לדרך, כי היא לא היתה צפופה מדי. ואז הפקדתם עוד מדיניות שעוד פעם נפלה. כל הפעולות האלה נועדו בסוף להגדיל את מספר הדירות, בלי חשבון, בלי תוכנית, בלי מחשבה. וסוף מעשה במחשבה תחילה. זה המקום שאנחנו נמצאים בו. מצאי התכנון אזל, הוא היה מוגבל מהתחלה ואזל. הוא לא אזל רק בשביל לבנות, בשביל שעכשיו הכיתות הפכו להיות מלאות. הוא אזל גם עבור אנשים שרוצים לתכנן את הבית שלהם ולבנות. כי היום הם הרבה פחות יכולים לקבל דירות ותמורות ובגלל זה פחות פרויקטים מתקיימים בגלל העניין הזה זה הנזק שגרמתם בתקופה הזאת ובגלל זה אנחנו מתכנסים כאן. וזו אותה פרקטיקה שקורה עכשיו. שוב, מציגים לנו תוכנית, לא מציגים לנו תוכנית למעשה, מציגים לנו איזו שהיא פרוגרמה של מה שאנחנו רוצים שיהיה, בלי תוכנית, זו לא תוכנית. קודם כל אומרים – אנחנו רוצים לעשות הסכם, קודם כל אנחנו רוצים לעשות הסכם, אחרי זה אנחנו נתכנן מה יהיה. בודאגה אמר – לא, הדברים לא סגורים, מנהלת אגף החינוך נשאלת כמה ילדים הולכים ללמוד בבית הספר החרדי שעומד להיפתח פה, כמה תלמידים בכלל לומדים שם – היא לא יודעת. כמה תלמידים תושבי רמת גן צריכים ללמוד שם או לומדים שם היום – היא לא יודעת. האם יהיה שם בני עקיבא או לא יהיה שם בני עקיבא? האם יהיה שם בכלל תיכון דתי לבנות או לא יהיה שם תיכון דתי לבנות? התוכנית הזאת שמוצגת לנו היא לא תוכנית תכנונית, היא תוכנית פוליטית, כי היא נועדה לרצות את ש"ס, שצריכים את בית הספר החרדי; היא נועדה לרצות את אביהוא, שצריך את בני עקיבא ואולי את המכללה לבנות; היא נועדה אפילו להרגיע את רווח שחייב את מגרש הכדורגל לאנשים לו. ואתם יודעים מה, גם איצ'ה דיבר כמה דברים, אז ישר אמרו לו – אתה יודע מה, איצ'ה, נסדר לך במרכז מועדון של זה. היא תוכנית ללא תוכנית.

לפני שאנחנו הולכים לחתום על הסכמים גדולים מול היזם, אולי קודם כל נתכנן. הלא ממילא, ואני אומר לכם את זה בעיון הכי קצר על ה-תב"ע, גם ה-תב"ע הקודמת, ה-205, וגם ה-תב"ע הנוכחית 340, מחייבת תב"ע

בסמכות ועדה מחוזית. יש פה תוכנית שצריכה להיות בסמכות ועדה מחוזית, ייקח לה 3-4 שנים לצאת לדרך. אז מאיפה הלחץ הזה לצאת לדרך? בואו נתכנן קודם מה אנחנו רוצים. בואו נתכנן. יש מקומות כרגע לתת פיתרונות לשתי כיתות בשנה הקרובה כפי שעולה הצורך, ונתכנן את זה כמו שצריך, איך אנחנו רוצים לראות את המתחם הזה. אני, ישראל, ואתה יודע את זה, כבר לפני 8 או 9 שנים דיברתי על המקום הזה כיעד. אני אמרתי שצריך להכשיר את המקום הזה כמקום לפיתרון לצרכי ציבור כבר לפני 8-9 שנים, בתחילת דרכי בוועדה המקומית.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ואני אמרתי לצרכי חינוך גם כן,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בוודאי. בוודאי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ואכן הרוב זה כך.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בוודאי, אני דיברתי על זה. אבל בינתיים, בתקופה הזאת שאני דיברתי על זה שזה צריך לקום לצרכי חינוך, נכנס בית ספר שיש לנו שם, היה לנו אז 11 תלמידים מתוך 90, היום יש לנו 16 תלמידים מתוך 90, נכנס לשם בית כנסת שלדעתי לא היה צריך להיות שם, בשטח חינוך. אגב, שזה סותר את מטרות ה-תב"ע. יש שם כל כך הרבה. אז למה אצה לנו הדרך? בואו נתכנן את זה טוב. נפסיק לחזור על שגיאות העבר.

אני רוצה כמה דגשים בתוך הסיפור הזה, ישראל, בזמן שאנחנו מתכננים את התוכנית, למשל במורדי הגטאות, בסביבת מורדי הגטאות, בית ספר מורדי הגטאות, המבנים שנמצאים, הבתים הפרטיים סומנו להריסה מתוך מטרה להרחיב את בית הספר. בקדנציה שלך הסימון להריסה התהפך והפך להיות לבניין מגורים. הנה לך הפיתרונות משנת 79 שהיו מצויים בתוך הוראות התוכניות החלות היום ואנחנו לא מממשים אותם. יהיה לנו הרבה יותר זול, היה להרוס וילה על דונם שנבנית שם, ולשלם 6 מיליון שקל פיצויים, ולבנות שם כיתות, מאשר היום להתחיל להיכנס לתוך הסכם שהוא בעייתי. גם אף אחד לא תוקע בידינו שבעוד 7 שנים המכללה, אחרי שהיא קיבלה שכירות 500,000 שקל לא תגיד – שלום ולהתראות. הם לא חייבים לנו כלום.

מר ישראל זינגר: תודה. חברים, מי שהצביע קודם, אני מצטער.

מר אריה מזרחי: אני הצבעתי מהתחלה, מלכתחילה. זה שלא רשמו אותי?

מר שמואל לרמן: דבר, אריה.

מר ישראל זינגר: אריה, בבקשה.

מר אריה מזרחי: אני רוצה לחזק את החברים שדיברו פה. א', טוב שההורים פה נמצאים וטוב שנמצאים אנשים אחרים, ראיתם היום דוגמא איך מעבירים דברים, יש להם רוב, אין שום בעיה להעביר. גם אם ירצו לבנות מה שלא נראה הגיוני, הם יכולים להעביר. אבל אני גם כאיש חינוך, גם אדם איש חינוך, גם ישראל איש חינוך, יש לנו אחריות כלפי הילדים. כשהבן שלי הלך ללמוד במכללה דרשו ממנו 30,000 שקל, לא עשו לו שום הנחה שהוא תושב רמת גן, כי הם עסק פרטי. הם עסק שנועד להרוויח. זה שאנחנו רוצים שהמכללה תהיה ברמת גן, זה יופי. אבל, אנחנו לא צריכים להסכים להסכם רע. וההסכם הוא הסכם רע. המכללה הפרה חוק יסוד או סעיף יסודי בהסכם וחכרה לצד שלישי בפי 3 כסף ממה שהיא משלמת לנו. זאת אומרת, עשתה קומבינה על חשבוננו. לכן, ההסכם ניתן לביטול ואנחנו בעמדת כוח מול המכללה.

אני הייתי מציע עוד חלופה – אפשר להעביר את המכללה לאזור הבורסה.

מר אדם קניגסברגר: את זה אמרתי.

מר אריה מזרחי: ואני אסביר גם למה. יש שם תחנת רכבת, יש שם הסעת המונים, אני לא צריך שכל הסטודנטים ומגורי סטודנטים יהיו בתוך העיר, ברחוב פנחס, ברחובות של רמת גן, ומכל האזורים בארץ ייכנסו ויעמיסו על רחוב הירדן, על רחוב פנחס, על אלוף שדה.

???: מה רע בזה?

מר אריה מזרחי: לא רע, לא רע, אבל זה מעמיס. זה עומס.

מר אלי מוסרי: והקו הסגול.

מר ישראל זינגר: חברים, לא להפריע. סטודנטים זה פחות חניה, יותר טוב, אבל לא משנה, לא להפריע לו.

מר אריה מזרחי: 10.5 דונם זה שטח ציבורי. היום אנחנו מול המכללה בעמדת כוח. ומי שניהל את ההסכם מלכתחילה היה בעמדת חולשה והוא היה חייב להסכים. סך הכול הבעיה שלנו היא עם 2 כיתות. אני, רק להזכירכם, בשנות ה-60 כשלמדתי, למדנו בשתי משמרות. היתה כיתה מקבילה שלמדה מהבוקר, סיימו ב-13:00, ואנחנו הגענו מ-13:00 למשמרת שניה, כי לא היה מקום. יש לנו בעיה כרגע עם 2 כיתות, אולי קצת יותר, ואם נסכים להסכם יהיו המבנים רק בעוד 3.5 שנים. אז על מה למהר? למה אנחנו ממהרים? למה שלא נשמע להצעה של אדם ושל גלעד ושל רועי, נקים ועדה רצינית שתוך זמן קצר תנהל משא ומתן עם נציגים חזקים של כולנו, ונשיג הסכם טוב. יכול מאד להיות שאם נציע למכללה מקום באזור הבורסה, יהיה להם הרבה יותר כדאי לעבור ולפנות לנו את כל המקומות האלה, לכל התוכניות שלנו, לכל מבני הציבור, לכל מה שאנחנו צריכים.

מר אדם קניגסברגר: סמינר אפעל גם.

מר אריה מזרחי: כן. ולדעתי, צריך לקבל את החלופה שאנחנו מציעים והיא חלופה בעד הילדים, בעד החינוך, בעד עתיד החינוך של העיר הזו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, לא להציג, אלא לבדוק את החלופה, לבחון.

מר שמואל לרמן: רבותי, אנחנו ניגשים להצבעה.

מר ישראל זינגר: כן. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה קודם כל, סליחה, מה ההצעה שהולכים להצביע? האם אתם מוכנים להקים את הוועדה? או שאתם מתעלמים מכל מה שנאמר ומצביעים על מה שאתם רוצים?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, הוא יקריא. בבקשה.

מר שמואל לרמן: מה שהקראתי קודם אני מקריא עכשיו שוב: אישור הסכם פינוי וחכירה עם מכללת רמת גן, עמותה רשומה מספר 580180412, המכללה האקדמית לישראל בע"מ, חברה לתועלת ציבור 513798579 מרחוב פנחס רוטנברג 87, חלק מחלקות 239, 268, 263 בגוש 6182, בשטח של 10.5 דונם, שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של כ-41 דונם, בכפוף לשלביות הפינוי.

זאת ההחלטה. עליה אנחנו מצביעים.

מי בעד ההחלטה? ירים את ידו. בבקשה.

מר אריה מזרחי: יש החלטה חלופית?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא.

מר שמואל לרמן: אין. אתה יכול רק להתנגד או להסכים. ככה זה עובד בישיבה מן המניין.

מר רון קוגמן: ליעד – 1, דוד - 2, משה – 3, שמוליק – 4, ישראל – 5, אדוה – 6, אביבית – 7, אביהוא – 8, מוקי – 9, לילי – 10, רמי – 11, איצ'ה – 12, גבי – 13, חיים – 14, דני – 15. 15 בעד.

מר שמואל לרמן: מי נגד? בבקשה להצביע.

מר אלי מוסרי: אדם, אנחנו נמנע.

מר אדם קניגסברגר: לא, אתה לא צריך להגיד לי.

מר רון קוגמן: מישהו נגד?

מר שמואל לרמן: רועי. אחד.

מר רון קוגמן: אחד. רועי ברזילי נגד.

מר אריה מזרחי: אף אחד לא נגד החינוך.

מר שמואל לרמן: מי נמנע? בבקשה להצביע.

מר רון קוגמן: נמנעים: אריה – 1, אדם – 2, אלי – 3, גלעד – 4. 4 נמנעים.

מר ליעד אילני: סליחה, תיקון, היו לך 16 בעד ולא 15. תספור שוב.

עו"ד דוד מנחם: לא, כי צחי לא משתתף.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: צחי לא משתתף.

מר רון קוגמן: לפרוטוקול – צחי זליכה לא הצביע.

מר שמואל לרמן: רק רגע, עוד לא הגענו למי שלא הצביע. רק דקה.

עו"ד רועי ברזילי: צחי היה בהיכון, לבדוק אם יש 13 או לא.

מר שמואל לרמן: רק שניה. מי נמנע? בבקשה להרים את היד.

מר אדם קניגסברגר: הרמנו.

מר שמואל לרמן: תספרו את הנמנעים.

מר רון קוגמן: ספרנו כבר.

עו"ד דוד מנחם: 4 נמנעים.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, אני ראיתי מה ספרנו. תספור בבקשה עוד פעם.

מר רון קוגמן: עוד פעם נמנעים, בבקשה להרים ידיים: אדם – 1, אלי – 2, אריה וגלעד. 4.

מר שמואל לרמן: 4. מי לא משתתף בדיון?

מר רון קוגמן: צחי.

מר שמואל לרמן: או קיי, נגמרה ההצבעה. 100%. ההסכם אושר. בבקשה.

החלטה:

הצבעה שמית: 15 – בעד (מר ישראל זינגר, גב' אדוה פולק, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, עו"ד מנחם דוד, מר משה רווח, מר שמוליק לרמן, מר רמי פדלון, מר מוקי אברמוביץ, מר איצ'ה שחם, גב' לילי שמה, מר חיים גלרמן, מר גבי נחמיאס, מר ליעד אילני, מר דני גולדשטיין), 1 – נגד (עו"ד רועי ברזילי), 4 – נמנע (מר אלי מוסרי, עו"ד

גלעד שריר, מר אדם קניגסברגר, מר אריה מזרחי) לאשר הסכם פינוי וחכירה עם "מכללת רמת גן" עמותה רשומה מס' 580180412 ו"המכללה האקדמית לישראל בע"מ" חל"צ 513798579, רחוב פנחס רוטנברג 87 בחלק מחלקות 239, 268, 263 בגוש 6182 בשטח של כ-10.5 דונם שמחליף הסכם שכירות מיום 24.6.99 בשטח של כ-41 דונם בכפוף לשלביות הפינוי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אלי, בבקשה, הודעה אישית.

<u>מר ליעד אילני:</u> אפשר שתי דקות הפסקה?

<u>מר משה רווח:</u> בוא נגמור עם זה, בוא נגמור.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הוא צריך ללכת לקטוף את הפירות של ההצבעה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, אנחנו באמצע ישיבה, נא לצאת מי שלא רוצה להיות.

<u>גב' אדוה פולק:</u> נא להתנהג בהתאם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אלי, בבקשה, אתה יכול לדבר.

א.2. מסירת הודעה אישית מטעם מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אדוני ראש העיר, חברי למועצת העיר, עובדי עירייה יקרים, ועד ההורים העירוני שכבר הלך, קהל נכבד.

בהתאם לסעיף 39 לפרק ה-9 של פקודת העיריות, אני מבקש למסור לכם הודעה אישית. הבקשה הזו מטרתה הסרת אשמה שהושמעה כלפי על ידי עו"ד עודד דברת, נשיא מכללת רמת גן, בישיבת מועצת העיר שהתקיימה ביום 22.3.2018.

גילוי נאות – כמו במשפחות הכי טובות, גם אצלנו, במשפחה הפרטית שלי, מתנהל קרוב לשנתיים משפט של תביעות הדדיות בין רעייתי נחמה ואנוכי לבין אחותה-גיסתי בבית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה, בפני כבוד השופטת נאוה גדיש. על פי המלצת כבוד השופטת, ביום 2.1.2018, לפני למעלה מ-5 חודשים, ובהסכמת הצדדים, התיק עבר להליך של גישור הנמצא כעת בעיצומו. כידוע לכם, בהליך של גישור אין עדים.

חברי למועצה, בישיבת המועצה שהתקיימה ביום 22.3.2018 התקיים דיון בנושא חוזה פינוי וחכירה עם מכללת רמת גן והמכללה האקדמית לישראל. בדברי כפי שמופיע בפרוטוקול הישיבה בעמודים 177-184 העליתי בצורה מפורטת ועניינית את עיקרי התנגדותי להסכם המוצע, שלדעתי הוא הסכם בעייתי הפוגע באינטרס הציבורי.

אני מבקש לשבח את עו"ד דוד שואקה, היועץ המשפטי של העירייה, שבדבריו המנומקים היטב, כפי שמופיע בפרוטוקול בעמודים 187-196, חיזק חלק נכבד מהטיעונים שהעליתי נגד ההסכם.

אני רוצה לקבוע בצורה נחרצת וחד משמעית, כי אין לי ולא היה לי כל עימות או סכסוך משפטי עם עובד או מנהל או נשיא המועסקים במוסדות הידועים כמכללת רמת גן המכללה האקדמית, למעט הבג"צ מספר 3443/03 שהוגש בשנת 2003 על ידי ועוד 107 תושבים ובו הצלחנו להעלות במשהו את גובה שכר הדירה שישולם לעירייה ויכניס כסף נוסף לקופה הציבורית. כנבחר ציבור אני גאה על בג"צ זה ובכך מילאתי בנאמנות ובאחריות את שליחותי הציבורית.

בישיבת המועצה ביום 22.3.2018 בעמוד 197 לפרוטוקול, בהתייחסות אלי,

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, זה לא מכבד את אלי. בואו, מי שלא רוצה שייצא. מי שרוצה שיישב.

<u>מר אלי מוסרי:</u> בהתייחסות אלי אמר עו"ד עודד דברת נשיא המכללה, ואני מצטט: "אתה נגוע בניגוד עניינים כי אתה יודע שאני הולך להיות עד במשפט שאתה מנהל נגד גיסתך". ובהמשך הוא הוסיף,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אלי, הם לא מקשיבים, רק מפריעים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> צודק לחלוטין.

מר אדם קניגסברגר: העליבו פה חבר מועצה ואתה לא מקשיב.

מר ישראל זינגר: אז בוא תגיד לי מה.

מר אדם קניגסברגר: תקשיב.

מר שמואל לרמן: בואו תשבו בבקשה, בחייכם, בואו.

מר אלי מוסרי: ובהמשך הוא הוסיף: "ואתה יודע שאני הולך שם להעיד במשפט ואתה נגוע בניגוד עניינים, אתה יודע את זה יפה מאד". ובהמשך הוסיף: "אתה יודע שאתה בניגוד אינטרסים". סוף ציטוט. אני מזכיר לכולנו פעם נוספת כי בהליך של גישור אין עדים.

נאמר במקורותינו – הרוצה לשקר ירחיק עדותו. הפרשנות המקובלת לאמירה זו הינה שהשקרן בדרך כלל משקר לגבי דברים רחוקים בזמן ובמקום, כך שקשה יהיה לברר את אמיתותם.

חברי למועצה, אני איש ציבור וחייב להתמודד עם אמירה מאשימה זו. בשמה של אשתי ובשמי, אנו מוכנים לתת ליועץ המשפטי של העירייה עו"ד דוד שואקה ולמבקר העירייה דני רייף כתב רשות עם ייפוי כוח מלא להיכנס לתיק המתנהל בבית המשפט בדלתיים סגורות ולעבור על כל המסמכים והעדויות ללא יוצא מן הכלל, כפי שהוצגו במשפט בפני כבוד השופטת נאוה גדיש. אם יימצא ולו גם פעם אחת איזכור של שמו של עו"ד עודד דברת, או רק בשמו הפרטי, או רק בשם המשפחה, כאילו הוא צפוי לכאורה להיות עד נגדי במשפט עם גיסתי, אני מתחייב להתפטר מיידית מחברותי במועצת העיר ולפרוש לחלוטין מהחיים הציבוריים. אני לא חושש מהבדיקה, אני יודע את האמת, יש רק אמת אחת ואין בילתה. לא היו הדברים מעולם. זו היתה אמירה שקרית חסרת כל בסיס, המטילה קלון על מועצת העיר שאפשרה מתן אמירה זו.

אני מבקש להתייחס לשני חברי מועצה בנושא – ראש העיר ישראל זינגר בעמוד 167 לפרוטוקול, אני מצטט, שאלת אותי שאלת תם – האם אתה בניגוד עניינים או לא בנושא זה? אני חייב לציין לזכותך שהיית מאד זהיר בדבריך וטוב שכך, חבל רק שהוטעית.

אני מבקש להתייחס לחבר מועצה נוסף, רמי פדלון, בעמוד 168 לפרוטוקול טען, ואני מצטט: "אבל אתה באיזה שהוא דיון משפטי עם מישהו מהמכללה". אתה כיוונת אלי. למען הסר ספק, גם עו"ד עודד דברת בדבריו החמורים כלפי לא טען זאת. לא כל מי שאומר לך, מר פדלון, דבר רע עלי או מנסה לפגוע בי, גם אם הוא נושא משרה מכובדת, זה לא בהכרח אמת, ובוודאי לא דברי אלוהים חיים. תנשום קצת, תספור עד 3. תבדוק ורק אחר כך תעשה את מה שאתה מבין. רמי פדלון, היו ימים שהמשפחה שלך היתה כמו המשפחה שלי. המשפחה שלי היתה כמו המשפחה שלך. יש לנו חברים משותפים. יכולת להתקשר ולשאול, לבדוק. איפה הרגישות שלך? איפה שיקול הדעת? לא הכול פוליטיקה. לפני הכול אנחנו בני אדם, בעלי משפחות, ילדים, נכדים. בחיים שלנו יש תמיד קווים אדומים שלעולם אסור לחצות אותם, לעולם. על זה לא אסלח לך, אתה באמת לא ראוי להיות איש ציבור.

לסיכום – אני מבקש להודות לראש העיר ישראל זינגר, שאחרי הישיבה תפס אותי למעלה וגילה חיבה יתרה כלפי. לשמוליק יו"ר המועצה, שהציל את כבודה של המועצה. ולחברי המועצה מהקואליציה ומהאופוזיציה, שהתקשרו, תמכו ועודדו אותי מאמירה נפשעת וגסת רוח זו. גיליתם שמעבר למחלוקות ולויכוחים, מעבר לפוליטיקה הצינית והמכוערת, אתם בני אדם, "מענטשים". תודה רבה לכם. מכבד ומעריך מאד.

לסיום, בפרק השני בפרקי אבות יש פסוק יפה מאד, הלל אומר: אל תפרוש מן הציבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע שסופו להישמע, ואל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה. הוא היה אומר: אין בור ירא חטא, ולא עם הארץ חסיד, ולא הבישן למד, ולא הקפדן מלמד, ולא כל המרבה בסחורה מחכים. ובמקום שאין אנשים, השתדל להיות איש.

תודה רבה לכם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה. אני רוצה לקבוע את המשכה של הישיבה. מי רוצה להמשיך את הישיבה מעבר לשעה 22:00? יצביע. אף אחד לא רוצה. אי לכך אנחנו נאלצים להעביר אותה לתחילת שבוע הבא בערב. יום ראשון זה יום ירושלים, אנחנו נעביר אותה ליום שני. יש מישהו שמתנגד להעביר אותה ליום שני?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> למה לא 10 בבוקר?

מר שמואל לרמן: כי בא לי ב-18:00 בערב.

מר דני גולדשטיין: אהה, יפה.

מר אביהוא בן משה: אני לא יכול. שמוליק, אני לא יכול.

מר שמואל לרמן: אז יהיה בלעדיך.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, מה נשאר? הרי כל הנושא הכספי, אי אפשר לדון בו בכלל משום שהוא לא הוצג לנו, לפני יומיים הגיעו. אז מה נשאר?

מר שמואל לרמן: יש עוד מלא נושאים. אתה רוצה להמשיך? בואו, אני מוכן להמשיך.

מר אדם קניגסברגר: רגע, מה נשאר? תגיד מה נשאר.

מר שמואל לרמן: גרשון, אתה יכול רגע לתת לי לנהל ישיבה עם מועדים? מה אתם מתערבים בכלל מתי יש להגיש? מתי שנקבע יהיה הדיון. לא יוכלו – לא יכינו.

מר דני גולדשטיין: דו"חות כספיים צריכים 10 ימים.

מר שמואל לרמן: רבותי, יום שני ב-18:00.

מר דני גולדשטיין: גם יום שני לא טוב.

מר שמואל לרמן: למה?

מר דני גולדשטיין: כי אין 10 ימים מהרגע שהוגשו הדו"חות הכספיים.

מר שמואל לרמן: איזה, של כל החברות?

מר דני גולדשטיין: של כל העמותות.

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר עזרא נחום: הם רק מונחים, הם לא לאישור בכלל, אין שום בעיה.

מר שמואל לרמן: הם רק מונחים, הם לא לאישור, אז אין בעיה. רבותי, יום שני ב-18:00 ישיבת מועצה, המשך. להתראות. אפשר לסגור את הישיבה.

_____
מר שמואל לרמן
יו"ר מועצת העיר

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה